

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ตามแนวของมิดเกลย์และคณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปริญญานิพนธ์
ของ
รุ่งลาวรรณ์ จอกสถิตย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
มีนาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ตามแนวของมิตเกลย์และคณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

บทคัดย่อ

ของ

รุ่งลาวรรณ์ จอกสถิตย์

๒๑ เม.ย. ๒๕๔๖

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา

มีนาคม ๒๕๔๖

๕๑๕๗๑๕

รุ่งลาวรรณ จอกสถิตย์. (2546), การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ตามแนวของมิตเกลย์และคณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ, อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ตามแนวของมิตเกลย์และคณะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 556 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามแนวของมิตเกลย์และคณะ และแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ โดยวัดคุณลักษณะ 5 ด้านคือ การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล การรับรู้เป้าหมายของครู การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน การรับรู้ความเชื่อ และยุทธวิธีที่ใช้ในการเรียน และการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีโครงสร้างสอดคล้องกับทฤษฎีของมิตเกลย์และคณะ
2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธี ของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเหมือนสูงกว่า 0.50 โดยมีค่าตั้งแต่ 0.577 ถึง 0.849 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงจำแนกมีค่าต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเหมือน โดยมีค่าตั้งแต่ 0.137 ถึง 0.497

INVESTIGATION FOR CONSTRUCT VALIDITY OF PATTERNS OF ADAPTIVE
LEARNING QUESTIONNAIRE ACCORDING TO MIDGLEY AND OTHERS
FOR MATHAAYOMSUKSA III STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
RUNGLAWAN JOKSATIT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University
March 2003

Runglawan Joksatit. (2003). *Investigation for Construct Validity of Adaptive Learning Questionnaire According to Midgley and others for Mathayom Suksa III Students*. Master Thesis, M.Ed. (Educational Measurement). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Aungkana Saiyos, Mr. Chawalit Ruayajin.

The purpose of this research were to investigate construct validity of the patterns of adaptive learning questionnaire according to Midgley and others of 556 Mathayom suksa III student and select by Two – stage random Sampling technique from public schools in the second semester of the academic year 2002 in Chaiyaphum Province. The instrument of this research were the patterns of adaptive learning questionnaire and the patterns of adaptive learning scale : PALS. Both of them consisted of 5 traits about of Personal Achievement Goal Orientation, Perception of Teacher's Goals, Perception of Classroom Goal Structure, Academic – Related Perception , Beliefs and Strategies and Perception of Parents, Home life and Neighborhood

The results of this research showed that ;

1. The construct validity by confirmatory factor analysis of the patterns of adaptive learning questionnaire was according to Midgley and other's theory
2. The construct validity by Multitrait – Multimethod of the patterns of adaptive learning questionnaire had convergent validity coefficient were 0.577 – 0.849 and higher than 0.50 but the discrimination validity coefficients were 0.137 – 0.497 and lower than convergent validity coefficient

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย
จาก
“ทุนอุดหนุนและส่งเสริมปริญญานิพนธ์”
ทบวงมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2545

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ตามแนวของมิดเกลย์และคณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ของ

นางสาว รุ่งลาวรรณ จอกสถิตย์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)

วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ อังคณา สายยศ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ขวลิต รวยอาจิณ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์ อังคณา สายยศ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งยังได้แก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งเสมอมา

ในการสอบปริญญานิพนธ์ ได้รับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง จาก รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช ที่ได้รับเป็น กรรมการในการสอบปริญญานิพนธ์

ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิคม ตั้งกะพิภพ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์เพ็ญจิต ถือสมบัติ อาจารย์มุสดี เจริญนำ และอาจารย์คมสันต์ โพธิษา ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจคุณภาพของเครื่องมือ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ และในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับความช่วยเหลือและร่วมมืออย่าง ดียิ่ง จากผู้อำนวยการ ผู้บริหาร ผู้ช่วยวิชาการและอาจารย์ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาของ โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ คุณชนชกรณ์ ทินบัว ศูนย์วิจัยและบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คุณวารุณี มาฆะเข็นต์ คุณเกศรินทร์ หิรัญอร และคุณศรายุฑ ป่าฝื่อ เพื่อนชาววัดผลการศึกษารุ่น 36 ทุกคน ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อหนูจันทร์ และคุณแม่วินิตย์ จอกสถิตย์ ที่เป็นแรงบันดาลใจ ในการวิจัยครั้งนี้

รุ่งลาวรรณ จอกสถิตย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมติฐานของการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
การปรับตัว.....	10
ความหมายของการปรับตัว	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว	10
สาเหตุที่ทำให้เกิดการปรับตัว	14
การวัดการปรับตัว	22
การปรับตัวในการเรียน.....	23
ลักษณะการปรับตัวในการเรียน	23
การปรับตัวในการเรียนโดยการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ.....	24
แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน.....	28
ความเที่ยงตรง.....	31
ความหมายของความเที่ยงตรง.....	31
ประเภทของความเที่ยงตรง.....	32
ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	39
งานวิจัยในประเทศ.....	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	44
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	84
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการวิจัย	84
สรุปผลการวิจัย	85
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก.....	98
ภาคผนวก ข.....	104
ภาคผนวก ค.....	123
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	125

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ค่าความเที่ยงตรงหลายลักษณะหลายวิธีในค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนและ เชิงจำแนก.....	35
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	45
3	สถิติพื้นฐานของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนฉบับที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นและแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนฉบับที่แปล มาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลีย์และคณะ.....	67
4	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ.....	69
5	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการกำหนดเป้าหมาย ความสำเร็จส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น.....	70
6	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้เป้าหมายของ ครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น.....	71
7	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้โครงสร้างของ เป้าหมายในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น.....	72
8	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้ ความเชื่อและ ยุทธวิธีในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น.....	73
9	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น.....	74
10	ความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัว ในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ.....	76
11	ความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัว ในการเรียน ด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล.....	77
12	ความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัว ในการเรียน ด้านการรับรู้เป้าหมายของครู.....	78

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 ความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัว ในการเรียน ด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน.....	79
14 ความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัว ในการเรียน ด้านการรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน.....	81
15 ความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัว ในการเรียน ด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน.....	82
16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น.....	99
17 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน จำแนก ตามรายด้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น.....	101

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เนื่องจากสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้มนุษย์ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นสัตว์สังคมมีการปรับตัวตามสภาวะของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในขณะนั้น เรื่องของการปรับตัวนั้นถือว่ามีผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มาก ซึ่งชาร์ล ดาร์วิน (สิริชัย ประทีปฉาย. 2533 : 177 ;อ้างอิงจาก Darwin. n.d.) กล่าวถึง การปรับตัวไว้ในทฤษฎีวิวัฒนาการของเขาว่า สิ่งมีชีวิตต้องอาศัยการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา จึงจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่นเดียวกับ นิภา นิธยานน (2530 : 14) ที่กล่าวว่า วิถีทางไปสู่ความสุขและความสำเร็จในชีวิตปัจจุบันมิได้ราบรื่น และง่ายดายเช่นแต่ก่อน การปรับตัวที่ดีและมี

ประสิทธิภาพซึ่งเป็นผลให้เกิดสุขภาพจิตที่ดีจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของทุกคน และสิริชัย ประทีปฉาย (2533 : 198) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการปรับตัวไว้ว่า เป็นการช่วยระบายอารมณ์ ลดการตึงเครียดลงได้ ทำให้สบายใจขึ้น ช่วยให้เราไม่ประสบกับความอึดอัด ความคับข้องใจ ความผิดหวังและความไม่สบายใจ ถ้าไม่ปรับตัวแล้วปล่อยให้ความรู้สึกเหล่านี้สะสมมากขึ้น อาจทำให้เป็นโรคจิตหรือโรคประสาทได้ จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการปรับตัวนั้นมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุกด้าน และในด้านหนึ่งของชีวิตที่ต้องอาศัยการปรับตัวเป็นอย่างมากคือ ด้านการเรียน ซึ่งจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ อภิวัฒน์ วงศ์ข้าหลวง (2530 : 62) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาามากที่สุดในเรื่องของการปรับตัวด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร รุ่งเรืองกิจ (2532 : 2) ที่ศึกษาปัญหาการปรับตัวในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักเรียนมีปัญหาการเรียนมากที่สุด เช่น ไม่ชอบคณะที่เรียน ไม่รู้วิธีเรียน เป็นต้น จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการปรับตัวในการเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนต้องคอยสังเกตผู้เรียนว่าเมื่อเข้ามาเรียนแล้วเกิดการปรับตัวหรือไม่ อย่างไร เพราะถ้าเด็กไม่มีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการเรียน หรือมีการปรับตัวที่ไม่ถูกต้องแล้ว เด็กก็จะเกิดความคับข้องใจ มีความตึงเครียดในการเรียน จนทำให้ไม่ชอบโรงเรียน และไม่อยากเรียนในที่สุด ครูต้องคอยดูว่าเด็กที่มีการปรับตัว มีรูปแบบของการปรับตัวเช่นไร มีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งรูปแบบการปรับตัวในการเรียนของเด็กนั้นครูสามารถวัดได้จากเครื่องมือวัดหลายชนิดตามความเหมาะสม เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์

แบบทดสอบหรือ แบบสอบถาม เป็นต้น ไม่ว่าครูจะใช้เครื่องมือชนิดใดก็ตาม สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการใช้เครื่องมือวัดนั้นๆ ก็คือคุณภาพของเครื่องมือวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเพราะถ้าเครื่องมือวัดมีความเที่ยงตรงแล้วก็จะสามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการวัด โดยนักวัดผลของไทยได้กล่าวถึงเรื่องคุณภาพของเครื่องมือไว้ เช่น ชวาล แพร์ตกุล (2516 :123 – 238) กล่าวไว้ว่าคุณภาพของเครื่องมือมีคุณสมบัติ 10 ประการคือ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ระดับความยากพอเหมาะ มีอำนาจจำแนก เป็นปรนัย ยุติธรรม มีประสิทธิภาพ ยั่วยุ ถามลิก และ จำเพาะเจาะจง นอกจากนี้ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 192) กล่าวไว้ว่า “ คุณสมบัติที่จำเป็นและสำคัญที่สุดของเครื่องมือคือความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง ความยากง่าย อำนาจจำแนก และความเป็นปรนัย ” บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2524 : 284) กล่าวไว้ว่า “ คุณสมบัติที่จำเป็นที่สุดของเครื่องมือวัด ได้แก่ ความเที่ยงตรง เพราะความเที่ยงตรงจะเป็นสิ่งที่บอกว่าเครื่องมือนั้นสามารถวัดได้ตรงตามความมุ่งหมายที่จะวัด ” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2542 :318) ที่กล่าวไว้ว่า “ความเที่ยงตรงเป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบ จะเรียกว่าเป็นความสำคัญอันดับหนึ่งเลยก็ได้ ถึงข้อสอบไม่มีคุณภาพด้านอื่นหรือมีน้อย แต่ถ้ามีความเที่ยงตรงแล้วยังสามารถวัดได้ ” จากคำกล่าวของนักวัดผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า คุณสมบัติที่สำคัญของเครื่องมือวัดก็คือ ความเที่ยงตรงนั่นเอง เช่นเดียวกับการพิจารณาความเหมาะสมของเครื่องมือในต่างประเทศที่พิจารณาจากความเที่ยงตรง ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ จากาซินสกีและดูดา (Jagacinski & Duda. 2001: 1013 – 1039) ที่มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรฐานการวัดการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ (A Comparative Analysis of Contemporary Achievement Goal Orientation Measure) โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ผลการวิจัยสรุปไว้ว่า แบบสำรวจแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Survey : PALS) ของมิดเกลย์และคณะ มีความเหมาะสมที่สุดในด้านของการจำแนกลักษณะเฉพาะ ความเที่ยงตรงขององค์ประกอบและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากความสำคัญของการปรับตัวในการเรียน และจากผลการวิจัยของจากาซินสกีและดูดาที่กล่าวมาในข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ตามแนวของมิดเกลย์และคณะ และจากการศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานการวัดดังกล่าว พบว่ามิดเกลย์และคณะ (Midgley, et al. 2000: 2 – 3) ได้พัฒนาแบบสำรวจดังกล่าวให้ทันสมัยมากขึ้น โดยใช้ชื่อว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Scale :PALS) และยืนยันว่ามีคุณภาพเช่นเดียวกับฉบับดั้งเดิม รวมทั้งมีความเหมาะสมมากกว่าในการวัดแบบแผนการปรับตัว ตามโครงสร้างของทฤษฎีเป้าหมายความสำเร็จในปัจจุบัน

เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานการวัดแบบแผนการปรับตัวในการเรียน และยังไม่พบว่ามียานวิจัยที่วัดคุณลักษณะดังกล่าว ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Questionnaire) ตามแนวของมิดเกลย์และคณะ (Midgley, et al. 2000 : 6 – 32) ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ และวิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี เพื่อยืนยันและพิสูจน์ถึงความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามดังกล่าว ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างตามแนวของมิดเกลย์และคณะ ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
2. เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างตามแนวของมิดเกลย์และคณะ ด้วยวิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างขึ้นนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสอดคล้องกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ของมิดเกลย์และคณะ หรือไม่ และทำให้ทราบว่า แบบแผนการปรับตัวที่วัดได้ในแต่ละลักษณะจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงหลายลักษณะหลายวิธีหรือไม่ ในด้านของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน และความเที่ยงตรงเชิงจำแนก กับ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนของมิดเกลย์และคณะ อันจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่สร้างขึ้นนั้น วัดได้ตามแนวของมิดเกลย์และคณะ รวมทั้งยังเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวัดอีกต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 63 โรงเรียน จำนวน 255 ห้องเรียน และจำนวนนักเรียน 9,688 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 11 โรงเรียน จำนวน 16 ห้องเรียน และจำนวนนักเรียน 556 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two - stage random sampling)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การปรับตัว หมายถึง การเปลี่ยนพฤติกรรมของแต่ละบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจาก ความต้องการ แรงจูงใจ หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อการบรรลุเป้าหมายของตนเอง

2. การปรับตัวในการเรียน หมายถึง การเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลให้สอดคล้องกับลักษณะของการเรียน โดยเห็นได้จากการแสดงออกซึ่งได้แก่ มีความสนใจในขณะที่ครูสอน ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ มีสมาธิเวลาเรียน ทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน มีการเตรียมตัวก่อนเรียน มีปฏิริยาตอบสนองเวลาเรียน ทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมาย จัดตนเองให้สมดุลระหว่างการเรียนกับกิจกรรม รวมทั้งมีสัมพันธภาพกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

3. แบบแผนการปรับตัวในการเรียน หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของนักเรียนที่ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการเรียน เพื่อบรรลุเป้าหมายในการเรียน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้กำหนดสิ่งแวดล้อมในการเรียนตามแนวของ มิดเกลย์และคณะ ดังนี้

3.1 การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ว่าเป็นความสำเร็จในการเรียนของตน ซึ่งมี 3 ลักษณะคือ

3.1.1 การกำหนดเป้าหมายความรู้ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ในการเรียน โดย การใฝ่หาความรู้ การใช้ความพยายามในการเรียน ปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง และทำความเข้าใจในการเรียน

3.1.2 การกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับว่าตนเองเป็นคนเก่ง ดี และมีความสามารถ โดยการแสดงออกว่าเป็นคนเรียนเก่ง การแสดงออกว่าเป็นคนดี การแสดงออกว่าทำงานที่เรียนได้อย่างง่ายดาย และการทำคะแนนให้ได้มากหรือได้เกรดสูง

3.1.3 การกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อไม่ให้ถูกมองว่าไม่เก่ง ไม่ดีหรือหลีกเลี่ยงการถูกมองในแง่ลบ โดย การไม่แสดงออกว่าไม่รู้ ไม่แสดงออกว่าทำไม่ได้ ไม่แสดงอารมณ์ที่ไม่ดีออกมา และไม่ทำตัวมีปัญหา

ในเวลาเรียน

3.2 การรับรู้เป้าหมายของครู หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายในการสอนของครู ซึ่งมี 3 ลักษณะคือ

3.2.1 การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายของครูว่าต้องการให้นักเรียนมีความรอบรู้ ยอมรับความผิดพลาดและมีความสุขในการเรียน โดยการทำความเข้าใจในบทเรียน ปรีกษาครูเมื่อเกิดความผิดพลาด และ ทำตัวให้สนุกกับการเรียน

3.2.2 การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายของครูว่าต้องการให้นักเรียนแสดงตนให้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นคนเก่ง ดี โดยการ แสดงให้ครูเห็นว่าเรียนเก่ง เป็นคนดี และ ทำงานที่ครูมอบหมายได้

3.2.3 การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายของครูว่าไม่ต้องการให้นักเรียนแสดงให้เห็นว่าเป็นคนไม่ดี ไม่มีความสามารถ โดยการ ไม่แสดงให้ครูเห็นว่าเรียนไม่รู้เรื่อง เป็นคนไม่ดี และทำงานที่ครูมอบหมายให้ไม่ได้

3.3 การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายความสำเร็จในการเรียนของชั้นเรียนตนเอง ซึ่งมี 3 ลักษณะคือ

3.3.1 การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นความรอบรู้ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายในการเรียนของชั้นเรียนว่าคือการเกิดความรู้ โดยการ ใฝ่หาความรู้ พยายามเรียนรู้ ปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง และทำความเข้าใจกับงานที่ได้รับมอบหมาย

3.3.2 การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายในการเรียนของชั้นเรียนว่า คือ การแสดงตนเป็นคนเก่ง ดี มีความสามารถ โดยการ แสดงออกว่าทำทุกอย่างได้ ทำสิ่งต่าง ๆ ได้เด่นกว่าคนอื่น มีผลการเรียนสูง และแสดงออกถึงการมีน้ำใจต่อผู้อื่น

3.3.3 การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายในการเรียนของชั้นเรียน คือ การไม่แสดงจุดด้อยของตนเอง โดยการ ไม่แสดงว่าทำสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้ ไม่สร้างปัญหาในชั้นเรียน และไม่แสดงออกว่าไม่รู้

3.4 การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธี ในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ตามการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียน ในลักษณะดังนี้

3.4.1 ประสิทธิภาพในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามที่ตนเองมีความสามารถที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ได้

3.4.2 การเน้นความสำคัญในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ว่าคุณเน้นให้ตนเองเป็นอย่างไร โดยการปฏิบัติตัวตามสิ่งที่รับรู้

3.4.3 ยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวโดยใช้วิธีการอ้างถึงข้อเสียเปรียบของตนเอง แทนการยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง เมื่อไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

3.4.4 การหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามที่ตนชอบหรือไม่ชอบสิ่งใด โดยการเลือกทำในสิ่งที่ชอบ และการแสดงความไม่พอใจหรือลำบากใจเมื่อประสบกับสิ่งที่ไม่ชอบ การหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่คุ้นเคยหรือสิ่งที่เป็นความรู้ใหม่

3.4.5 พฤติกรรมการเอาตัวรอด หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนโดยการ ลอกการบ้านเพื่อน หรือ ให้เพื่อนช่วยในการเรียน

3.4.6 พฤติกรรมการก่อกวน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวด้วยการแสดงพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความวุ่นวายในชั้นเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้อื่น โดย การสร้างความรำคาญ ความวุ่นวาย ไม่สนใจเรียน แสดงอารมณ์ที่ไม่ดีออกมา

3.4.7 การนำเสนอข้อด้อยของตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน ด้วยการแสดงข้อด้อยของตนเอง เพื่อปกปิดความสามารถในการเรียน โดย การไม่แสดงตนว่ามีความรู้ความสามารถ ไม่ทำตัวเด่นกว่าคนอื่น และไม่แสดงออกว่ามีความพยายามในการเรียน

3.4.8 ความสงสัยในความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับความสำเร็จในอนาคต หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามความเชื่อว่า การเรียนในโรงเรียนไม่มีผลต่อความสำเร็จในอนาคต โดยการไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ปฏิบัติตามคำสอนของครู กฎ ข้อบังคับของโรงเรียน

3.5 การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ความต้องการของพ่อแม่ ความเป็นอยู่ของที่บ้านและเพื่อนบ้าน ดังนี้

3.5.1 การรับรู้เป้าหมายการรับรู้ของพ่อแม่ที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ว่าคุณต้องการให้ตนเกิดความรอบรู้ โดยการ ใฝ่หาความรู้ความเข้าใจ นำสิ่งที่ได้จากการเรียนมาใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้ความพยายามในการเรียน

3.5.2 การรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้ปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ว่าคุณต้องการให้แสดงตนว่าเป็นคนดี มีความสามารถ โดยการ ไม่แสดงความผิดพลาดในการเรียน ทำตัวให้เด่นกว่าคนอื่น และ แสดงให้เห็นว่าการเรียนเป็นเรื่องง่าย

3.5.3 ความไม่สอดคล้องระหว่างบ้านกับโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวไม่ได้ เนื่องจากความแตกต่างระหว่างสังคมที่บ้านกับโรงเรียน โดยการ แสดง

ความลำบากใจ หรือไม่พอใจ ไม่กล่าวถึงเรื่องราวทางบ้านของตน

3.5.4 การกำหนดลักษณะเพื่อนบ้าน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ว่าตนสามารถหาประโยชน์จากสถานที่รอบบ้านได้โดยการ ใช้ให้เป็นประโยชน์ทางการเรียน ใช้เป็นสถานที่พักผ่อน ใช้เป็นที่พบปะเพื่อน ๆ

4. แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน หมายถึง ชุดของข้อความในการวัดแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของมิตเกลย์และคณะ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่าแบบลิเคอร์ท 5 มาตรา จำนวน 106 ข้อ

5. ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หมายถึง คุณภาพของแบบสอบถามในการวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้ถูกต้องตามจุดประสงค์ของการวัด ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน 2 วิธีดังนี้

5.1 วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) หมายถึง วิธีการทางสถิติที่วิเคราะห์หาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ แล้วตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) ที่มีค่าเข้าใกล้ 1

5.2 วิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี (Multitrait Multimethod) หมายถึง การหาค่าสหสัมพันธ์จากการวัดลักษณะ (Traits) ต่างกันด้วยวิธีการที่ต่างกัน ซึ่งจะได้ค่าความเที่ยงตรงสองชนิดดังนี้

5.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) หมายถึง การวัดในลักษณะ (Traits) เดียวกัน ด้วยแบบสอบถามชนิดเดียวกัน หรือ ต่างชนิดกัน จะมีค่าสหสัมพันธ์กันสูง ในการวิจัยครั้งนี้ค่าสหสัมพันธ์จะต้องสูงกว่า .50 (Shrock and Coscarelli, 1989 : 192)

5.2.2 ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discrimination Validity) หมายถึง การวัดในลักษณะ (Traits) ต่างกัน ด้วยแบบสอบถามชนิดเดียวกัน หรือ ต่างชนิดกัน จะมีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำ ความเที่ยงตรงเชิงจำแนกจะมีค่าต่ำกว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Crocker and Algina, 1986 : 233)

6. ลักษณะที่วัด (Traits) หมายถึง ลักษณะที่ใช้ในการสร้างข้อความวัดแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่กล่าวถึงในข้อ 3 ซึ่งเป็นการปรับตัวตามสิ่งแวดล้อมในการเรียน 5 ด้านได้แก่ การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล, การรับรู้เป้าหมายของครู, การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน, การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน และการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน

7. วิธีที่วัด (Method) หมายถึง วิธีการที่ใช้ในการวัดผลต่างกัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวัดด้วยแบบสอบถามที่ต่างกัน คือ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กับ แบบสอบถามที่แปลมาจากแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ของมิตเกลย์และคณะ

8. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่อไปนี้

8.1 ผู้ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไปสาขาการวัดผลการศึกษา จำนวน 3 ท่าน และ ผู้ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไปสาขาจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 2 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาอย่างน้อย 5 ปี ซึ่งจะเป็นผู้ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความกับลักษณะที่ต้องการวัดของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity)

8.2 ผู้ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไปสาขาการวัดผลการศึกษาจำนวน 2 ท่าน และ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน ซึ่งจะเป็นผู้ประเมินความสอดคล้องในการแปลข้อความของผู้วิจัย จากแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (PALS) ของมิตเกลย์และคณะ

สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างขึ้นมีลักษณะสอดคล้องกับลักษณะการปรับตัว ตามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ของมิตเกลย์และคณะ เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

2. แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนสูงกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก เมื่อวิเคราะห์แบบหลายลักษณะหลายวิธี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ เรียงตามลำดับดังนี้

1. การปรับตัว

1.1 ความหมายของการปรับตัว

1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว

1.3 สาเหตุที่ทำให้เกิดการปรับตัว

1.4 ลักษณะการปรับตัว

1.5 การวัดการปรับตัว

2. การปรับตัวในการเรียน ✓

2.1 ลักษณะการปรับตัวในการเรียน

2.2 การปรับตัวในการเรียนโดยการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ

2.3 แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน

3. ความเที่ยงตรง

3.1 ความหมายของความเที่ยงตรง

3.2 ประเภทของความเที่ยงตรง

3.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

4.2 งานวิจัยในประเทศ

จากลำดับของเนื้อหาที่กล่าวมามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การปรับตัว

1.1 ความหมายของการปรับตัว

จากการศึกษาพบว่าได้มีผู้ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ดังนี้

อาร์คอฟ (Arkoff. 1986 : 41) หมายความว่า การปะทะสังสรรค์ของบุคคลกับสิ่งแวดล้อม โดยที่แต่ละบุคคลพยายามที่จะบรรลุความต้องการและไปถึงเป้าหมายของตน ในขณะเดียวกัน บุคคลอยู่ภายใต้ความกดดันจากสภาพแวดล้อมเพื่อให้มีพฤติกรรมในทางที่ถูกต้อง การปรับตัวนำไปสู่การทำงานที่ประสานสัมพันธ์กันระหว่างความต้องการของบุคคลและสิ่งแวดล้อม

มอสโควิทซ์ และออร์เกิล (Moskowitz and Orgel. 1969 : 305) หมายความว่า การปรับพฤติกรรมของแต่ละบุคคลให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความต้องการ แรงจูงใจ และนิสัยของแต่ละบุคคลไปในทางใดทางหนึ่ง รวมถึง ความเปลี่ยนแปลงที่ขึ้นอยู่กับโอกาส ความต้องการและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อมด้วย

กราชาและเคอเชนบัม (Grasha and Kirschenbaum. 1980 : 5) หมายความว่า ความสามารถของคนเราที่จะจัดการกับปัญหาและความต้องการของสภาพแวดล้อมให้บรรลุผล

โคลแมน และ แฮมเมน (Coleman and Hammen. 1981 : 109) หมายความว่า ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเองไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาในด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือ ด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสถานการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถทนอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้อย่างมีความสุข

สิริชัย ประทีปฉาย (2533 : 180) หมายความว่า การปรับกายให้เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม และปรับใจให้สบาย สุขภาพจิตดีในสถานการณ์และกาลเทศะต่าง ๆ

กันยา สุวรรณแสง (2536 : 50) หมายความว่า การปรับกายและใจให้อยู่ในสังคมสภาวะแวดล้อม และสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นสุข

สรุปได้ว่า การปรับตัว หมายถึง การเปลี่ยนพฤติกรรมของแต่ละบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจาก ความต้องการ แรงจูงใจ หรือ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อการบรรลุเป้าหมายของตนเอง

1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการปรับตัวพบว่า มีผู้ให้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัวไว้ดังนี้

ลาซารัส (นิภา นิธยาน. 2530 : 6 อ้างอิงจาก Lazarus. 1961) อธิบายความเป็นมา

ของคำว่า การปรับตัว (Adjustment) ไว้ว่า เริ่มใช้โดย ชาร์ล ดาร์วิน (Charles Darwin) ซึ่งใช้คำว่า การปรับตัว (Adaptation) ในทฤษฎีวิวัฒนาการ ของเขาซึ่งใช้ในทางชีววิทยา ต่อมา นักจิตวิทยาได้ขอยืมคำว่า การปรับตัว (Adjustment) มาใช้ในทางจิตวิทยา ในการศึกษาและทำความเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเรื่องการปรับตัวทั้งในแง่ ชีววิทยาและจิตวิทยา โดยทางชีววิทยา การปรับตัวเป็นไปตามความต้องการของร่างกาย ส่วนในทางจิตวิทยาการปรับตัวเป็นไปตามความต้องการของจิตใจ

ลาซารัส (Lazarus. 1969 : 18) กล่าวถึงการปรับตัวในแง่จิตวิทยา ว่าเป็นการศึกษา พฤติกรรมมนุษย์ มนุษย์ต่างมีการปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตนเองและสภาพแวดล้อมทางสังคม และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมส่วนใหญ่มักจะเป็นผลมาจากการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมของบุคคล จนทำให้เกิดปัญหาจิตใจ

กิลเมอร์และคนอื่นๆ (Gilmer, et al. 1971 : 73) กล่าวถึงการปรับตัวว่า เป็นความสามารถที่มนุษย์มีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นการปรับตัวให้เข้ากับปัญหาและปรับสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ให้เข้ากับความต้องการของตนเอง

วอร์เชล (Worchel. 1989 : 6) กล่าวถึงการปรับตัวว่าเป็นการเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากตนเอง สิ่งแวดล้อม และบุคคลอื่น ๆ ที่พบในแต่ละวัน การปรับตัวเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน กล่าวคือต้องประกอบไปด้วย

1. การเรียนรู้และการเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง
2. ใช้ความเข้าใจดังกล่าวเป็นตัวกำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง
3. ใช้ความสามารถที่จะควบคุมสิ่งแวดล้อมและเป้าหมายของการปรับตัว เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
4. มีความไวต่อการรับรู้ความต้องการและความไม่สบายใจของผู้อื่น เพื่อที่จะให้การช่วยเหลือ หรือสร้างสรรค์ในทางบวกแก่ผู้อื่น

ชาร์ล ดาร์วิน (สิริชัย ประทีปฉาย. 2533 : 177 – 178 ;อ้างอิงจาก Darwin. n.d.) กล่าวไว้ในทฤษฎีวิวัฒนาการของเขาว่า สิ่งมีชีวิตต้องอาศัยการปรับตัวอยู่ตลอดเวลาจึงจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ การดำเนินชีวิตอยู่ในปัจจุบัน มนุษย์จำเป็นต้องแสวงหาทางที่จะตอบสนองความต้องการทั้งของตนเอง และสังคมอยู่ตลอดเวลา ชีวิตของทุกคนย่อมเต็มไปด้วยความต้องการ ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการบำบัดอยู่เสมอ ความต้องการที่สำคัญเช่น ความต้องการทางกาย อันได้แก่สิ่งจำเป็นในการครองชีพ ความต้องการทางใจ ได้แก่ ความรัก ความปลอดภัย เป็นต้น หรือ ความต้องการทางสังคม อันได้แก่ การยกย่อง การเป็นที่ยอมรับ เป็นต้น ในการหาทางตอบสนองความต้องการบางครั้งก็มีอุปสรรคมาขัดขวาง กลายเป็นปัญหาเมื่อเผชิญกับปัญหาย่อมเกิดความไม่สบายใจ เกิดความเครียด (Tension) เกิดความกดดัน

ทางอารมณ์ (Stress) หรือเกิดความคับข้องใจ (Frustration) ทำให้เกิดความวิตกกังวล (Anxiety) มีความทุกข์ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้บุคคลต้องหาวิธีการต่าง ๆ มาขจัดความไม่สบายใจให้หมดไป เพื่อให้สภาพจิตใจของตนเป็นปกติ ซึ่งก็เป็นธรรมดาเมื่อบุคคลมีความต้องการ ก็ย่อมจะต้องต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการนั้น การต่อสู้ดิ้นรนเป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาในความ เป็นอยู่ประจำวันนั่นเอง ทางจิตวิทยาเรียกว่า การปรับตัว และอุปสรรคที่ทำให้เกิดความไม่ สมหวัง เป็นความขัดแย้งในใจ (Conflict) นั่นเอง ดังนั้น วิธีที่แต่ละคน แก้ไขความคับข้องใจก็ คือการปรับตัวนั่นเอง

โรเจอร์ (Roger. 1972 : 108) ผู้นำทฤษฎีว่าด้วยตน และทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบ ผู้รับเป็นศูนย์กลาง ได้พิจารณาการปรับตัวในแง่ของการปรับตัวภายในตนเอง โดยเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนเป็นศูนย์กลางของประสบการณ์ต่าง ๆ รอบตัวซึ่งเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ส่วน หนึ่งของประสบการณ์ที่บุคคลได้รับรู้และมีการปะทะสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งการประเมินผลจาก การปะทะสัมพันธ์นั้นก่อให้เกิดตัวเรา (Self) หรือ "โครงสร้างของตน" ขึ้นมาเป็นการรับรู้เกี่ยวกับ ตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น บุคลิกลักษณะ ความสามารถของตน บทบาทต่าง ๆ ของตนในการ เกี่ยวข้องกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม ทัศนคติและค่านิยมต่าง ๆ ของตัวเรา ประสบการณ์ที่แต่ละ บุคคลได้รับมีส่วนสำคัญในการกำหนดบุคลิกลักษณะของบุคคลให้แตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนจะ รู้จักและเข้าใจโลกส่วนตัวของตนเองได้ดีที่สุด เกี่ยวกับการปรับตัวของแต่ละบุคคลมีดังนี้

1. บุคคลที่ปรับตัวได้ คือ บุคคลที่เป็นตัวของตัวเอง เข้าใจยอมรับตนเองและ ผู้อื่น รวมทั้งสามารถรับรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ตามความเป็นจริง นำประสบการณ์นั้นมาจัดให้ สอดคล้องกับโครงสร้างหรือบุคลิกลักษณะของตนเองอย่างไม่ขัดแย้งหรือบิดเบือน และมีการรับรู้ ความคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวก

2. บุคคลที่ปรับตัวไม่ได้ จะมีความขัดแย้งระหว่างความคิดเกี่ยวกับตน กับ ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่อย่างมาก ทำให้เกิดความตึงเครียด วิตกกังวล สับสน ไม่แน่ใจ สูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง และมีความคิดเกี่ยวกับตนเองในทางลบ

แอนด์รู (Andrew. 1991 : 5 – 12) อ้างถึง ทฤษฎีการปรับตัวของรอยว่า เป็นรูปแบบ ขึ้นในปี 1964 โดยยีกหลักของเซลเย ทฤษฎีนี้เป็นพื้นฐานความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของ มนุษย์ ประกอบด้วยร่างกายจิตใจและสังคมซึ่งทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อคง ภาวะปกติสุข หรือ ภาวะสุขภาพดี จากความเจ็บป่วย หรือสิ่งกระตุ้นอื่น ๆ อันเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงภายนอกหรือภายในบุคคล ที่เข้าสู่ระบบชีวิต อันก่อให้เกิดความกระทบกระเทือน ต่อบุคคลทั้งด้านร่างกายจิตใจและสังคม บุคคลมีการปรับตัวเพื่อรักษาความสมดุลของร่างกาย จิตใจ และสังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิต

ข้อตกลงพื้นฐานของทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Andrew. 1991 : 5 – 12 ;citing Roy. 1964) มีดังต่อไปนี้

1. บุคคล คือ สิ่งมีชีวิตที่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้าน สรีระ จิตใจ และสังคม ธรรมชาติของบุคคลประกอบด้วย องค์ประกอบด้านชีววิทยา เช่น รูปร่างทางกาย และระบบทาง สรีระวิทยา ในขณะที่เดียวกันก็จะประกอบด้วยองค์ประกอบด้านจิตใจและสังคม พฤติกรรมของแต่ละคนจะเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่ม ดังนั้น ในการวิเคราะห์ บุคคลต้องใช้ความรู้ทางด้านชีววิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา ร่วมกับแนวคิดที่ว่า มนุษย์เป็น หน่วยเดียวกันไม่อาจแบ่งแยกได้
2. บุคคล มีปฏิกริยากับสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา หมายถึง ในแต่ละวันบุคคลต้องเผชิญ กับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอันมีผลกระทบต่อบุคคลทั้งด้านชีวภาพ จิตใจ และ สังคม ทำให้บุคคลต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมที่ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
3. บุคคลใช้กลวิธีที่มีมาแต่กำเนิดและที่ได้มาภายหลังจากการเรียนรู้ ทั้งที่เกี่ยวข้อง กับชีวภาพ จิตใจ และสังคม ในการปรับตัวให้เผชิญกับโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
4. สุขภาพและการเจ็บป่วย เป็นมิติหนึ่งของสิ่งมีชีวิตที่บุคคลไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้
5. บุคคลต้องปรับตัว เพื่อเป็นการตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา
6. การปรับตัวของบุคคล เป็นการทำหน้าที่ตอบสนองสิ่งเร้าที่บุคคลกำลังเผชิญและ เกี่ยวข้องกับระดับการปรับตัวของบุคคลนั้น ระดับการปรับตัวของบุคคลจะถูกกำหนด โดยผล ของสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลนั้น ซึ่งสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลมีอยู่ 3 กลุ่ม ดังนี้
 - 6.1 สิ่งเร้าโดยตรง หมายถึง สิ่งเร้าที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้น เช่น การ ถูกออกจากงาน การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก เป็นต้น
 - 6.2 สิ่งเร้าร่วม หมายถึง สิ่งเร้าที่มีอยู่ขณะนั้นนอกเหนือจากสิ่งเร้าโดยตรง และ มีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของบุคคลนั้น ซึ่งรวมถึง องค์ประกอบทางพันธุกรรม ระยะ พัฒนาการของบุคคล บทบาทหน้าที่ เป็นต้น
 - 6.3 สิ่งเร้าแฝง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่เป็นอยู่ในขณะนั้น และมีผลต่อ สถานการณ์นั้น ๆ เช่น ความเชื่อ ทัศนคติ ประสบการณ์เดิม หรือบุคลิกภาพเฉพาะตัว เป็นต้น
7. การปรับตัวของบุคคลมีขอบเขตจำกัด หมายความว่า ถ้าสิ่งเร้าอยู่ในขอบเขตบุคคล จะตอบสนองทางบวก แต่ถ้าสิ่งเร้าอยู่ภายนอกขอบเขต บุคคลไม่สามารถตอบสนองในทาง บวกได้
8. แบบของการปรับตัวของบุคคลมีอยู่ 4 แบบด้วยกัน คือ

8.1 การปรับตัวตามความต้องการทางสรีระวิทยา มีพื้นฐานจากความมั่นคงทางด้านร่างกาย โดยพิจารณาจากพฤติกรรมการตอบสนองความต้องการปฐมภูมิ เช่น ความต้องการ การออกกำลังกาย การพักผ่อน อาหาร น้ำ อากาศ เพื่อภาวะการมีสุขภาพดี เป็นต้น

8.2 การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ พฤติกรรมการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ของตนเอง เกิดจากมนุษย์จำเป็นต้องมีความมั่นคงทางด้านจิตใจเช่นกัน ซึ่งอัตมโนทัศน์ของบุคคลพัฒนามาจากการเกิดปฏิสัมพันธ์ของบุคคลนั้นกับบุคคลอื่นๆ เมื่อมีสิ่งเร้ามากระทบ บุคคลนั้นต้องปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ เช่น เมื่อเด็กมีการศึกษาสูงขึ้น ต้องออกจากบ้านมาอยู่หอพัก ก็ต้องช่วยเหลือตนเองทุกอย่าง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตน มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีค่ามากขึ้น เป็นต้น

8.3 การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ เป็นการกระทำของบุคคลที่กระทำตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายตามตำแหน่งทางสังคมที่ตนได้รับ หรือ มีอยู่เดิม การที่บุคคลทำตามหน้าที่ได้นั้น เนื่องจากมีแรงกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น นักเรียนจะต้องแสดงพฤติกรรมตั้งใจเรียน เพื่อความสำเร็จในอนาคต หรือเพื่อเป้าหมายของตน

8.4 การปรับตัวด้านความสัมพันธ์พึงพาหะหว่างกัน พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น เป็นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลเพื่อคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม เช่น ความคิดความรู้สึกที่มีต่อตนเอง (อัตมโนทัศน์) และสิ่งเร้าภายนอกทำให้บุคคลต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการปรับตัว ดังนั้น ความเหมาะสมในการพึ่งพาตนเอง การพึ่งพาผู้อื่น และการให้ผู้อื่นพึ่งพาตนมีส่วนช่วยให้บุคคลเกิดความมั่นคงทางจิตใจและสังคม

1.3 สาเหตุที่ทำให้เกิดการปรับตัว

จากการศึกษาเรื่องสาเหตุที่ทำให้เกิดการปรับตัว ได้มีผู้กล่าวถึงสาเหตุของการปรับตัวไว้ดังนี้

วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสุณีย์ ชีรดากร (2522 : 159 – 160) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการปรับตัวว่าอาจเกิดจากสิ่งต่อไปนี้

1. เกิดจากมนุษย์ไม่สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนเองได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะอุปสรรคที่เนื่องมาจากตนเองหรือผู้อื่น มีผลทำให้บุคคลเกิดความไม่สบายใจหรือคับข้องใจ ซึ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์นั้น มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 80 – 92) ได้แบ่งความต้องการเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น ความหิว ความต้องการอากาศหายใจ การขับถ่าย การพักผ่อน เป็นต้น

1.2 ความต้องการทางด้านความปลอดภัย เช่น ความรู้สึกอบอุ่นมั่นคง การได้รับการปกป้อง เป็นต้น

1.3 ความต้องการความรักความเป็นเจ้าของ เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การมีส่วนร่วม เป็นต้น

1.4 ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือ เช่น ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ ความร่ำรวย การมีฐานะทางสังคม เป็นต้น

1.5 ความต้องการสัจจะแห่งตน เช่น การเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ เข้าใจความเป็นจริงของชีวิต เป็นต้น

2. เกิดจากความขัดแย้ง ซึ่งความขัดแย้งนี้หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลไม่สามารถตัดสินใจเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความต้องการของตนเอง ซึ่งจำแนกความขัดแย้งได้เป็น 3 ประเภทคือ

2.1 ความขัดแย้งในทางบวก เป็นความขัดแย้งที่เกิดจากการต้องเลือกเพียงอย่างเดียวในสิ่งที่ตนเองชอบเท่า ๆ กัน ตั้งแต่ 2 – 3 อย่างขึ้นไป ยิ่งชอบมากทุกสิ่งทุกอย่างยิ่งต้องเลือกมาก

2.2 ความขัดแย้งในทางลบ เป็นความขัดแย้งที่เกิดจากการที่บุคคลต้องเลือกในสิ่งที่ไม่ชอบ ไม่ถูกใจตั้งแต่ 2 – 3 อย่างขึ้นไป ไม่เลือกก็ได้ แต่ถ้าเลือกแล้วก็ไม่สบายใจ

2.3 ความขัดแย้งในทางบวกและทางลบ เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกรณีที่สิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลต้องการเลือกนั้นมีทั้งถูกใจและไม่ถูกใจในระดับที่เท่า ๆ กันทั้งหมด ตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไปแต่ต้องเลือกเพียงอย่างเดียว

นิภา นิธยาน (2530 : 71 – 87) กล่าวถึง สาเหตุของการปรับตัวของบุคคล สรุปได้ว่าการปรับตัวของคนเรานั้นเกิดจากการที่มนุษย์ต้องเผชิญกับแรงผลักดันที่มีอิทธิพลสำคัญ ได้แก่

1. แรงผลักดันภายใน เป็นแรงกระตุ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งเกิดจากสภาพทางสรีระ ได้แก่ ความต้องการสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ เป็นต้น อีกประการหนึ่งคือ เหตุจูงใจทางสังคม ได้แก่ ความต้องการมีเพื่อนฝูง ต้องการความรัก ความสำเร็จ และการเป็นที่ยกย่องนับถือ

2. แรงผลักดันภายนอก หรือ ข้อเรียกร้องอันเกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคมหรือบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน

ความต้องการที่เกิดจากแรงผลักดันทั้ง 2 ประการนี้ นักจิตวิทยาเรียกว่า ความต้องการจำเป็น (Needs) ความต้องการเหล่านี้จะเป็นข้อเรียกร้องให้มนุษย์มีปฏิกิริยาโต้ตอบเป็นภาวะที่เรียกว่า ภาวะเคร่งเครียด ซึ่งมนุษย์จะหาทางตอบสนองความต้องการนั้นให้ได้ สิ่งที่มีความสำคัญเกี่ยวกับภาวะเคร่งเครียดและก่อให้เกิดการปรับตัวได้แก่

1. ความคับข้องใจ (Frustration) หมายถึง สถานการณ์ที่คนเราไม่สามารถปฏิบัติได้สำเร็จ ตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม
2. ภัยคุกคาม (Threat) หมายถึง การรู้ว่ามีภัยอันตรายมารออยู่ข้างหน้า เช่น ความรู้สึกเจ็บปวด การสูญเสียความนิยมยกย่อง เป็นต้น ถ้าภัยคุกคามดังกล่าวมีมากเท่าไร ก็จะมีผลต่ออารมณ์ และวิธีการแสดงออกในการปรับตัวเพื่อเผชิญสถานการณ์มากขึ้น
3. ความรู้สึกขัดแย้งในใจ (Conflict) หมายถึง สภาพการการกระทำสองอย่างมีพฤติกรรมและจุดมุ่งหมายที่ไม่สอดคล้องกัน การที่บุคคลเผชิญสถานการณ์ที่ยุ้งยากในชีวิตแล้ว ทำให้เขาต้องตัดสินใจว่าจะเลือกทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ขัดแย้งกันอย่างไร
4. ความวิตกกังวล (Anxiety) หมายถึง ปฏิกริยาตอบโต้สถานการณ์บางอย่างที่ทำให้คนเรตกอยู่ในสภาวะอึดอัดและกังวลใจ ซึ่งสังเกตได้จากการพูดจาก กริยาท่าทาง หรือการเปลี่ยนแปลงทางสรีระที่เกิดขึ้น

สิริชัย ประทีปฉาย (2533 : 181 - 182) สรุปถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดการปรับตัวว่าเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. แรงขับและความต้องการ (Drives and Needs) ในชีวิตของบุคคลมีความต้องการเป็นพื้นฐาน เช่น ความต้องการทางกาย (Physical Needs) และความต้องการทางจิต (Psychological Need) ความต้องการทั้งสองอย่างนี้ก่อให้เกิดแรงขับ เช่น ความหิว เป็นต้น ซึ่งแรงขับทำให้มนุษย์ดิ้นรนสนองความอยากของตน ถ้ามีอุปสรรคมาขัดขวางไม่สามารถสนองความต้องการได้ ร่างกายจะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้คลายจากความกระวนกระวาย พฤติกรรมที่แสดงออกมานี้เรียกว่า การปรับตัว
2. แรงกระตุ้นจากสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วทำให้คนมีปัญหาในการปรับตัวให้ทันตามภาวะสังคมที่เปลี่ยนไป เช่น ราคาสิ่งของแพงขึ้น การแต่งกาย เป็นต้น ดังนั้น คนจึงหาทางปรับตัวด้วยวิธีการต่าง ๆ
3. เจตคติความสนใจจุดหมายของชีวิตของตัวเองเปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องปรับพฤติกรรม

จากข้อมูลในเบื้องต้นสรุปได้ว่า การปรับตัวเกิดจากสิ่งเร้า 2 แบบคือ

1. สิ่งเร้าภายใน หมายถึง จิตใจของตัวบุคคลเองที่เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลนั้นเกิดการปรับตัวอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น ความต้องการพื้นฐาน แรงจูงใจ เป็นต้น
2. สิ่งเร้าภายนอก หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวบุคคลนั้น ที่กระตุ้นให้บุคคลมีการปรับตัว ซึ่งบางครั้งอาจไม่เกิดจากความต้องการของบุคคลนั้นแต่ต้องมีการปรับตัวเพื่อให้อยู่ในสังคมได้ เช่น ผู้ร่วมงาน บทบาททางสังคม ค่านิยมทางสังคม เป็นต้น

1.4 ลักษณะการปรับตัว

จากการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการปรับตัวพบว่า ได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะของการปรับตัวไว้ดังนี้

นิภา นิธยาน (2530 : 155 – 157) กล่าวถึง ลักษณะของเด็กวัยรุ่น ที่สามารถปรับตัวได้ดี และมีสุขภาพจิตดี ไว้ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นและความรู้สึกมั่นคง ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่มีปมด้อย ยอมรับความสามารถ และความสำเร็จของผู้อื่นที่เหนือกว่าตน กล้าที่เผชิญชีวิต
2. มีลักษณะอบอุ่นเป็นมิตร มีลักษณะนิสัยน่ารัก มีเมตตากรุณาต่อผู้อื่นด้วยน้ำใสใจจริง มิใช่เพื่อหวังตอบแทน รู้จักเกรงใจและคิดถึงใจผู้อื่น
3. ตระหนักในคุณค่าของภาระหน้าที่ที่ปฏิบัติ รู้จักใช้ความสามารถ และสติปัญญาอย่างเต็มที่ในการศึกษาเล่าเรียน และในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ด้วยความสนุกและสนใจ มีการดำเนินชีวิตในแต่ละวันอย่างมีคุณค่า ไม่เบื่อหน่าย
4. พร้อมที่จะรับประสบการณ์ใหม่ ๆ สนใจกิจกรรมรอบตัว มีความสุขในสิ่งต่าง ๆ ตามความถนัดและสามารถของตน เช่น เล่นเทนนิสหรือกีฬาอื่น ๆ หรือเล่นดนตรีที่ตนชอบ
5. รู้จักรักษาอนามัยและสุขภาพร่างกายอย่างสม่ำเสมอ เช่น การกิน การนอน และการออกกำลังกาย
6. กล้าที่จะเผชิญความจริงในชีวิต รวมทั้งความผิดพลาดโดยไม่กล่าวโทษผู้อื่น และบิดเบือนความเป็นจริง
7. มีจิตใจที่หนักแน่นมั่นคง ไม่ท้อถอย และหาเหตุผลพร้อมที่จะแก้ไขปัญห และอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเต็มกำลังความสามารถ

8. สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว และสังคมได้ง่าย และเป็นไปด้วยดี ใจกว้างรับฟังความคิดเห็น และข้อโต้แย้งของบุคคลอื่น เป็นผู้ที่ยึดมั่นในหลักการที่ดี มีมาตรฐาน ประพฤติปฏิบัติสูงและยึดถือค่านิยมที่ดีงาม

9. รู้จักที่จะยับยั้งและควบคุมอารมณ์ของตนเองได้

10. ไม่ลงโทษตนเองเมื่อทำความผิด แต่จะจำประสบการณ์ไว้เป็นบทเรียนที่มีค่าแทน ไม่หุ้มหมึกในเรื่องเล็กน้อยไร้สาระ ไม่เคร่งเครียดและวิตกกังวลเกินกว่าเหตุ

ทอว์พ (อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์. 2532 : 8 – 10 ;อ้างอิงจาก Trope. 1955) แบ่งลักษณะการปรับตัวเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การปรับตัวเอง (Self Adaptation) ซึ่งบุคคลจะปรับตัวเองได้ดีต้องมีลักษณะดังนี้

1.1 ความเป็นตัวของตัวเอง (Self Reliance) หมายถึงการที่บุคคลทำอะไรด้วยตนเอง ไม่พึ่งคนอื่น เป็นอิสระจากผู้อื่น มีความมั่นคงทางอารมณ์และรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

1.2 การมองเห็นคุณค่าของตน (Sence of Personal Worth) หมายถึง การที่บุคคลเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ผู้อื่นเชื่อถือในความสามารถของเรา มีความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความพอใจและเชื่อมั่นในความสามารถและมีเหตุผล

1.3 ความรู้สึกเป็นอิสระของตน (Sence of Personal Freedom) หมายถึง การที่บุคคลพอใจในอิสระภาพ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัดสินใจในการกระทำและวางแผนชีวิตของตนเอง รวมทั้งมีเสรีภาพในการคบเพื่อนและการใช้จ่าย

1.4 ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Feeling of Belonging) หมายถึง การที่บุคคลได้รับความอบอุ่นในครอบครัว ในหมู่เพื่อนฝูง จึงทำให้มีความภูมิใจในบ้านและโรงเรียน เป็นต้น

1.5 ความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี (Non-withdrawing Tendencies)

1.6 ความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (Non-nervous)

2. การปรับตัวทางสังคม (Social Standards) ซึ่งการที่บุคคลจะปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีต้องประกอบด้วยลักษณะดังนี้

2.1 ปทัสถานทางสังคม (Social Standards) หมายถึงการที่บุคคลมีความเคารพในสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บุคคลประเภทนี้จะเข้าใจความถูกต้องของสังคม

2.2 ทักษะทางสังคม (Social Skill) หมายถึง การที่บุคคลมีการปรับตัวเข้ากับเพื่อนและคนแปลกหน้า เป็นที่ชื่นชอบของผู้อื่น และมีความสนใจปัญหา หรือกิจกรรมต่าง ๆ

2.3 แนวโน้มทางสังคม (Social Tendencies) หมายถึง การที่บุคคลมีการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงหรือ สภาพที่เปลี่ยนแปลงของสังคม

2.4 ความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Relation) หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าการได้รับการดูแลอย่างดีจากครอบครัว มีความอบอุ่นปลอดภัยและมั่นใจตนเองในความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว

2.5 ความสัมพันธ์ในโรงเรียน (School Relation) หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าได้รับความรักจากครู มีความสุขในการอยู่ร่วมกับเพื่อน นักเรียนรู้สึกว่าการงานมีความเหมาะสมกับความสนใจและวุฒิภาวะของตน

2.6 ความสัมพันธ์กับชุมชน (Community Relation) หมายถึง การที่บุคคลเข้ากับเพื่อนบ้านได้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการปรับปรุงชุมชนตนเอง เข้าสมาคมกับคนแปลกหน้าได้ มีความพอใจในกฎเกณฑ์และสวัสดิภาพของชุมชน

สิริชัย ประทีปฉาย (2533 : 203 – 225) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการปรับตัวไว้ว่า รูปแบบการปรับตัวนั้นมี 3 รูปแบบสรุปได้ดังนี้

1. การปรับตัวแบบสู้หรือก้าวร้าว (Aggressive Reactions or Adjustment by Defense) หมายถึง การปรับตัวแบบเข้าผจญ หรือเผชิญหน้ากับอุปสรรคที่ขวางกั้น เข้าเผชิญกับสังคมโดยไม่หลีกเลี่ยง เผชิญสถานการณ์ด้วยการไม่ยอมถอยหนี การเป็นการปรับตัวแบบสู้หรือก้าวร้าวโดยตรง ซึ่งเป็นการเผชิญอย่างตรงไปตรงมา หรือก้าวร้าวทางอ้อม ซึ่ง เป็นการแสดงทางอ้อมเพราะแสดงออกโดยตรงไม่ได้ แบบการปรับตัวอธิบายได้ดังนี้

1.1 การสร้างจุดเด่นให้แก่ตนเองหรือการอวดอ้างตนเอง (Ego Centricism) เรียกร้องความสนใจ (Attention Getting) หมายถึงการยกย่องตนเอง หรือกล่าวอ้างถึงสรรพคุณของตนเอง เมื่อรู้สึกว่าตนเองขาดคนยกย่องนับถือ ไม่มีความปลอดภัย

1.2 แบบลดตัวลงสู่สภาพความเป็นจริง หมายถึง การปรับตัวสู่ความจริง เช่น เคยมียศตำแหน่ง เมื่อไม่มีก็ปรับพฤติกรรมใหม่ เป็นต้น

1.3 แบบก้าวร้าวทำลาย เช่น การรุกราน การทำลาย โจมตี ต่อต้านเหตุของการคับข้องใจ

1.4 การดื้อรั้น (Rebell) แสดงออกแบบอาการไม่เชื่อฟังคำสั่ง

1.5 ตัดขาด (Dissociation) เป็นการตัดขาดความต้องการทำสิ่งนั้นไป

1.6 คนสองบุคลิกภาพ (Dual Personality) มีความเป็นอยู่ในชีวิตสองแบบในคนคนเดียว

1.7 ต้องทำให้สมบูรณ์แบบ (Perfectionism) คือ การทำอะไรต้องสมบูรณ์แบบที่สุด ถ้ามากเกินไปก็เป็นความผิดปกติอย่างหนึ่ง

1.8 การแสดงออกอย่างเปิดเผย (Acting Out)

2. การปรับตัวโดยการหนี (Withdrawal Reaction of Fight) เป็นการหนีให้พ้นความไม่สบายใจ มีแบบต่าง ๆ ดังนี้

2.1 เลี่ยงหนี ได้แก่

2.1.1 การปรับตัวแบบหลีกเลี่ยงหนี (Withdrawal) คือ หนีอย่างตรง ๆ เก็บตัวไม่ยุ่งเกี่ยว

2.1.2 การหนี (Escape) เช่น การหนีอุปสรรค ไม่กล้าสู้

2.1.3 การหลบหนีสังคมประเภทรุนแรง (Schizophrenia) เป็นโรคจิตชนิดหนึ่ง เรียกว่า สกิสโซไฟรเนีย

2.1.4 หลบหนี (Avoidance) เช่น เห็นว่าทำไม่ได้ก็ไม่ทำ

2.1.5 การแยกตัวเองออกจากสังคม (Isolation)

2.1.6 การพเนจร (Nomadism) เช่น เปลี่ยนงาน เปลี่ยนที่อยู่

2.1.7 การแยกตน (Beatnik Reaction) คือการแยกไปสู่โลกใหม่

2.1.8 การกระถอย คือการหลบหลีกเลี่ยง

2.2 แบบความฝัน (Dream) เป็นการระบายความเครียดอย่างหนึ่ง

2.3 การปรับตัวแบบต่อต้านหรือปฏิเสธตลอดเวลา หรือการขัดขืน (Negativism) ไม่เพียงแต่หลบหนีเท่านั้นแต่ยังทำความเดือดร้อนให้เกิดขึ้นด้วย เช่น ไม่ร่วมมือ

2.4 การเก็บกด หรือ การสะกดกัน หรือการกักกด หรือ การเก็บฝังอย่างไม่สนใจ หรือ การกดบังคับ (Repression) คือบุคคลพยายามลืมประสบการณ์ที่ทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างรวดเร็ว

2.5 การย้อนกลับ หรือ การถอยหลังเข้าคลอง (Regression) คือกลับไปทำพฤติกรรมที่ตนเคยได้รับความสมหวังในอดีต

2.6 การฝันเฟื่อง (Fantasy) หรือ การฝันกลางวัน (Day dreaming) เป็นการปรับตัวแบบยอมแพ้หรือหนีอีกอย่างหนึ่ง

2.7 ใช้วิธียอมแพ้ (Appeasement) ไม่ทำไม่ยุ่งเกี่ยว
 2.8 ใช้วิธีการย้ายที่ (Displacement) ย้ายความรู้สึกที่มีต่อคนหนึ่งไปสู่
 อีกคนหนึ่งแทน

2.9 การเฉยเมย หรือไม่แยแส (Apathy / Temporize) ทำเป็นไม่รู้ร้อน

2.10 การนิทนาบว่าร้าย (Defamation Reaction) นิทนาบว่าร้ายข่มคนอื่น

3. การปรับตัวโดยการประนีประนอม (Compromise Reaction) เป็นการ
 ปรับตัวโดยลดความทะเยอทะยานลงและหาสิ่งอื่นมาทดแทนสิ่งที่ขาดหาย มีแบบต่างๆ ดังนี้

3.1 การทดแทน หรือ หาสิ่งอื่นมาทดแทน (Substitution) คือมีการตั้ง
 เป้าหมายใหม่แทนสิ่งเก่า

3.2 การแสดงตรงกันข้าม (Reaction Formation or Reversal) เป็น
 การปรับตัวแบบหน้าไว้หลังหลอก แบบเปลี่ยนหน้ามือเป็นหลังมือ

3.3 การไม่อยู่นิ่งเมื่อเกิดความตึงเครียด (Restlessness about
 Tension) เช่น การบ่น

3.4 การอ้างบารมี หรือ การอาศัยบารมี หรือ การเลียนแบบ
 (Identification) เป็นการแสดงออกเพื่อเรียกร้องความสนใจ

3.5 การป้ายความผิด หรือ การขัดแย้ง หรือ การขัดโทษกล่าวร้ายผู้อื่น
 (Projection) เกิดจากความรู้สึกผิด แต่ไม่ยอมรับผิด

3.6 การติดชะงัก (Fixation) การติดอยู่กับภาวะเดิมเนื่องจากความกลัว
 การเปลี่ยนแปลง เช่น อาการลูกแหง เป็นต้น

3.7 การตั้งข้ออ้างหรือหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง (Rationalization) เป็น
 การอ้างเหตุผลขึ้นมาเพื่อปิดบัง เพื่อปรับตัวให้พ้นหน้าขอไปที่

3.8 วิธีลงโทษตัวเอง (Expiation) เป็นการปรับตัวเมื่อรู้ตัวว่าทำผิด
 หรือทำสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ เป็นการรู้สึก "สำนึกผิด" "สำนึกบาป"

3.9 การป้องกันตัวไว้ล่วงหน้า เพื่อไม่ให้เกิดความผิดหวัง

3.10 ปรับตัวแบบเกิดความกลัว เป็นการหลบความผิดหวังในโอกาสต่อ
 ไป ด้วยการแสดงอาการกลัว

จากรูปแบบการปรับตัวที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ลักษณะการปรับตัวของคนเรานั้นมีลักษณะ
 ใหญ่อยู่ 2 ลักษณะคือ

1. การปรับตัวได้ หมายถึง การยอมรับในสถานการณ์ต่าง ๆ แล้ว ปรับเปลี่ยน
 ตนเองไปในทางที่ดีขึ้น มีมุมมองต่อสิ่งที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจไปในทางแก้ไข

2. การปรับตัวไม่ได้ หมายถึง การไม่ยอมรับต่อสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจนั้น ซึ่งการไม่ยอมรับนี้เกิดการปรับตัวเป็น 2 รูปแบบคือ

2.1 เกิดการหาสิ่งทดแทน หมายถึงการปรับตัวไปในทิศทางอื่น หรือการสร้างจุดเด่นในเรื่องอื่น เพื่อให้ตนเองอยู่ในสังคมได้

2.2 หลีกเลียงจากสิ่งที่ทำให้ตนเองเกิดความคับข้องใจ หรือสิ่งทีนำไปสู่การเกิดความคับข้องใจ นั้นเพื่อพาดตนเองให้หลุดพ้นไป

1.5 การวัดการปรับตัว

เนื่องจากรูปแบบการปรับตัวนั้นถือเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกโดยทางพฤติกรรม เกี่ยวกับเครื่องมือวัดบุคลิกภาพนั้น ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2542 : 258 - 284) กล่าวถึงรูปแบบของเครื่องมือที่เป็นที่นิยมสรุปได้ดังนี้

1.5.1 การสังเกต เป็นการเฝ้ามองดูสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยในการสังเกตนั้นต้องมีการวางแผนสังเกตเป็นบางเวลา ผู้สังเกตควรมีการรับรู้ที่ดี มีความแม่นยำจดจำในสิ่งที่สังเกตได้เป็นอย่างดี และในการวิจัยควรมีผู้สังเกตอย่างน้อย 2 คน และนำผลการสังเกตมาทดสอบว่าสอดคล้องกันหรือไม่ การวัดบุคลิกภาพโดยการสังเกต จะเป็นบุคลิกภาพลักษณะเดียว เช่น ความก้าวร้าว เป็นต้น ซึ่งก่อนการสังเกตควรมีการนิยามให้แน่ชัดและเขียนออกมาเป็นพฤติกรรมให้มากที่สุด ซึ่งการวัดการสังเกตจะทำได้ดีถ้าสิ่งที่เราสังเกตแสดงพฤติกรรมออกมาจากความเป็นจริง

1.5.2 การสัมภาษณ์ ถือว่าเป็นเครื่องมือวัดที่มีความเก่าแก่เช่นเดียวกับการสังเกต แต่การสัมภาษณ์เป็นการพูดจากับคนใดคนหนึ่งอย่างมีจุดมุ่งหมาย ผู้สัมภาษณ์ต้องมีหลักของจิตวิทยาในการพูด การถาม เพื่อให้ได้พฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยที่ต้องการทราบ การสัมภาษณ์เพื่อวัดบุคลิกภาพ ควรเป็นการสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน (Structured interview) คือ มีการวางแผนที่ดี มีจุดมุ่งหมาย คำถามมีคุณภาพ มีความเชื่อมั่นสูง และมีความเที่ยงตรงสูง

1.5.3 การเขียนตอบ ในการเขียนตอบจะต้องมีตัวเร้า อาจเป็นข้อความหรือข้อคำถาม หรือ สถานการณ์ภาพ หรือสถานการณ์ที่เป็นภาษา แล้วแต่ความเหมาะสม การนำเสนอตัวเร้า หรือตัวกระตุ้นเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะการได้รับตัวเร้าบุคคลก็จะตอบความรู้สึกออกมาด้วยตนเอง บางทีเรียกว่าเป็นการรายงานตนเอง (Self - Report) เครื่องมือวัดแบบนี้มีหลายชื่อ บางทีเรียกว่า แบบทดสอบ (Tests)

1.5.4 การใช้จินตนาการ (Projective Technique) เป็นการเสนอสิ่งเร้าที่คลุมเครือ เพื่อให้ผู้ตอบใช้จินตนาการอันเกิดจากสำนึกที่ซึมซับอยู่ในส่วนลึกของความรู้สึกในตัวคนแต่ละ

คนว่าสิ่งเร้านั้นมีความหมายอย่างไรต่อเขาซึ่งแต่ละคนจะมีความรู้สึกต่อสิ่งเร้าที่คลุมเครือ แตกต่างกันไป

จากตัวอย่างของเครื่องมือที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า เราสามารถนำเครื่องมือเหล่านี้มาวัดการปรับตัวของนักเรียนได้ โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดให้ชัดเจนและเลือกวิธีการวัดที่มีความเหมาะสม นอกจากเครื่องมือดังกล่าวแล้ว ก็มีเครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า ที่ได้รับความนิยมในการวัดการปรับตัว โดยเห็นได้จากงานวิจัยเช่น งานวิจัยของวารุณี แจ่มกระจ่าย (2540) ที่ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ชาติชาย หมั่นสมักร (2542) ที่ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบภาคพิเศษ หรือ ดรุณรัตน์ ผลสวัสดิ์ (2544) ที่ศึกษาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เป็นต้น ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวัดแบบแผนการปรับตัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. การปรับตัวในการเรียน

2.1 ลักษณะการปรับตัวในการเรียน

จากการศึกษาพบว่าได้มีผู้กล่าวถึงการปรับตัวในการเรียนไว้ดังนี้

ประธาน วัฒนาวณิชย์ (2529 : 31- 35) กล่าวถึงการปรับตัวในการเรียนสรุปได้ว่าการเรียนของผู้เรียนให้ได้ผลดีนั้น มีลักษณะดังนี้

1. ความอยากเรียน (Motivation) การมีความศรัทธาอยากเรียน นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอันดับแรกของการเรียน และเป็นความสำเร็จไปแล้วเกินครึ่ง วิธีการกระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน คือ เราใจตนเองให้เกิดความสนใจอยากเรียน
2. การแสดงตอบต่อการเรียน (Reaction) การเรียนจะได้ผลมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน คือผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมอย่างแรงกล้า มีจุดมุ่งหมายในการเรียนอย่างแน่อน ซึ่งจะเรียนได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีความพร้อมในการเรียน
3. สมาธิในการเรียน (Concentration) การเรียนจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความตั้งใจและจดจ่ออยู่กับการเรียน ความพร้อมที่จะเรียน และความสนใจ ต้องขจัดสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการเรียน เช่น ความหิว ความอึด เสียงดัง เป็นต้น ให้หมดไป
4. การจัดลำดับเรื่องที่เรียน (Organization) ผู้เรียนจะต้องรู้จักคิดลำดับในเรื่องที่จะเรียนให้เป็นหมวดหมู่ก่อนหลัง มิฉะนั้นจะสับสนทำให้เรียนไม่เข้าใจ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน
5. ความเข้าใจ (Comprehension) นักศึกษาจะต้องเข้าใจเรื่องที่จะเรียนว่ามี

ความมุ่งหมายอย่างไร รู้จักจับหลักสำคัญในเรื่องนั้น

ทรรศนียา กัลยาณมิตร (2530 : 4 – 7) กล่าวถึงการเรียนของนักศึกษาสรุปได้ว่า ปีแรกในมหาวิทยาลัยนั้น นักศึกษาทุกคนยอมรับว่า เป็นปีของการเปลี่ยนแปลงและมีการปรับตัวที่ค่อนข้างสับสนเมื่อนักศึกษาเข้ามาอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ จะต้องสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนใหม่ที่มาจากที่ต่าง ๆ ที่มีพื้นฐานการอบรมด้านจิตใจ มารยาท และความประพฤติที่ต่างกัน ต้องพัฒนาตนเองให้มีอุปนิสัยที่ดีในการเรียน รู้จักจัดตนเองให้สมดุลระหว่างการเรียน และกิจกรรม

บุญโญ สาร (2531: 5 – 16) กล่าวถึงวิธีเรียนให้เก่ง สรุปได้ว่า วิธีเรียนให้เก่งนั้นขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการปฏิบัติตัว คือ

1. การปฏิบัติตัวในห้องเรียน ผู้เรียนควรมีความสนใจขณะที่ครูสอน มีการซักถาม กรณีที่ไม่เข้าใจ หรือเกิดความสงสัย มีการจดบันทึกจากความเข้าใจของตนเอง
2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ผู้เรียนต้องขยันทำงานที่ครูสั่ง และทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว และมีการเตรียมการเรียนไว้ล่วงหน้า

จากลักษณะของการปรับตัวในการเรียนที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การปรับตัวในการเรียน หมายถึง การเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลให้สอดคล้องกับลักษณะของการเรียน โดยเห็นได้จากการแสดงออกซึ่งได้แก่ มีความสนใจในขณะที่ครูสอน ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ มีสมาธิเวลาเรียน ทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน มีการเตรียมตัวก่อนเรียน มีปฏิริยาตอบสนองเวลาเรียน ทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมาย จัดตนเองให้สมดุลระหว่างการเรียนกับกิจกรรม รวมทั้งมีสัมพันธภาพกับเพื่อนๆในชั้นเรียน

2.2 การปรับตัวในการเรียนโดยการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีแนวคิดที่กล่าวถึงการปรับตัวในการเรียนโดยการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จไว้ดังนี้

แนวคิดเรื่องการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จเริ่มจาก การวิเคราะห์ข้อมูลของไดเนอร์ และดีเวล (Vandewelle. 1997 : 998 ;citing Diener & Dweck.1978,1980) ที่ศึกษาความล้มเหลวในการแก้ปัญหาการทำงานของเด็ก พบว่า มีเด็กบางส่วนกล่าวถึงความล้มเหลวของตนเองว่าเป็นผลมาจากความไม่สนใจของตน และให้ความเห็นว่าเป็นเพราะความบกพร่องด้านความสามารถทางสมองของตน จึงเรียกรูปแบบการตอบดังกล่าวว่าเป็นรูปแบบการตอบซึ่งช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (Helpless - Response) แต่เด็กบางส่วนมองเห็นความล้มเหลวไปที่การพัฒนา

วิธีการในการแก้ปัญหา และมีความสุขในการแก้ปัญหาที่ยาก โดยมองว่าเป็นความท้าทาย เรียกว่าเป็นการตอบแบบรอบรู้ (Mastery – Response)

จากทฤษฎีของดีเวคและเอลเลียต (Vandewalle. 1997 : 998 ;citing Dweck & Elliot. 1983) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการตอบของเด็กจากการศึกษาของไดเนอร์และดีเวคว่าเป็นเพราะเด็กยึดเป้าหมายที่แตกต่างกัน โดยการตอบแบบช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (Helpless - Response) เกิดจากการที่เด็กยึดเป้าหมายด้านการปฏิบัติ มองหาการยอมรับ และหลีกเลี่ยงการปฏิเสธในความสามารถของตน ความล้มเหลวในการทำงานเกี่ยวข้องกับเป้าหมายด้านการปฏิบัติของพวกเขา ตรงข้ามกับรูปแบบการตอบแบบรอบรู้ (Mastery – Response) ที่เด็กยึดเป้าหมายการเรียนรู้ (Learning Goals) ว่า จะส่งผลให้มีการพัฒนาความสามารถของตนในอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวมากนักแต่ขณะเดียวกันก็จะหาโอกาสที่จะค้นหาวิธีการแก้ปัญหาใหม่

จากแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของดีเวค(Alder. 2000:8 citing Dweck.1986) เกี่ยวกับโมเดลของ กระบวนการด้านแรงจูงใจ (Motivational Processes) ที่เสนอว่า บุคคลมีการเลือกและดำเนินการตามเป้าหมายอย่างไร ที่จะทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว และการปฏิบัติดังกล่าวมีผลที่ตามมาอย่างไร โมเดลของกระบวนการด้านแรงจูงใจดังกล่าว เรียกว่าโมเดลแรงจูงใจจากการรับรู้ทางสังคมของดีเวค (Dweck's social – cognitive model of motivation) ซึ่งประกอบด้วยลักษณะของการกำหนดเป้าหมาย 2 ลักษณะ คือ กำหนดเป้าหมายด้านการปฏิบัติ (Performance Goal Oriented) และ กำหนดเป้าหมายด้านความรอบรู้ (Mastery Goal Oriented) ดีเวค (Dweck) เชื่อว่าการกำหนดเป้าหมายของแต่ละบุคคลเกิดจากความเชื่อในเรื่องของเชาว์ปัญญา (Intelligence) และความสามารถ (Ability) แบ่งเป็นความเชื่อ 2 รูปแบบคือ

1. บุคคลที่เชื่อว่าความสามารถเป็นลักษณะที่คงที่ (Fixed Characteristic) ก็จะพิจารณาที่จะกำหนดด้านการปฏิบัติ (มองความสามารถในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้) เป้าหมายของบุคคลกลุ่มนี้คือ พยายามทำในสิ่งที่สังคมเห็นว่าดี เพื่อให้ได้รับการยอมรับ และหลีกเลี่ยงการได้รับการปฏิเสธความสามารถ (Ability) ของตน

2. บุคคลที่เชื่อว่าความสามารถเป็นลักษณะที่เปลี่ยนแปลงได้ (Malleable Characteristic) จะพิจารณากำหนดด้านความรอบรู้ (มองความสามารถในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงได้) เป้าหมายของบุคคลกลุ่มนี้คือการยกระดับความสามารถของตนเอง

จากแนวคิดดังกล่าว ดีเวค นิยามของการกำหนดเป้าหมาย 2 รูปแบบ ซึ่งเกิดเป็นพฤติกรรมอันเกิดจากความเชื่อดังนี้

1. การกำหนดด้านความรอบรู้ (Mastery Orientation) เนื่องจากบุคคลมีความเชื่อว่าความสามารถเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ โดยบุคคลที่มีการกำหนดเป้าหมายด้านความรอบรู้มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsically Motivated) ที่จะเพิ่มความรู้และทักษะให้เกิดความชำนาญ บุคคลกลุ่มนี้จะวัดการปฏิบัติ โดยการกำหนดตนเอง(Self – Set) เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงาน และความสำเร็จของพวกเขาวัดได้จากความพยายามที่จะปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ

2. การกำหนดด้านการปฏิบัติ (Performance Orientation) เนื่องจากบุคคลมีความเชื่อว่าความสามารถเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ และถือว่าการเพิ่มความพยายามในการทำงานเป็นการเสียเวลาเปล่า รวมทั้งยังเป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงพรสวรรค์ที่ติดตัวมาแต่กำเนิดของบุคคลนั้น (Innate Talent) โดยมองว่าคนที่ไม่ต้องพยายามมากเป็นเพราะเขามีพรสวรรค์ในด้านนั้นอยู่แล้วนั่นเอง ลักษณะการกำหนดด้านการปฏิบัติของคนกลุ่มนี้เกิดจากแรงจูงใจภายนอก (Extrinsically Motivated) โดยจะแสดงให้เห็นว่าผลการปฏิบัติงานของตนอยู่เหนือคนอื่น เนื่องจากว่ามีการเปรียบเทียบกับคนอื่น และในการวัดผลการปฏิบัติงานก็ยึดการยอมรับจากภายนอกเป็นตัวกำหนด(Externally - Set)

จากแนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการกำหนดพฤติกรรม สอดคล้องกับแนวคิด ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ของฮิวท์ (Huitt. 1998 : 7) ที่กล่าวว่าลักษณะแรงจูงใจของบุคคลมี 3 องค์ประกอบได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ (Achievement), อำนาจ (Power) และสังคม (Social) โดยเห็นได้จากงานวิจัยของ แมคเคลแลนด์ และเมอร์เรย์ (Huitt. 1998 : 7 ;citing McClelland, Murray. 1985: 1938, 1943)

จากงานวิจัยของเอมส์ ดีเวค และอูดานและมีร์ (Huitt. 1998 : 7 ;citing Ames, Dweck and Urdan & Maehr. 1992: 1986: 1995) เกี่ยวกับทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย ความสำเร็จ แบ่งลักษณะเป้าหมายเป็น 3 ลักษณะคือ

1. เป้าหมายด้านความรอบรู้ หรือการเรียนรู้ (Mastery goal or Learning goal) ที่ให้ความสำคัญต่อความสามารถและความรอบรู้ ในด้านของความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skills) ใหม่ ๆ ที่จัดขึ้น
2. เป้าหมายด้านการปฏิบัติ หรือการใส่ใจตนเอง (Performance goal or Ego involvement goal) ให้ความสำคัญต่อความสำเร็จซึ่งดูจากการยอมรับจากคนทั่วไป และการทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่น หรือ การทำสิ่งต่าง ๆ อย่างดีโดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก
3. เป้าหมายด้านสังคม (Social goal) ให้ความสำคัญเกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างบุคคล

นอกจากนี้ ฮิวท์ (Huitt. 1998 : 7) กล่าวว่า ในบริบทที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ในโรงเรียน ซึ่งรวมถึงการทำงานในภาวะที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนนั้น นักเรียนที่มีเป้าหมายด้านความรู้มีลักษณะการทำงานที่มีทั้งเป้าหมายด้านการปฏิบัติหรือเป้าหมายด้านสังคม อย่างไรก็ตาม เพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต เราจะมีลักษณะของเป้าหมาย 3 ลักษณะเป็นตัวกำหนด นอกจากนี้ฮิวท์ยังกล่าวถึงอีกรูปแบบหนึ่งของแนวคิดนี้ คือบุคคลที่มีแรงจูงใจในการหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับการมีเป้าหมายด้านการปฏิบัติ โดยลักษณะของบุคคลที่เลือกทำงานง่ายหรือยากนั้นก็เพื่อ ที่จะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ซึ่งรวมทั้งมีข้อแก้ตัวที่ดีในกรณีที่ตนเองพบกับความล้มเหลว บุคคลที่มีแรงจูงใจที่จะประสบความสำเร็จ ส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับการมีเป้าหมายด้านความรู้ โดยมีลักษณะที่ยึดถือหลักในการเลือกงานที่ยาก เพื่อสนองความสนใจที่ท้าทายของตนเอง แต่ยังคงหวังที่จะประสบความสำเร็จในสิ่งที่คาดหวัง

และจากงานวิจัยของแวนเดวอลล์ (Vandewalle. 1997 : 995 - 1015) ที่ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จจากแนวคิดเกี่ยวกับมิติของการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จจากแนวคิดของเอลเลียต (Vandewalle. 1997:1000 citing Elliot.1994) โดยศึกษาจากเครื่องมือวัดการกำหนดเป้าหมายหลักในการทำงาน และพบว่า โครงสร้างของการกำหนดเป้าหมายประกอบด้วยมิติต่าง ๆ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายด้านการเรียนรู้ (Learning Goal Orientation) เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเองโดยต้องการทักษะใหม่ๆ การเรียนรู้ใหม่ๆและมีการปรับปรุงความสามารถของตนเองอยู่เสมอ
2. การกำหนดเป้าหมายโดยแสดงถึงการปฏิบัติ (Performance - Prove Goal Orientation) เป็นความต้องการที่จะพิสูจน์ความสามารถในด้านหนึ่ง และประสบความสำเร็จในด้านนั้นซึ่งพิจารณาแล้วว่าชอบมากกว่าสิ่งอื่น
3. การกำหนดเป้าหมายโดยหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ (Performance - Avoid Goal Orientation) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการแสดงความสามารถในด้านหนึ่ง และหลีกเลี่ยงการถูกมองในแง่ลบเกี่ยวกับความสามารถในด้านนั้น

จากข้อมูลเบื้องต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จมี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายด้านความรู้และการกำหนดเป้าหมายโดยการปฏิบัติ แต่งานวิจัยของเอลเลียต และฮาราชวิช (Vandewalle. 1997: 999 - 1000 ;citing Elliot & Harachivicz. 1996) ที่พิสูจน์ความแตกต่างระหว่างการกำหนดเป้าหมายโดยแสดงการปฏิบัติ (Prove Goal Orientation) กับ หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ (Avoid Goal Orientation) พบว่า สองลักษณะมีความแตกต่างกันเกี่ยวกับด้านของระดับแรงจูงใจภายใน ในการแก้ปัญหาทางาน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของฮิวท์ (Huitt. 1998 : 7) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจ

ในการหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับเป้าหมายด้านการปฏิบัติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์หัตถ์ภูมิ (Meta - Analysis) ของ แอลเลียต (Vandewalle. 1997: 999 -1000 ;citing Elliot. 1994) ที่พบว่าผลจากการกำหนดเป้าหมายด้านการปฏิบัติใช้ทำนายลักษณะของแรงจูงใจที่เพิ่มขึ้นได้ เมื่อจำแนกการกำหนดเป้าหมายเป็น ด้านการกำหนดเป้าหมายโดยการปฏิบัติ (Prove) และ การกำหนดเป้าหมายโดยหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ (Avoid)

จากโครงสร้างทางองค์ประกอบของการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จสรุปได้ว่าการปรับตัวในการเรียนโดยการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จมีการปรับตัว 3 ลักษณะ คือ

1. การกำหนดเป้าหมายโดยความรอบรู้ (Mastery Goal Orientation) หมายถึง การปรับตัวเนื่องจากความต้องการของนักเรียนที่จะพัฒนาความสามารถของตน จึงมีความพยายามที่จะเรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนให้เพิ่มมากขึ้น โดยให้ความใส่ใจและให้ความสำคัญต่องานหรือการบ้านที่ได้รับ
2. การกำหนดเป้าหมายโดยวิธีการปฏิบัติ (Performance - Approach Goal Orientation) หมายถึง การปรับตัวของนักเรียนเนื่องจากความต้องการของนักเรียนที่จะแสดงให้เห็นว่าตนเองมีความสามารถเหนือผู้อื่นในการเรียนหรือการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับ
3. การกำหนดเป้าหมายโดยหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ (Performance – avoid Goal Orientation) หมายถึง การปรับตัวเนื่องจากความต้องการของนักเรียนที่จะหลีกเลี่ยงการใช้ความพยายามที่จะศึกษาหาความรู้หรือเรียนรู้ รวมทั้งหลีกเลี่ยงการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับ เนื่องจากว่าตนเองไม่มีความสามารถ และกลัวว่าสังคมจะไม่ยอมรับ

2.3 แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ตามแนวของมิดเกลย์และคณะ (Midgley, et al. 2000 : 6 - 57) ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Scale : PALS) พัฒนามาจาก แบบสำรวจแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Surveys : PALS) ของแคโรล มิดเกลย์ (Carol Midgley) และเพื่อนร่วมงานของเธอ (Jagacinski & Duda. 2001 : 1017) ในปี 1996 เพื่อประเมินโครงสร้างของแรงจูงใจในการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของแต่ละบุคคล และการกำหนดเป้าหมายในชั้นเรียน ประสิทธิภาพในการเรียน และยุทธวิธีความเสียเปรียบของตนเอง โดยวัดตามพื้นฐานทฤษฎีเป้าหมายความสำเร็จ ด้านงานและความสามารถ

แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Scale : PALS) ของมิดเกลย์และคณะ (Midgley et al. 2000 : 2 - 57) พัฒนามาจากแบบสำรวจแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Surveys : PALS) โดยใช้ทฤษฎีเป้าหมายความสำเร็จ มาตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมในการเรียน กับแบบแผนการปรับตัวในการเรียน โดยได้มีการรวบรวมแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างขึ้นแต่ละฉบับแบ่งได้ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล (Personal Achievement Goal Orientations) หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ว่าเป็นความสำเร็จในการเรียนของตน คือ

1.1 การกำหนดเป้าหมายความรู้ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ในการเรียน โดย การเฝ้าหาความรู้ การใช้ความพยายามในการเรียน ปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง และทำความเข้าใจในการเรียน

1.2 การกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับว่าตนเองเป็นคนเก่ง ดี และมีความสามารถ โดยการแสดงออกว่าเป็นคนเรียนเก่ง การแสดงออกว่าเป็นคนดี การแสดงออกว่าทำงานที่เรียนได้อย่างง่ายดาย และการทำคะแนนให้ได้มากหรือได้เกรดสูง

1.3 การกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อไม่ให้ถูกมองว่าไม่เก่ง ไม่ดีหรือหลีกเลี่ยงการถูกมองในแง่ลบ โดย การไม่แสดงออกว่าไม่รู้ ไม่แสดงออกว่าทำไม่ได้ ไม่แสดงอารมณ์ที่ไม่ดีออกมา และไม่ทำตัวมีปัญหาในเวลาเรียน

2. การรับรู้เป้าหมายของครู หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายในการสอนของครู ซึ่งมี 3 ลักษณะคือ

2.1 การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้เกิดความรู้ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายของครูว่าต้องการให้นักเรียนมีความรู้ ยอมรับความผิดพลาดและมีความสุขในการเรียน โดยการ ทำความเข้าใจในบทเรียน ปรึกษาครูเมื่อเกิดความผิดพลาด และ ทำตัวให้สนุกกับการเรียน

2.2 การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายของครูว่าต้องการให้นักเรียนแสดงตนให้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นคนเก่ง ดี โดยการ แสดงให้ครูเห็นว่าเรียนเก่ง เป็นคนดี และ ทำงานที่ครูมอบหมายได้

2.3 การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายของครูว่าไม่ต้องการให้นักเรียนแสดงให้เห็นว่าเป็นคนไม่ดี ไม่มีความสามารถ โดยการ ไม่แสดงให้ครูเห็นว่าเรียนไม่รู้เรื่อง เป็นคนไม่ดี และทำงานที่

ครูมอบหมายให้ไม่ได้

3. การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตาม การรับรู้ถึงเป้าหมายความสำเร็จในการเรียนของชั้นเรียนตนเอง ซึ่งมี 3 ลักษณะคือ

3.1 การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นความรอบรู้ หมายถึง การที่นักเรียน ปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายในการเรียนของชั้นเรียนว่าคือการเกิดความรู้ โดย การ ใฝ่หาความรู้ พยายามเรียนรู้ ปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง และทำความเข้าใจกับงานที่ได้ รับมอบหมาย

3.2 การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียน ปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายในการเรียนของชั้นเรียนว่า คือ การแสดงตนเป็นคนเก่ง ดี มีความสามารถ โดยการ แสดงออกว่าทำทุกอย่างได้ ทำสิ่งต่าง ๆ ได้เด่นกว่าคนอื่น มีผลการ เรียนสูง และแสดงออกถึงการมีน้ำใจต่อผู้อื่น

3.3 การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ หมายถึง การ ที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ถึงเป้าหมายในการเรียนของชั้นเรียน คือ การไม่แสดงจุดด้อย ของตนเอง โดยการ ไม่แสดงว่าทำสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้ ไม่สร้างปัญหาในชั้นเรียน และไม่แสดงออก ว่าไม่รู้

4. การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธี ในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้ ประสบความสำเร็จในการเรียน ตามการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียน ในลักษณะดังนี้

4.1 ประสิทธิภาพในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามที่ตนเองมี ความสามารถที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ได้

4.2 การเน้นความสำคัญในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัว ตามการรับรู้ว่าคุณเน้นให้ตนเองเป็นอย่างไร โดยการปฏิบัติตามสิ่งที่รับรู้ นั้น

4.3 ยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง หมายถึง การที่นักเรียน ปรับตัวโดยใช้วิธีการอ้างถึงข้อเสียเปรียบของตนเอง แทนการยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง เมื่อไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

4.4 การหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามที่ตนชอบหรือ ไม่ชอบสิ่งใด โดยการเลือกทำในสิ่งที่ชอบ และการแสดงความไม่พอใจหรือลำบากใจเมื่อ ประสพกับสิ่งที่ไม่ชอบ การหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่คุ้นเคยหรือสิ่งที่เป็นความรู้ใหม่

4.5 พฤติกรรมการเอาตัวรอด หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายในการเรียนโดยการ ลอกการบ้านเพื่อน หรือ ให้เพื่อนช่วยในการเรียน

4.6 พฤติกรรมการก่อวินาศกรรม หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวด้วยการแสดง พฤติกรรมที่ทำให้เกิดความวุ่นวายในชั้นเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้อื่น โดย การสร้าง ความรำคาญ ความวุ่นวาย ไม่สนใจเรียน แสดงอารมณ์ที่ไม่ดีออกมา

4.7 การนำเสนอข้อดีของตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน ด้วยการแสดงข้อดีของตนเอง เพื่อปกปิดความสามารถในการเรียน โดย การไม่แสดงตนว่ามีความรู้ความสามารถ ไม่ทำตัวเด่นกว่าคนอื่น และไม่แสดงออกว่ามีความพยายามในการเรียน

4.8 ความสงสัยในความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับความสำเร็จในอนาคต หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามความเชื่อว่า การเรียนในโรงเรียนไม่มีผลต่อความสำเร็จในอนาคต โดยการไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ปฏิบัติตามคำสอนของครู กฎ ข้อบังคับของโรงเรียน

5. การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ความต้องการของพ่อแม่ ความเป็นอยู่ของที่บ้านและเพื่อนบ้าน ดังนี้

5.1 การรับรู้เป้าหมายการรับรู้ของพ่อแม่ที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ที่พ่อแม่ต้องการให้ตนเกิดความรอบรู้ โดยการเฝ้าหาความรู้ความเข้าใจ นำสิ่งที่ได้จากการเรียนมาใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้ความพยายามในการเรียน

5.2 การรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้ปฏิบัติ หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ที่พ่อแม่ต้องการให้แสดงตนว่าเป็นคนดี มีความสามารถ โดยการ ไม่แสดงความผิดพลาดในการเรียน ทำตัวให้เด่นกว่าคนอื่น และ แสดงให้เห็นว่าการเรียนเป็นเรื่องง่าย

5.3 ความไม่สอดคล้องระหว่างบ้านกับโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวไม่ได้ เนื่องจากความแตกต่างระหว่างสังคมที่บ้านกับโรงเรียน โดยการ แสดงความลำบากใจ หรือไม่พอใจ ไม่กล่าวถึงเรื่องราวทางบ้านของตน

5.4 การกำหนดลักษณะเพื่อนบ้าน หมายถึง การที่นักเรียนปรับตัวตามการรับรู้ที่ตนสามารถหาประโยชน์จากสถานที่รอบบ้านได้โดยการ ใช้ให้เป็นประโยชน์ทางการเรียน ใช้เป็นสถานที่พักผ่อน ใช้เป็นที่พบปะเพื่อน ๆ

3. ความเที่ยงตรง (Validity)

3.1 ความหมายของความเที่ยงตรง

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีผู้ให้ความหมายของความเที่ยงตรงไว้ดังนี้

สแตนเลย์ และ ฮอบกินส์ (Stanley and Hopkins. 1972 : 101) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงของการวัดหมายถึง การวัดนั้นตรงตามหน้าที่ที่วัดได้ดีเพียงใด หรือ ระดับของการวัดที่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายบางอย่าง

อนาสตาซี (Anastasi. 1982 : 27) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบคือ แบบทดสอบนั้นสามารถใช้วัดผลได้ตามที่ตั้งใจ

ฟีสต์ (Feist.1990 : 702) กล่าวว่า ความเที่ยงตรง คือ แบบทดสอบหรือเครื่องมือที่สามารถวัดได้ ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ เดวิสและฮัตตัน (Davies & Houghton. 1995 : 255) ที่กล่าวว่า ความเที่ยงตรง คือ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้วัดได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และ ดวาทสกี (Dwaretzky. 1997 : 457) ที่กล่าวว่า ความเที่ยงตรง คือ วิสัยความสามารถของเครื่องมือในการวัดให้ได้ตรงตามความมุ่งประสงค์

อนันต์ ศรีโสภา (2525 : 43) กล่าวว่า แบบทดสอบใดที่มีความเที่ยงตรง หมายถึง แบบทดสอบนั้นสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดให้วัดได้อย่างถูกต้อง

วิญญา วิศาลาภรณ์ (2540 : 146) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงคือ ความถูกต้องที่เครื่องมือวัดในสิ่งที่ต้องการวัด หรือ ความถูกต้องแม่นยำที่เครื่องมือวัดตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ล้วน และอังคณา สายยศ (2542 :318) ได้ให้ความหมายของความเที่ยงตรงในทางวัดผลไว้ว่า เที่ยงตรงในทางวัดผล หมายถึงคุณภาพของเครื่องมือ ที่สามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการวัดได้ นั่นคือ วัดได้อย่างยุติธรรม ขอบด้วยเหตุผล นั่นเอง

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้นสรุปได้ว่า ความเที่ยงตรง หมายถึง คุณภาพของแบบวัดใด ๆ ที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะหรือจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัดอย่างถูกต้อง

3.2 ประเภทของความเที่ยงตรง

ความเที่ยงตรงของเครื่องมือนั้นมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของแบบทดสอบ และจุดมุ่งหมายของการสอบแต่ละครั้ง ได้มีผู้แบ่งประเภทของความเที่ยงตรงไว้ดังนี้

อนันต์ ศรีโสภา (2525 : 92 – 95) แบ่งประเภทของความเที่ยงตรงไว้ 3 ประเภท คือ

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาวิชา (Content Validity) โดยพิจารณาว่านักเรียนที่ทดสอบนั้นมีความรู้ความสามารถทำได้ หรือทำไม่ได้ตามจุดมุ่งหมายของเนื้อหาที่จะวัดนั้น ซึ่งข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาวิชา จะต้องเป็นข้อสอบที่ถามให้นักเรียนแสดงทักษะและความรอบรู้ตามที่จุดมุ่งหมายของวิชานั้นกำหนดไว้ได้ การพิจารณาโดยการดูความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดมุ่งหมายของวิชาเนื้อหาวิชานั้นเอง

1. ความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง (Criterion – Related Validity) เป็นการหาความเที่ยงตรงที่น่าจะแนบผลการสอบไปหาความสัมพันธ์กับเกณฑ์ภายนอก สามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

3.1 ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) เป็นการ คัดคะแนนคะแนนเกณฑ์ จากคะแนนผลทดสอบในช่วงระยะเวลาที่ต่างกัน โดยพิจารณาจากค่า สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของตัวพยากรณ์กับคะแนนเกณฑ์

2.2 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบัน (Concurrent Validity) เป็นการ หาค่าความเที่ยงตรงของตัวพยากรณ์กับการวัดเกณฑ์ในเวลาเดียวกัน

4. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) เป็นการพิจารณาว่า แบบทดสอบนั้น สามารถวัดคุณลักษณะและความสามารถตามโครงสร้างที่กำหนดนั้นได้เพียงใด ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2542 : 318 – 330) แบ่งประเภทของความ เที่ยงตรงไว้ 3 ประเภทดังนี้

1. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

2. ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-Related Validity)

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

1. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา หมายถึง เครื่องมือที่สามารถวัดได้ตามเนื้อหาที่ต้องการ จะวัด การพิจารณาความเที่ยงตรงชนิดนี้จะใช้การวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล (rational analysis) ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจำแนกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเหตุผล (Logical Validity) หรือบางครั้งเรียกว่า ความเที่ยงตรงเชิงการสุ่ม (Sampling Validity) เป็นความเที่ยงตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่า ข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามตารางวิเคราะห์รายละเอียด (Table of Specifications) หรือไม่

1.2 ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) เป็นคุณภาพของแบบทดสอบ ที่พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามคุณลักษณะที่นิยามไว้หรือไม่ ซึ่งเป็นความเที่ยงตรง ที่เหมาะสมสำหรับ แบบทดสอบวัดด้านความรู้สึก (Affective domain)

2. ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือที่เอาผลการวัด ของแบบทดสอบไปหาความสัมพันธ์กับเกณฑ์ที่ต้องการ จำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง ความเที่ยงตรง ที่เอาผลการวัดของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปหาความสัมพันธ์กับเกณฑ์ในสภาพปัจจุบัน เช่น คะแนนของแบบทดสอบที่วัดความรู้เกี่ยวกับการว่ายน้ำไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนการว่ายน้ำ ในเชิงปฏิบัติในปัจจุบัน ถ้าผลปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันสูง ก็แสดงว่า แบบทดสอบวัด ความรู้เกี่ยวกับการว่ายน้ำมีความเที่ยงตรงเชิงสภาพสูง กล่าวคือคนที่ว่ายน้ำเป็นจะทำแบบทดสอบ วัดความรู้ได้ และคนที่ว่ายน้ำไม่เป็น จะทำแบบทดสอบวัดความรู้ไม่ค่อยได้หรือไม่ได้ เป็นต้น

2.2 ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึงความเที่ยงตรง

ที่ได้มาจากการเอาผลการวัดของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปคำนวณหาความสัมพันธ์กับเกณฑ์ในอนาคต เพื่อที่จะเอาผลการสอบไปพยากรณ์ผลความสำเร็จในอนาคต เช่น คะแนนเกรดเฉลี่ย (G.P.A.) ที่จบการศึกษาไปแล้ว ถ้าความสัมพันธ์มีค่าสูง แสดงว่าแบบทดสอบคัดเลือกมีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ สามารถนำแบบทดสอบไปสอบคัดเลือกได้

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะ หรือ ตามทฤษฎีของโครงสร้างนั้น หรือ วัดได้ครอบคลุมตามลักษณะของโครงสร้างของแบบทดสอบมาตรฐาน

3.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หมายถึง คุณภาพของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะ หรือทฤษฎีของโครงสร้างนั้น หรือวัดได้ครอบคลุมตามลักษณะโครงสร้างของแบบทดสอบมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 259) ซึ่งในการคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง สามารถจำแนกได้เป็น 4 วิธี ดังนี้

2.3.1 คำนวนจากค่าความสัมพันธ์ เป็นการคำนวณความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ โดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบจากแบบทดสอบมาตรฐานที่วัดลักษณะเดียวกันไปคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จากสูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r_{xy})

นอกจากนี้ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่คำนวณจากค่าสหสัมพันธ์ยังหาได้โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบแต่ละส่วน (Parts) หรือแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับคะแนนรวมของแบบทดสอบ แล้วคำนวณค่าเฉลี่ยจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในแต่ละส่วนกับคะแนนรวมเป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างมีวิธีการคำนวณดังนี้

2.3.1.1 คำนวนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแต่ละส่วน จากสูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r_{xy})

2.3.1.2 เปลี่ยนค่า r_{xy} เป็นค่าฟิชเชอร์ซี (fisher' $Z : Z_r$)

2.3.1.3 คำนวนค่า $\bar{Z}_r$

2.3.1.4 เปลี่ยนค่า $\bar{Z}_r$ เป็น r ของทั้งฉบับ จากตารางการแปลงค่าฟิชเชอร์ซี

2.3.2 คำนวนจากหลายลักษณะหลายวิธี (The Multitrait – Multimethod Matrix) เป็นวิธีหาความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธี ซึ่งแคมเบลล์และฟิสค์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 261 ; อ้างอิงจาก Campbell and fiske. 1959) ได้กล่าวถึงการวัดความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีว่าประกอบด้วยลักษณะวัดที่มีสองลักษณะหรือมากกว่าสองลักษณะ และมีวิธีการวัดสองวิธีหรือมากกว่าสองวิธี คำนวนได้ดังนี้

2.3.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) เป็นความเที่ยงตรงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดลักษณะเดียวกันด้วยวิธีวัดเดียวกันหรือวัดลักษณะเดียวกันแต่ต่างวิธีกัน จะมีค่าความสัมพันธ์สูง

2.3.2.2 ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant validity) เป็นความเที่ยงตรงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดที่ต่างลักษณะกันด้วยวิธีวัดเดียวกันหรือต่างลักษณะกัน จะมีค่าความสัมพันธ์กันต่ำและมีค่าต่ำกว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าความเที่ยงตรงหลายลักษณะหลายวิธีในค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนและเชิงจำแนก

	วิธีที่ 1 แบบทดสอบถูกผิด		วิธีที่ 2 แบบทดสอบเลือกตอบ	
	ความจำ	ความคิด	ความจำ	ความคิด
วิธีที่ 1 แบบทดสอบถูกผิด				
ความจำ	(.82)	.20	<u>.77</u>	.18
ความคิด		(.87)	.15	<u>.73</u>
วิธีที่ 2 แบบทดสอบเลือกตอบ				
ความจำ			(.85)	.21
ความคิด				(.93)

ตัวเลขในตารางเป็นค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณจากสูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product-moment coefficient correlation : r) ตัวเลขในวงเล็บเป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนในรูปความเชื่อมั่น (Reliability) ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้เป็นความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ที่วัดลักษณะเดียวกัน ในที่นี้คือวัดพฤติกรรมเดียวกัน แต่ใช้วิธีวัดต่างกัน คือวิธีถูกผิด กับวิธีเลือกตอบ ซึ่งตัวเลขทั้งที่อยู่ในวงเล็บและขีดเส้นใต้จะมีค่าความสัมพันธ์กันสูง (.73 ถึง .93) ส่วนตัวเลขอื่น ๆ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกที่วัดลักษณะต่างกันคือพฤติกรรมต่างกัน แม้จะใช้วิธีวัดเหมือนกัน หรือวิธีวัดต่างกัน จะมีค่าความสัมพันธ์กันต่ำ (.15 ถึง .21) แสดงว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธี

2.3.3 คำนวณจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) การวิเคราะห์เป็นการพิสูจน์ว่า ข้อสอบแต่ละข้อเมื่อสอบแล้ว มีตัวเลขยืนยันได้ว่า วัดคุณลักษณะใด วัดคุณลักษณะเดียวกันหรือวัดที่ลักษณะ เป็นไปตามการจัดคุณลักษณะเมื่อเขียนข้อสอบตั้งแต่แรกหรือไม่ นั่นคือการพิสูจน์โครงสร้างของข้อสอบว่าเป็นแบบใดเป็นไปตามโครงสร้างหรือทฤษฎีที่ตั้งไว้หรือไม่นั่นเอง (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2542 : 325)

การวิเคราะห์องค์ประกอบมักทำใน 2 ลักษณะคือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory) ซึ่งในการวิเคราะห์องค์ประกอบมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542 : 128 – 169)

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) คือ การวิเคราะห์เพื่อสำรวจ และระบุองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) วัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน คือ เพื่อตรวจสอบทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบ เพื่อสำรวจและระบุองค์ประกอบ และยังใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างตัวแปรใหม่

ในปัจจุบันมีการใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมากขึ้น เพราะการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจมีรูปแบบวิธีการวิเคราะห์ที่หลากหลาย และได้ผลการวิเคราะห์ไม่สอดคล้องกัน ซึ่งขั้นตอนในการวิเคราะห์ก็มีเช่นเดียวกันคือ การเตรียมเมทริกซ์สหสัมพันธ์ การสกัดองค์ประกอบขั้นต้น การหมุนแกน และการสร้างสเกลองค์ประกอบ สำหรับการวิเคราะห์เชิงยืนยัน นอกจากจะมีการเตรียมข้อมูลแบบเดียวกับเชิงสำรวจแล้ว ยังต้องมีการกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดล และระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดลก่อนจะวิเคราะห์ ในขั้นการสกัดองค์ประกอบและการหมุนแกนเป็นการทำงานของคอมพิวเตอร์และในขั้นสุดท้ายคือการสร้างสเกลองค์ประกอบนั้นเป็นแบบเดียวกันกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ การกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดลและการระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล สรุปได้ดังนี้

1. การกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดล ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลในโปรแกรมลิสเรลมี 4 แบบ คือ โมเดลการวัดองค์ประกอบเดียวคอนเจนเนอริก โมเดลการวัดพหุองค์ประกอบคอนเจนเนอริก โมเดลการวิเคราะห์ยืนยันองค์ประกอบ และโมเดลหลากหลายวิธี ในการวิเคราะห์ต้องสร้างโมเดลนี้โดยมีทฤษฎีและหลักฐานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องสนับสนุน แล้วจึงนำโมเดลมากำหนดข้อมูลจำเพาะ เพื่อใส่เป็นข้อมูลในโปรแกรมลิสเรลทำงานข้อมูลจำเพาะ ซึ่งจากโปรแกรมลิสเรลกำหนดให้

NX หมายถึง จำนวนตัวแปรที่สังเกตได้ X

NK หมายถึง จำนวนองค์ประกอบรวม K

LX หมายถึง เมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของ X บน K

PH หมายถึง เมทริกซ์ความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วม ระหว่างองค์ประกอบ K

TD หมายถึง เมทริกซ์ความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วม ระหว่างเทอมของของความคลาดเคลื่อน d ของตัวแปร X

ข้อมูลจำเพาะที่นักวิจัยต้องกำหนดตามโมเดลมีดังนี้

1.1 จำนวนองค์ประกอบรวม

1.2 ค่าของความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วม ระหว่าง

องค์ประกอบรวม หรือ ค่าของสมาชิกในเมทริกซ์ PH ของโปรแกรมลิสเรล ถ้าต้องการ องค์ประกอบที่เป็นอิสระต่อกัน ค่าความแปรปรวนระหว่างองค์ประกอบนั้นต้องเป็นศูนย์ ถ้า ต้องการองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน จะต้องกำหนดค่าสมาชิกระหว่างองค์ประกอบคู่หนึ่งใน เมทริกซ์ PH ให้เป็นพารามิเตอร์อิสระให้โปรแกรมลิสเรลประมาณค่า

1.3 เส้นทางแสดงอิทธิพลระหว่างองค์ประกอบรวม K และตัวแปร

สังเกตได้ X หรือค่าของสมาชิกในเมทริกซ์ LX ของโปรแกรมลิสเรล ถ้ามีโมเดลกำหนดค่า ตัวแปร X1, X2, X3 ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบรวม K สมาชิกที่แทนสัมประสิทธิ์การถดถอย ของ K บน X1, X2, X3 ต้องกำหนดเป็นพารามิเตอร์อิสระ ส่วนตัวแปร X4, X5 ที่ไม่ได้รับ อิทธิพล จากองค์ประกอบรวม K จะมีค่าพารามิเตอร์กำหนดเป็นศูนย์

1.4 ค่าของความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วม ระหว่างเทอม

ความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้ X หรือ ค่าของสมาชิกในเมทริกซ์ TD ของโปรแกรม ลิสเรล ถ้านักวิจัยมีโมเดลการองค์ประกอบเชิงยืนยัน กำหนดค่าความแปรปรวนของเทอม ความคลาดเคลื่อนตัวแปร X1 ในเมทริกซ์ TD และค่าความแปรปรวนร่วมของเทอมความคลาด เเคลื่อนตัวแปร X1 กับเทอมความคลาดเคลื่อนตัวแปรสังเกตได้ตัวอื่นๆ เป็นศูนย์ทั้งหมด ใน กรณีที่ไม่เดล การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ของนักวิจัยมีความคลาดเคลื่อนทั้งหมดเป็น อิสระต่อกัน นักวิจัยต้องกำหนดพารามิเตอร์นอกแนวแยงของเมทริกซ์ TD เป็นศูนย์ทั้งหมด แต่ในเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ได้ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นข้อนี้ และยอม ให้เทอมความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้โดยกำหนดให้พารามิเตอร์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคลาดเคลื่อนคู่หนึ่งเป็นพารามิเตอร์อิสระ

2. การระบุความเป็นได้ค่าเดียวของโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีวิธีการตรวจสอบว่าโมเดล ระบุได้ค่าเดียวหรือไม่นั้น สรุปได้ดังนี้

2.1 เงื่อนไขจำเป็นต้องระบุได้พอดี คือ เมื่อจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้อง

ประมาณค่ามีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนสมาชิกในเมทริกซ์ ความแปรปรวน - ความ แปรปรวนร่วม

2.2 เงื่อนไขพอเพียงของการระบุได้พอดี โดยกฎทั่วๆ ไปคือ เมทริกซ์

PH ต้องเป็นเมทริกซ์สมมาตรและเป็นบวกแน่นอน เมทริกซ์ TD ต้องเป็นเมทริกซ์แนวแยง และเมทริกซ์ LX ต้องมีค่าลำดับชั้นเท่ากับจำนวนองค์ประกอบลบด้วยหนึ่ง

2.3 เงื่อนไขจำเป็นและพอเพียงของการระบุได้พอดี ซึ่งได้แก่การ

แสดงให้เห็นว่าการแก้สมการหาค่าพารามิเตอร์อิสระที่ไม่ทราบค่าโดยวิธีพีชคณิตสามารถทำได้

และ โจเรสกอก และ ซอร์บัม (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542 :154 ;อ้างอิงจาก Joreskog & Sorbom. 1989 : 22) ได้พัฒนาโปรแกรมลิสเรลให้คำนวณเมทริกซ์สารสนเทศ สำหรับพารามิเตอร์ไว้ คือถ้าเมทริกซ์ดังกล่าวเป็นบวกแน่นอนแสดงว่าโมเดลระบุได้พอดี

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรลแล้ว นำผลมาสร้างสเกลองค์ประกอบ และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ ซึ่งในโปรแกรมลิสเรลมีส่วนที่แตกต่างจากผลการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS คือ

1. ผลจาก SPSS ไม่มีการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของเมทริกซ์ LX ซึ่งเป็นค่าประมาณพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบ พร้อมด้วยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และค่าสถิติ t

2. เมทริกซ์ PH ซึ่งเป็นเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ กรณีที่กำหนดให้องค์ประกอบเป็นอิสระต่อกัน ค่าพารามิเตอร์นอกแนวทแยงในเมทริกซ์ PH จะมีค่าเป็นศูนย์ทั้งหมด

3. เมทริกซ์ TD ซึ่งเป็นเมทริกซ์ความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วมของเทอมความคลาดเคลื่อน และค่ากำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ในกรณีที่ความคลาดเคลื่อนไม่สัมพันธ์กัน เมทริกซ์ TD จะเป็นเมทริกซ์แนวทแยงและค่าพารามิเตอร์กับค่ากำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจะมีค่าเป็นหนึ่ง นอกจากนี้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยังบอกค่าความเที่ยงตรงของตัวแปรด้วย

4. ค่าดัชนีตรวจสอบความเที่ยงตรงของโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์เศษเหลือและกราฟของเศษเหลืออยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานด้วย ค่าดัชนีวัดได้ด้วยไค – สแควร์ควรจะมีค่าต่ำและเส้นกราฟของเศษในรูปคะแนนมาตรฐานกับควอนไทล์ปกติ จะความชันกว่าเส้นทแยงมุมจึงสรุปได้ว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. เมทริกซ์คะแนนองค์ประกอบซึ่งเป็นเมทริกซ์ของค่าสัมประสิทธิ์ที่ต้องนำไปสร้างสเกลองค์ประกอบต่อไป

จากข้อมูลเบื้องต้นสรุปได้ว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีความชัดเจนและครอบคลุมการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจด้วย ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล

2.3.4 จำนวนจากกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known – Group Technique) เป็นวิธีที่เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่รู้ว่ามีลักษณะที่ต้องการวัดกับกลุ่มที่รู้ที่ไม่มีลักษณะที่ต้องการวัด เช่น ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบคณิตศาสตร์ ทำได้โดยนำแบบทดสอบคณิตศาสตร์ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนเอกคณิตศาสตร์(กลุ่มที่รู้ทางคณิตศาสตร์)

กับกลุ่มที่เรียนเอกภาษาไทย (กลุ่มที่ไม่รู้หรือรู้น้อยทางคณิตศาสตร์) แล้วคำนวณคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม มาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าผลการทดสอบพบว่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า แบบทดสอบฉบับนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากการคำนวณโดยกลุ่มที่รู้ชุดอยู่แล้ว

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ 2 วิธี คือ วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ และการวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ในการศึกษาความเที่ยงตรงมีตัวอย่างของงานวิจัยในต่างประเทศดังนี้

แทรนท์ (Trant. 1986 : 104) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงเหมือนและความเที่ยงตรงเชิงจำแนกของแบบวัดลักษณะการเป็นผู้นำ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 11 และ 12 จำนวน 94 คน ใช้วิธีวัด 2 วิธีคือ ให้นักเรียนทำแบบสำรวจแบบรายงานตนเองและครูให้ทำแบบประเมินนักเรียน พบว่า ด้านลำดับขั้นทักษะการสื่อสารด้วยการเรียน มีความเที่ยงตรงเชิงเหมือนและความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

วัตสัน , คลาค และเทลเลน (Watson, Clark & Tellegen. 1988 : 1063 – 1070) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงของแบบวัดอารมณ์ทางด้านบวกและลบ (PANAS Scale) โดยวัดลักษณะอารมณ์ 2 ด้าน คือด้านบวกและด้านลบ ใช้วิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธีจากการศึกษาพบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่า 0.89 ถึง 0.95 และค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

แวนเดวอลล์ (Vandewalle . 1997 : 1012 - 1013) ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเกี่ยวกับลักษณะของการกำหนดเป้าหมายหลักในการทำงาน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่จบปริญญาตรีแล้วด้านสาขาการจัดการและบัญชีจากวิทยาลัยในเครือข่ายของมหาวิทยาลัยโปรเตสแตนต์ในภาคใต้ จำนวน 503 คน จากการศึกษพบว่าลักษณะของการกำหนดเป้าหมายแบ่งได้เป็น 3 แบบคือ การกำหนดเป้าหมายโดยการเรียนรู้ (learning goal orientation) กล่าวถึง การพัฒนาตนเอง โดยความต้องการทักษะใหม่ การเรียนรู้จากสถานการณ์ใหม่ และการปรับปรุง ความสามารถของตนเอง ด้านต่อมาคือ การแสดงให้เห็นการปฏิบัติโดยการกำหนดเป้าหมาย (Prove (performance) Goal Orientation) กล่าวถึงการแสดงความสามารถของตนเองและแสดงให้เห็นถึงความสามารถในสิ่งที่ตนชอบ และด้านที่สามการกำหนดเป้าหมายการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ (Avoid (performance) Goal Orientation) กล่าวถึงการหลีกเลี่ยงการแสดงความสามารถของตนเองและหลีกเลี่ยงสิ่งที่พิจารณาว่าไม่ดี

แคลเลียท บูลดอน และกิลเลสปี (Kalliath, Buledorn & Gillespie. 1999 : 143 - 155) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดค่านิยมในการแข่งขัน ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงค้นหา ซึ่งสร้างโดย ควินและคณะ (Kalliath, Buledorn & Gillespie. 1999 : 149 ;citing Quinnc et al. 1991) เพื่อหาองค์ประกอบของค่านิยมในการแข่งขัน และพัฒนามาตรารวัดซึ่งจำแนกลักษณะของการจัดการและด้านอื่นๆ การจัดระบบขององค์กรในเครือ โดยใช้องค์ประกอบของเกณฑ์ที่เกี่ยวกับความรู้สึกต่อองค์กร จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้จัดการโรงพยาบาลและหัวหน้าฝ่าย จำนวน 300 คน ซึ่งถือเป็นกรณีพิเศษ ผลศึกษาสรุปว่า มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของค่านิยมในการแข่งขัน นอกจากนี้ยังพบว่าในการพัฒนามาตรการวัดดังกล่าวมีค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นที่สูงมาก

ลีโคเนน และเลสกีเนน (Liukkonen & Leskinen. 1999 : 651 - 664) ได้ศึกษาความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามการรับรู้ความสำเร็จของเด็ก (The Children's version of the Perception of Success Questionnaire : POSQ – CH) คุณลักษณะที่วัดคือ การโน้มเอียงในการทำงาน และความเชื่อในตนเอง โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 14 ปี จำนวน 557 คน จากผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นด้านการโน้มเอียงในการทำงาน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.36 ถึง 0.59 ค่าความเชื่อมั่นด้านความเชื่อในตนเอง มีค่าอยู่ระหว่าง 0.34 ถึง 0.60 และสำหรับค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่วิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ด้านการโน้มเอียงในการทำงานมีค่าอยู่ระหว่าง 0.58 ถึง 0.76 และด้านความเชื่อในตนเองมีค่าอยู่ระหว่าง 0.58 ถึง 0.80

โลวี และ เรย์โนลด์ (Lowe & Reynolds. 2000 : 100 – 116) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงค้นหา องค์ประกอบภายในของโครงสร้างของความวิตกกังวลในวัยผู้ใหญ่ โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 458 คนซึ่งมีอายุระหว่าง 60 – 100 ปี กับ กลุ่มอายุ 6 – 15 ปี โดยใช้แบบทดสอบการแสดงความวิตกกังวลในวัยผู้ใหญ่ ฉบับสำหรับวัยกลางคนกับวัยชรา (Adult Manifest Anxiety Scale – Elderly Version : AMAS - E) ซึ่งพบว่า โครงสร้างของความวิตกกังวลประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความกังวลหรือความบีบคั้น, ความกลัวแก่ และ ด้านสรีระวิทยา ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีหลายมิติของความวิตกกังวลในปัจจุบัน นอกจากนี้พบว่าแบบทดสอบการแสดงความวิตกกังวลในวัยผู้ใหญ่ ฉบับสำหรับวัยกลางคนกับวัยชรา (Adult Manifest Anxiety Scale – Elderly Version : AMAS - E) มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบค่าความสอดคล้องภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากาซินสกีและดูดา (Jagacinski & Duda. 2001: 1013 – 1039) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของมาตรารวัดร่วมสมัยในการวัดการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ จากมาตรารวัด 3 รูปแบบ ได้แก่ แบบสำรวจรูปแบบของการปรับตัวในการเรียนรู้ (Patterns of Adaptive Learning Survey :PALS) พัฒนาโดยมิตเลย์และคณะ

(Midgley et al. 1996) มาตราการวัดการกำหนดลักษณะแรงจูงใจ (Motivational Orientation Scale : MOS) นำมาจากมาตราการวัดของดูดาและ นิคอล (Duda & Nicholls. 1992) และ มาตราการวัดการกำหนดเป้าหมายด้านการเรียนรู้โดยทั่วไปและการปฏิบัติ (General Learning and Performance Goal Orientations Scale) พัฒนามาจาก มาตราการวัดของ บัตตันและคณะ (Button et al. 1996) ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ในการเปรียบเทียบองค์ประกอบของลักษณะการกำหนดเป้าหมาย ในขั้นสุดท้ายก็นำไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับ มาตราการวัดการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของแจคสัน (Jackson Achievement Orientation Scale) กับองค์ประกอบที่เป็นตัวนำความสำเร็จในโรงเรียนได้แก่ สิ่งที่เกิดจากความสนใจหรือพอใจ และความเบื่อหน่ายในการศึกษา จากผลการเปรียบเทียบพบว่า มาตราการวัดที่มีความเหมาะสมทั้งในด้านความเที่ยงตรงและองค์ประกอบ ในการวัดการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ คือ แบบสำรวจรูปแบบของการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Survey :PALS)

3.2 งานวิจัยในประเทศ

ในการศึกษาความเที่ยงตรงในประเทศมีตัวอย่างงานวิจัยดังต่อไปนี้

พเยาว์ เนตรประชา (2538 : 136) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้จักอยู่แล้วจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นนักกีฬาสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งแบบทดสอบฉบับนี้วัดบุคลิกภาพ 7 ด้านได้แก่ ชอบการสังคม มีอำนาจการแสดงตน การรู้จักตนเอง ยึดกฎระเบียบ จิตใจกล้าแข็ง และอารมณ์มั่นคง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลางจำนวน 500 คน ผลการศึกษา ได้แบบทดสอบจำนวน 140 ข้อ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known - Group Technique) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 6.45 ถึง 14.34 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสกสิทธิ์ แสนทวีสุข (2539 : 83 – 84) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 514 คน ประกอบด้วยมโนภาพแห่งตนหลายมิติ 11 ด้าน โดยเครื่องมือเป็นแบบทดสอบวัดมโนภาพแห่งตนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบวัดมโนภาพแห่งตนหลายมิติที่แปลมาจาก มาร์ช (SDQ II) ผลจากการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ 0.3178 ถึง 0.7780 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่าอยู่ระหว่าง 0.5211 ถึง 0.7982 สำหรับค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าอยู่ระหว่าง - 0.2179 ถึง 0.4762

สนอง ตรงเที่ยง (2540 : 61 – 63) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดการประเมินค่าทางสัญลักษณ์แบบการแปลงรูปและแบบทดสอบวัดการประเมินค่าทางภาษาแบบการแปลงรูปตามทฤษฎีโครงสร้างทางสถิติปัญญาของกิลฟอร์ด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 610 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบจากการวิเคราะห์เชิงคันทามีความเที่ยงตรงโดย แบบทดสอบวัดการประเมินค่าทางสัญลักษณ์แบบการแปลงรูปและแบบทดสอบวัดการประเมินค่าทางภาษาแบบการแปลงรูปตามทฤษฎีโครงสร้างทางสถิติปัญญาของกิลฟอร์ดวัดองค์ประกอบร่วมกันคือ องค์ประกอบการประเมินค่าทางสัญลักษณ์การแปลงรูปและองค์ประกอบการประเมินค่าทางภาษาแบบการแปลงรูป

จิรพร ปัทมะสุคนธ์ (2543 : 48 – 49) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหาร โดยศึกษากับนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ นักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 4 และ 5 สังกัดกระทรวงกลาโหม จำนวน 505 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่วิเคราะห์ด้วยวิธีองค์ประกอบแบบคันทานั้นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหารชนิดสถานการณ์มีจำนวน 14 องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.318 ถึง 0.834 ชนิดข้อความ มีจำนวน 9 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.308 ถึง 0.858 เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีหลายลักษณะหลายวิธีพบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์เชิงเหมือน อยู่ระหว่าง 0.532 ถึง 0.639 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหารมีความเที่ยงตรงเชิงเหมือน แต่ไม่มีความเที่ยงตรงเชิงจำแนก เพราะพบค่าสหสัมพันธ์เชิงจำแนกมีค่าอยู่ระหว่าง - 0.091 ถึง 0.673 น ซึ่งมีบางลักษณะเท่านั้นที่มีค่าสหสัมพันธ์เชิงจำแนกต่ำกว่า 0.50

ดวงใจ บุญยะภาส (2543 : 45) ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพตามแนวทฤษฎีบุคลิกภาพของไอแซกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดราชบุรี ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 2,214 คน ผลการศึกษาพบว่า จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพมีจำนวนองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ ด้านการแสดงตัว ด้านอารมณ์แปรปรวน และด้านพฤติกรรมทางจิต สอดคล้องกับแนวคิดของไอแซกส์และทุกด้านวัดในแนวคิดร่วมกัน ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่วัดด้วยวิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี พบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน มีค่าสหสัมพันธ์กันสูงคือมีค่าอยู่ระหว่าง 0.564 ถึง 0.632 ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก มีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำคือมีค่าอยู่ระหว่าง - 0.016 ถึง 0.381 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน แสดงว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

อรอุมา สงวนญาติ (2544 : 71 – 73) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดความภาคภูมิใจในตนเองที่มีรูปแบบการตอบและวิธีวิเคราะห์ที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรม

สามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,064 คน เครื่องมือใช้ในการศึกษาเป็นแบบทดสอบ วัดความภาคภูมิใจในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2 ฉบับ เป็นฉบับแบบข้อความ และแบบสถานการณ์ จากผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบที่วิเคราะห์ด้วยวิธีหลายลักษณะหลายวิธี มีค่าสหสัมพันธ์เชิงเหมือน ตั้งแต่ 0.639 ถึง 0.758 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงจำแนกมีค่าตั้งแต่ - 0.003 ถึง 0.449 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบชนิดข้อความและสถานการณ์ ที่วิเคราะห์ค่าความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.939 และ 0.886 ตามลำดับ และค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่วิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบแบบค้นหา พบว่า แบบทดสอบทั้ง 2 ชนิด มีเพียง 3 องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกัน อันประกอบด้วย ด้านการยอมรับนับถือตนเอง ด้านการได้รับการยอมรับจากครอบครัว และด้านการได้รับการยอมรับจากบุคคลในโรงเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีการศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบและวิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธีดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและวิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและนำแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนไปใช้ประโยชน์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ มีจำนวน 63 โรงเรียน และ 255 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 9,688 คน โดยจำแนกเป็น 4 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวน 3 โรงเรียน และ 32 ห้องเรียน มีนักเรียน 1,484 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวน 5 โรงเรียน และ 39 ห้องเรียน มีนักเรียน 1,502 คน ส่วนโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวน 31 โรงเรียน และ 103 ห้องเรียน มีนักเรียน 3,632 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวน 24 โรงเรียน และ 35 ห้องเรียน มีนักเรียน 907 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two - stage random sampling) โดยมีลำดับขั้นตอนในการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมวลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ($\alpha = .05$) เมื่อเทียบกับตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ควรเลือกจากประชากรแล้ว ต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยจำนวน 384 คน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 260 ; อ้างอิงจาก Yamane.1976 : 886) แต่ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ควรใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 500 คน ขึ้นไป (ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. ม.ป.ป. : 10) ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการทำแบบทดสอบทั้งสิ้น 556 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มโรงเรียนมา 30 เพอร์เซ็นต์จากแต่ละขนาดโรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ได้จำนวน 19 โรงเรียน จำนวนห้องเรียน 81 ห้องเรียน

ขั้นที่ 3 จากการสุ่มในขั้นที่ 2 ได้โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน มีจำนวน 10 ห้องเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน มีจำนวน 12 ห้องเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 9 โรงเรียน มีจำนวน 41 ห้องเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 7 โรงเรียน มีจำนวน 8 ห้องเรียน แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นอีกครั้งหนึ่ง โดยมีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) โดยสุ่มมาชั้นละ 20% ได้ผลการสุ่มดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ใหญ่พิเศษ	ภูเขียว	2	72
	คอนสวรรค์	1	38
	แก้งคร้อวิทยา	2	70
ใหญ่	เกษตรสมบูรณ์วิทยา	1	38
	บ้านป่าวิทยา	3	104
	ภักดีชุมพลวิทยา	1	36
	บ้านนายางหลัก	1	35
กลาง	กวางโจนศึกษา	2	72
	สามหมอวิทยา	1	36
	โคกสะอาดวิทยา	1	28
	ปู้ดวังศึกษาลัย	1	27
เล็ก			
รวม	11	16	556

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ฉบับดังนี้

- ✓ 1. แบบสอบถามที่แปลมาจากแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน

(Patterns of Adaptive Learning Scale: PALS) ของมิดเกลย์และคณะ (Midgley, et al. 2000 : 40 – 57) เป็นมาตราประเมินค่าแบบลิเคอร์ท 5 มาตรา จำนวน 106 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน และในแต่ละด้านมีลักษณะย่อยดังนี้

1.1 ด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล ประกอบด้วยลักษณะย่อย 3 ด้าน คือ ด้านการกำหนดเป้าหมายความรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ และด้านการกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 14 ข้อ

1.2 การรับรู้เป้าหมายของครู ประกอบด้วยลักษณะย่อย 3 ด้าน คือ ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้เกิดความรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ จำนวน 3 ข้อ และด้านการกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 12 ข้อ

1.3 การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน ประกอบด้วยลักษณะย่อย 3 ด้าน คือ ด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นความรู้ จำนวน 6 ข้อ ด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ จำนวน 3 ข้อ และด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 14 ข้อ

1.4 การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน ประกอบด้วยลักษณะย่อย 8 ด้าน คือ ด้านประสิทธิภาพในการเรียน จำนวน 5 ข้อ ด้านการเน้นความสำคัญในการเรียน จำนวน 7 ข้อ ด้านยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง จำนวน 6 ข้อ ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่ จำนวน 5 ข้อ ด้านพฤติกรรมการเอาตัวรอด จำนวน 3 ข้อ ด้านพฤติกรรมการอ่าน จำนวน 5 ข้อ ด้านการนำเสนอข้อด้อยของตนเอง จำนวน 7 ข้อ และด้านสงสัยในความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับความสำเร็จในอนาคต จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งหมด 44 ข้อ

1.5 การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน ประกอบด้วยลักษณะย่อย 4 ด้าน คือ ด้านการรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้เกิดความรู้ จำนวน 6 ข้อ ด้านการรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้ปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ ด้านความไม่สอดคล้องระหว่างบ้านกับโรงเรียน จำนวน 5 ข้อ และการกำหนดลักษณะเพื่อนบ้าน จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งหมด 22 ข้อ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดผลและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน พิจารณาข้อความที่ผู้วิจัยแปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ ว่าแต่ละข้อความที่แปลนั้นมีความหมายตรงกับภาษาเดิมหรือไม่ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำไปทดสอบกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนคอนสวรรค์ จำนวน 70 คน โรงเรียนแก้งคร้อวิทยา จำนวน 70 คน และโรงเรียนภูเขียว จำนวน 60 คน รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 200 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังกล่าว และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.924.

✓ 2. แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของมิดเกลย์และคณะ (Midgley, et al. 2000 : 40 – 57) เป็นมาตราประเมินค่าแบบลิเคอร์ท 5 มาตรา จำนวน 106 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน และในแต่ละด้านมีลักษณะย่อยดังนี้

2.1 ด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล ประกอบด้วยลักษณะย่อย 3 ด้าน คือ ด้านการกำหนดเป้าหมายความรอบรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ และด้านการกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 14 ข้อ

2.2 การรับรู้เป้าหมายของครู ประกอบด้วยลักษณะย่อย 3 ด้าน คือ ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ จำนวน 3 ข้อ และด้านการกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 12 ข้อ

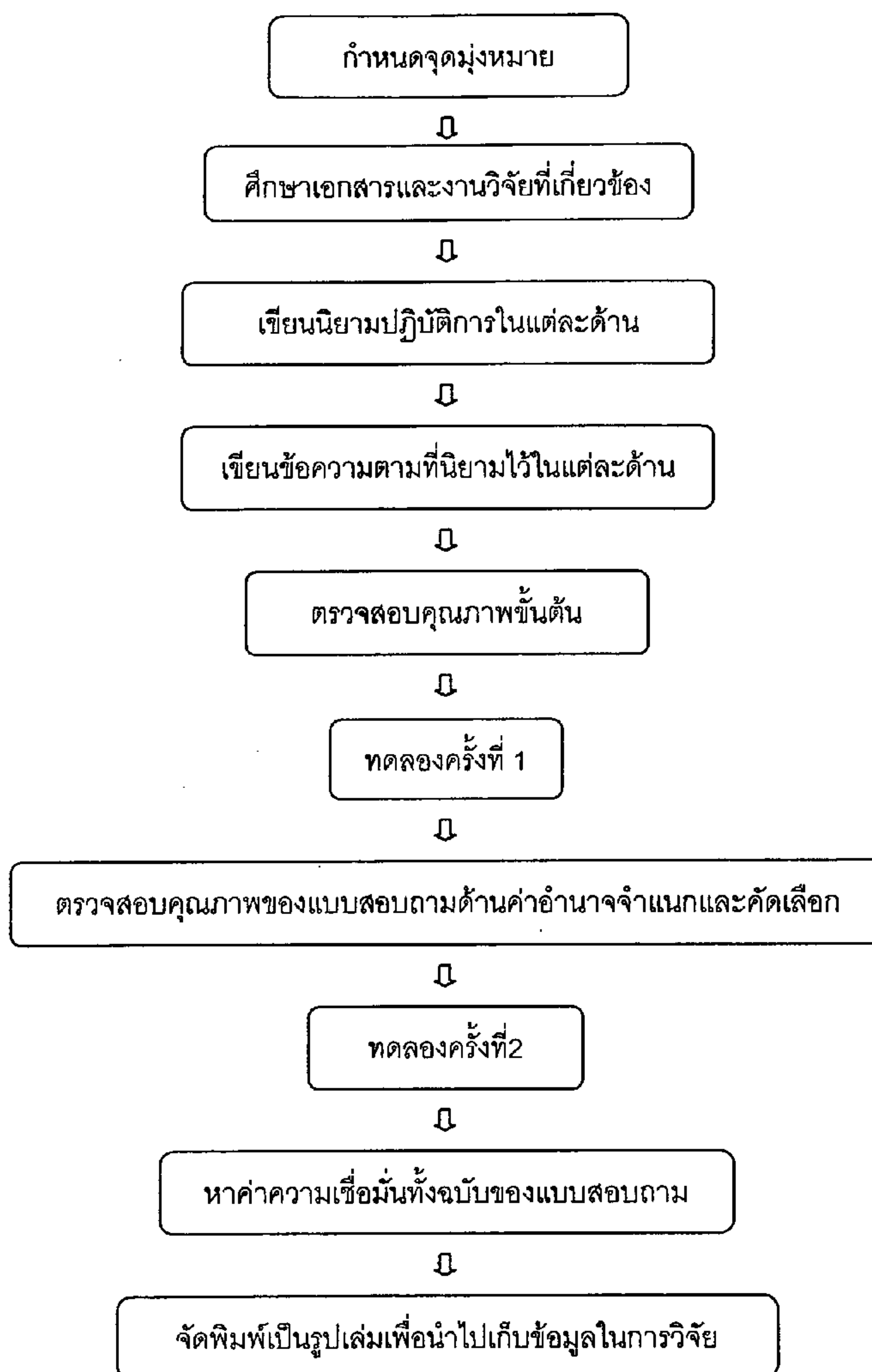
2.3 การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน ประกอบด้วยลักษณะย่อย 3 ด้าน คือ ด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นความรอบรู้ จำนวน 6 ข้อ ด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ จำนวน 3 ข้อ และด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 14 ข้อ

2.4 การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน ประกอบด้วยลักษณะย่อย 8 ด้าน คือ ด้านประสิทธิภาพในการเรียน จำนวน 5 ข้อ ด้านการเน้นความสำคัญในการเรียน จำนวน 7 ข้อ ด้านยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง จำนวน 6 ข้อ ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่ จำนวน 5 ข้อ ด้านพฤติกรรมการเอาตัวรอด จำนวน 3 ข้อ ด้านพฤติกรรมการอ่าน จำนวน 5 ข้อ ด้านการนำเสนอข้อด้อยของตนเอง จำนวน 7 ข้อ และด้านสงสัยในความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับความสำเร็จในอนาคต จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งหมด 44 ข้อ

2.5 การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน ประกอบด้วยลักษณะย่อย 4 ด้าน คือ ด้านการรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ จำนวน 6 ข้อ ด้านการรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้ปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ ด้านความไม่สอดคล้องระหว่างบ้านกับโรงเรียน จำนวน 5 ข้อ และการกำหนดลักษณะเพื่อนบ้าน จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งหมด 22 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Questionnaire) ตามแนวของมิดเกลย์และคณะ (Midgley,et al. 2000 : 40 - 61) ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างดังเสนอในภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในภาพประกอบ 1 และมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม คือ เพื่อสร้างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน เป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคอร์ท 5 มาตรา ตามแนวของมิดเกลย์และคณะ (Midgley, et al. 2000 : 40 – 57) โดยปรับลักษณะการวัดให้เหมาะสมกับสภาพสังคม และการเรียนของคนไทย

2. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน คือ ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัว แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวของมิดเกลย์และคณะ และทฤษฎีการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จจากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. เขียนนิยามปฏิบัติการ เพื่อวัดแบบแผนการปรับตัวในการเรียนตามสภาพแวดล้อมในการเรียนจากด้านต่างๆได้แก่ การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล, การรับรู้เป้าหมายของครู, การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน, การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน และการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน

4. สร้างข้อความตามที่ได้นิยามไว้ในแต่ละด้าน ดังนี้

4.1 การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล ประกอบด้วยลักษณะ ด้านการกำหนดเป้าหมายความรู้ จำนวน 10 ข้อความ การกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อความ และการกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อความ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อความ

4.2 การรับรู้เป้าหมายของครู ประกอบด้วยลักษณะ ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้เกิดความรู้ จำนวน 10 ข้อความ การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ จำนวน 6 ข้อความ และการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อความ รวมทั้งสิ้น 26 ข้อความ

4.3 การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน ประกอบด้วยลักษณะ ด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นความรู้ จำนวน 10 ข้อความ ด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อความ และด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อความ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อความ

4.4 การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน ประกอบด้วยลักษณะ ด้านประสิทธิภาพในการเรียน จำนวน 7 ข้อความ ด้านการเน้นความสำคัญในการเรียน จำนวน 8 ข้อความ ด้านยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง จำนวน 7 ข้อความ ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่ จำนวน 7 ข้อความ ด้านพฤติกรรมการเอาตัวรอด จำนวน 4 ข้อความ

ด้านพฤติกรรมการก่อวินาศกรรม จำนวน 7 ข้อความ ด้านการนำเสนอข้อดีของตนเอง จำนวน 8 ข้อความ และ ด้านความสงสัยในความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับความสำเร็จในอนาคต จำนวน 7 ข้อความ รวมทั้งสิ้น 55 ข้อความ

4.5 การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน ประกอบด้วยลักษณะ ด้านการรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ จำนวน 10 ข้อความ ด้านการรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้ปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อความ ด้านความไม่สอดคล้องระหว่างบ้านกับโรงเรียน จำนวน 8 ข้อความ และด้านการกำหนดลักษณะเพื่อนบ้าน จำนวน 7 ข้อความ รวมทั้งสิ้น 35 ข้อความ

5. ตรวจสอบคุณภาพขั้นต้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผลการศึกษาและด้านจิตวิทยาการศึกษา เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงพื้นผิว (Face Validity) ของแบบสอบถามแล้ว คัดเลือกข้อที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ไว้ ปรากฏว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนในทุกด้าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ดังนั้นจึงคัดเลือกไว้ทุกข้อในทุกด้าน

6. ทดลองครั้งที่ 1 โดยนำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 5 ไปทดสอบกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จากโรงเรียนคอนสวรรค์ 70 คน โรงเรียนแก้งคร้อวิทยา 70 คน และโรงเรียนภูเขียว 60 คน รวมทั้งสิ้น 200 คน ทำการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 19 – 20 กันยายน 2545 จากนั้นนำผลของการทำแบบสอบถามมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้ววิเคราะห์ด้วย t – test เพื่อคัดเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนก t มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ .01 ซึ่งการวิเคราะห์ปรากฏผลดังนี้

6.1 การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.765 ถึง 6.129 คัดเลือกไว้จำนวน 15 ข้อ แยกเป็นรายด้านย่อยดังนี้

6.1.1 ด้านการกำหนดเป้าหมายความรู้ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.069 ถึง 5.699 คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.549 ถึง 5.699

6.1.2 ด้านการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.765 ถึง 5.977 คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.269 ถึง 5.977

6.1.3 ด้านการกำหนดเป้าหมายการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.661 ถึง 6.129 คัดเลือกไว้จำนวน 4 ข้อ มีค่าอำนาจ

จำแนก (t) อยู่ระหว่าง 4.726 ถึง 6.129

6.2 การรับรู้เป้าหมายของครู มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.601 ถึง 5.730 คัดเลือกไว้ 12 ข้อ แยกเป็นรายด้านย่อยดังนี้

6.2.1 ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.601 ถึง 5.730 คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 5.018 ถึง 5.730

6.2.2 ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.229 ถึง 5.445 คัดเลือกไว้จำนวน 3 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 4.238 ถึง 5.445

6.2.3 ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.662 ถึง 5.433 คัดเลือกไว้จำนวน 4 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.672 ถึง 5.433

6.3 การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.113 ถึง 6.950 คัดเลือกไว้จำนวน 15 ข้อ แยกเป็นรายด้านย่อยดังนี้

6.3.1 ด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นความรอบรู้ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.115 ถึง 6.950 คัดเลือกไว้จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 4.407 ถึง 6.950

6.3.2 ด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.143 ถึง 4.674 คัดเลือกไว้จำนวน 3 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.898 ถึง 4.674

6.3.3 ด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.113 ถึง 5.633 คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 5.327 ถึง 5.633

6.4 การรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียน มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.323 ถึง 34.948 คัดเลือกไว้จำนวน 44 ข้อ แยกเป็นรายด้านย่อยดังนี้

6.4.1 ด้านประสิทธิภาพในการเรียน จำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.323 ถึง 9.471 คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.750 ถึง 9.471

6.4.2 ด้านการเน้นความสำคัญในการเรียน จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.045 ถึง 22.415 คัดเลือกไว้จำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t)

อยู่ระหว่าง 2.097 ถึง 22.415

6.4.3 ด้านยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง จำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 14.251 ถึง 34.948 คัดเลือกไว้จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 14.356 ถึง 34.948

6.4.4 ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่ จำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.475 ถึง 20.664 คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 14.606 ถึง 20.664

6.4.5 ด้านพฤติกรรมการเอาตัวรอด จำนวน 4 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.748 ถึง 22.415 คัดเลือกไว้จำนวน 3 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.437 ถึง 22.415

6.4.6 ด้านพฤติกรรมการก่อความรุนแรง จำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 4.070 ถึง 22.415 คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 14.062 ถึง 22.415

6.4.7 ด้านการนำเสนอข้อดีของตนเอง จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.381 ถึง 15.048 คัดเลือกไว้จำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.593 ถึง 15.048

6.4.8 ด้านความสงสัยในความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับความสำเร็จในอนาคต จำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.323 ถึง 24.326 คัดเลือกไว้จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.007 ถึง 24.326

6.5 การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.026 ถึง 13.898 คัดเลือกไว้จำนวน 22 ข้อ แยกเป็นรายด้านย่อยดังนี้

6.5.1 ด้านการรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง .890 ถึง 12.458 คัดเลือกไว้จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 6.789 ถึง 12.458

6.5.2 ด้านการรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้ปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 1.026 ถึง 8.909 คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 7.283 ถึง 8.909

6.5.3 ด้านความไม่สอดคล้องระหว่างบ้านกับโรงเรียน จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.942 ถึง 13.898 คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 4.126 ถึง 13.898

6.5.4 ด้านการกำหนดลักษณะเพื่อนบ้าน จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 7.498 ถึง 11.792 คัดเลือกไว้จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 9.407 ถึง 11.972

7. ทดลองครั้งที่ 2 นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 6 ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จากโรงเรียนคอนสวรรค์ 50 คน โรงเรียนแก้งคร้อวิทยา 80 คน และโรงเรียนภูเขียว 70 คน รวมทั้งสิ้น 200 คน โดยทำการเก็บข้อมูลจากวันที่ 23 – 24 กันยายน 2545 เมื่อทำการทดสอบแล้วได้เวลาที่เหมาะสมในการตอบแบบสอบถามคือ 40 นาที จากนั้นนำผลการทดสอบครั้งที่ 2 นี้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α - Coefficient) ของครอนบัค ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9276 เมื่อแยกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

7.1 การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7282

7.2 การรับรู้เป้าหมายของครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7630

7.3 การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7682

7.4 การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8915

7.5 การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7565

8. จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม แล้วนำไปเก็บข้อมูลเพื่อการทบทวนต่อไป

ตัวอย่างแบบสอบถาม

1 แบบสอบถามที่แปลมาจากแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Scale: PALS) ของมิดเกลย์และคณะ (Midgley, et al. 2000) จำนวน 106 ข้อ มีลักษณะดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล

1.1 สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือเรียนรู้เรื่องราวใหม่ๆ ให้ได้จำนวนมาก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

1.2 สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือต้องดูแลตัวเองดีกว่าคนอื่น ๆ ในห้อง

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

2. การรับรู้เป้าหมายของครู

2.1 ครูอยากให้เราสนุกกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

2.2 ครูแนะนำให้พวกเราเรียนโดยเปรียบเทียบกับคนอื่น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

3. การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน

3.1 ในชั้นเรียนถือว่าการมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริงคือเป้าหมายหลัก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

3.2 ในชั้นของเราสิ่งสำคัญคือทำคะแนนสอบให้ได้มากๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

4. การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน

4.1 แม้ว่าจะงานนั้นจะยากเพียงใดก็ตามข้าพเจ้าก็สามารถเรียนรู้ได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

4.2 ครูของข้าพเจ้าให้ทำงานที่ต้องใช้ความคิดมากกว่าให้ทำงานที่ง่าย ๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

5. การรับรู้เกี่ยวกับ พ่อแม่,ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน

5.1 พ่อแม่ชอบให้ข้าพเจ้าแสดงให้เห็นว่าทำงานได้ดีกว่านักเรียนคนอื่นในชั้น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

5.2 พ่อแม่ชอบที่ข้าพเจ้าแสดงให้เห็นว่าเป็นคนทำงานเก่ง

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ในแบบสอบถามจะมี 5 ตัวเลือก โดยในแต่ละตัวเลือกให้คะแนนดังนี้

ถ้าเลือก	5 หมายถึง	จริงทั้งหมด	ให้ 4 คะแนน
	4 หมายถึง	จริงเป็นส่วนมาก	ให้ 3 คะแนน
	3 หมายถึง	จริงบางส่วน	ให้ 2 คะแนน
	2 หมายถึง	จริงเป็นส่วนน้อย	ให้ 1 คะแนน
	1 หมายถึง	ไม่จริงทั้งหมด	ให้ 0 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนคุณลักษณะด้านต่างๆ มีดังนี้

ระดับคะแนนเท่ากับหรือมากกว่า 3.50 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นมาก

ระดับคะแนนตั้งแต่ 2.50 – 3.49 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นค่อนข้างมาก

ระดับคะแนนตั้งแต่ 1.50 – 2.49 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นค่อนข้างน้อย

ระดับคะแนนตั้งแต่ 0.50 – 1.49 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นน้อย

ระดับคะแนนน้อยกว่า 0.50 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นน้อยมาก

2 แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 มาตรา แบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ได้ 5 ด้านคือ การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล การรับรู้เป้าหมายของครู การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายของชั้นเรียน การรับรู้ความเชื่อและยุทธวิธีที่ใช้ในการเรียนและ การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน และในแต่ละด้านจะมีด้านย่อยของการปรับตัวรวมจำนวน 21 ด้าน มีข้อความทั้งหมด 106 ข้อความ ใช้เวลาในการทำ 40 นาที ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อความ	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ไม่ ปฏิบัติ
<u>การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล</u>					
0. นักเรียนอ่านหนังสือเรียนเมื่อมีเวลาว่าง.....					
<u>การรับรู้เป้าหมายของครู</u>					
0. นักเรียนไม่พูดแทรกในขณะที่ครูกำลังสอน.....					
<u>การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน</u>					
0. เมื่อในชั้นมีการโต้แย้งกันในเรื่องที่เรียน นักเรียนหาข้อเท็จจริงนั้นมาเปิดเผย.....					
<u>การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน</u>					
0. นักเรียนรับรู้การทำกิจกรรมมากทำให้ไม่มีเวลาทำแบบฝึกหัด.....					
<u>การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน</u>					
0. นักเรียนรับรู้ว่าคุณแม่มีความปรารถนาให้เป็นคนขยันเรียน.....					

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ถ้าเลือก	5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด	ให้ 4 คะแนน
	4 หมายถึง ปฏิบัติมาก	ให้ 3 คะแนน
	3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง	ให้ 2 คะแนน
	2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย	ให้ 1 คะแนน
	1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ	ให้ 0 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนคุณลักษณะด้านต่าง ๆ มีดังนี้

ระดับคะแนนเท่ากับหรือมากกว่า 3.50 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นมาก

ระดับคะแนนตั้งแต่ 2.50 – 3.49 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นค่อนข้างมาก

ระดับคะแนนตั้งแต่ 1.50 – 2.49 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นค่อนข้างน้อย

ระดับคะแนนตั้งแต่ 0.50 – 1.49 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นน้อย

ระดับคะแนนน้อยกว่า 0.50 แสดงว่า มีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ด้านนั้นน้อยมาก

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ทำหนังสือติดต่อและขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนเพื่อกำหนดวัน และเวลาในการเก็บข้อมูลในการวิจัย โดยกำหนดเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 22 - 29 ตุลาคม 2545 และทดสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดิมในระหว่างวันที่ 11 - 15 พฤศจิกายน 2545
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนแต่ละครั้ง วางแผนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง
3. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยกำหนดวันและสถานที่ในการเก็บข้อมูล รวมทั้งแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบล่วงหน้า จากนั้นนำแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Scales) ของมิตเกลย์และคณะ กับ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Pattern of Adaptive Learning Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยให้นักเรียนแต่ละคนได้ทำแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับสลับชุดกัน ซึ่งในการทำแบบสอบถามแต่ละฉบับนั้นจะเว้นช่วงเวลาในการทำ 10 นาที ในการดำเนินการเก็บข้อมูลมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ อธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ จากนั้นเมื่อนักเรียนเข้าใจแล้วจึงให้ลงมือทำแบบสอบถามที่เตรียมไว้

5. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้
6. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและค่าความเชื่อมั่น

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จคือ โปรแกรม SPSS for Windows 11.0 และโปรแกรม LISREL 8.30 โดยแยกการวิเคราะห์เป็นขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์ ของแบบสอบถามรูปแบบการปรับตัวในการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows 11.0
2. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยการวิเคราะห์ยืนยันองค์ประกอบความน่าจะเป็นสูงสุด (Confirmatory Maximum Likelihood Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.30
3. วิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี โดยทำตารางเมทริกซ์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Patterns of Adaptive Learning Scales) ของมิดเกลย์และคณะ กับ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน (Pattern of Adaptive Learning Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเหมือนและความเที่ยงตรงเชิงจำแนก โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows 11.0

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตรของโรวินELLIและแฮมเบลตัน (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 248 – 249 ; อ้างอิงจาก Rowinelli and Hambleton. 1977) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$$\frac{\sum R}{N} \text{ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ } \\ \text{แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$$

1.2 การวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ ใช้สูตร t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 215 – 216) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S)

2.2 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.50 โดยพิจารณาจากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) ที่มีค่าเข้าใกล้ 1

2.3 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 85 - 86) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.4 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการทดสอบค่า t-test (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 317 ;อ้างอิงจาก Welkowitz. 1971 : 158) ดังนี้

$$t = r \frac{\sqrt{N - 2}}{\sqrt{1 - r^2}} \quad ; \quad df = N - 2$$

เมื่อ	t	แทน ค่าการแจกแจงแบบที่ t - distribution
	r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

k	แทน	คะแนนเต็มเป็นรายข้อ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยรายข้อของแบบสอบถาม
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อของแบบสอบถาม
X	แทน	แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
X_1	แทน	การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล
X_{11}	แทน	การกำหนดเป้าหมายความรอบรู้
X_{12}	แทน	การกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติ
X_{13}	แทน	การกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ
X_2	แทน	การรับรู้เป้าหมายของครู
X_{21}	แทน	การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้
X_{22}	แทน	การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ
X_{23}	แทน	การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ
X_3	แทน	การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน
X_{31}	แทน	การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นความรอบรู้
X_{32}	แทน	การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ
X_{33}	แทน	การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ
X_4	แทน	การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน
X_{41}	แทน	ประสิทธิภาพในการเรียน
X_{42}	แทน	การเน้นความสำคัญในการเรียน
X_{43}	แทน	ยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง
X_{44}	แทน	การหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่

X ₄₅	แทน	พฤติกรรมการเอาตัวรอด
X ₄₆	แทน	พฤติกรรมการก่อกวน
X ₄₇	แทน	การนำเสนอข้อดีของตนเอง
X ₄₈	แทน	ความสงสัยในความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับความสำเร็จในอนาคต
X ₅	แทน	การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน
X ₅₁	แทน	การรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้
X ₅₂	แทน	การรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้ปฏิบัติ
X ₅₃	แทน	ความไม่สอดคล้องระหว่างบ้านกับโรงเรียน
X ₅₄	แทน	การกำหนดลักษณะเพื่อนบ้าน
Y	แทน	แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ฉบับแปลจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลีย์และคณะ
Y ₁	แทน	การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล
Y ₁₁	แทน	การกำหนดเป้าหมายความรอบรู้
Y ₁₂	แทน	การกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ
Y ₁₃	แทน	การกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ
Y ₂	แทน	การรับรู้เป้าหมายของครู
Y ₂₁	แทน	การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้
Y ₂₂	แทน	การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ
Y ₂₃	แทน	การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ
Y ₃	แทน	การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน
Y ₃₁	แทน	การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นความรอบรู้
Y ₃₂	แทน	การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ
Y ₃₃	แทน	การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ
Y ₄	แทน	การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีที่ใช้ในการเรียน
Y ₄₁	แทน	ประสิทธิภาพในการเรียน
Y ₄₂	แทน	การเน้นความสำคัญในการเรียน
Y ₄₃	แทน	ยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง

Y ₄₄	แทน	การหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่
Y ₄₅	แทน	พฤติกรรมการเอาตัวรอด
Y ₄₆	แทน	พฤติกรรมการก่อทวง
Y ₄₇	แทน	การนำเสนอข้อดีของตนเอง
Y ₄₈	แทน	ความสงสัยในความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับความสำเร็จในอนาคต
Y ₅	แทน	การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน
Y ₅₁	แทน	การรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้
Y ₅₂	แทน	การรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้ปฏิบัติ
Y ₅₃	แทน	ความไม่สอดคล้องระหว่างบ้านกับโรงเรียน
Y ₅₄	แทน	การกำหนดลักษณะเพื่อนบ้าน
GFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
AGFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของ มิตเกลย์และคณะ
2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และ แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของ มิตเกลย์และคณะ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนแต่ละฉบับ ไปสอบถามนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 556 คน แล้วคัดเลือกฉบับที่มีการตอบสมบูรณ์ที่สุดได้จำนวน 513 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.27 แล้วนำคะแนนของแบบสอบถามมาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ดังปรากฏในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 สถิติพื้นฐานของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนฉบับที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นและแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนฉบับที่แปลมาจากแบบสอบถาม
PALS ของมิดเกลย์และคณะ

แบบสอบถาม	ลักษณะที่วัด	k	$\bar{X}$	S
แบบแผนการ ปรับตัวใน การเรียนที่ผู้ วิจัยสร้างขึ้น	การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล	4	2.1559	1.0170
	การรับรู้เป้าหมายของครู	4	2.3398	1.0233
	การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน	4	2.1487	1.0692
	การรับรู้ ความเชื่อ ยุทธวิธีในการเรียน	4	1.8019	1.0705
	การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้าน และเพื่อนบ้าน	4	1.9985	1.1387
	ทั้งหมด	4	2.0163	1.0689
แบบแผนการ ปรับตัวใน การเรียนที่ แปลมาจาก แบบสอบถาม PALS	การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล	4	2.3397	.9458
	การรับรู้เป้าหมายของครู	4	2.7284	.9868
	การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน	4	2.5937	1.0136
	การรับรู้ ความเชื่อ ยุทธวิธีในการเรียน	4	1.6731	1.0918
	การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้าน และเพื่อนบ้าน	4	1.8641	1.0647
	ทั้งหมด	4	2.0867	1.0205

จากตาราง 3 ปรากฏว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยรายข้อทั้งหมดเท่ากับ 2.0163 เมื่อจำแนกตามรายด้านมีค่าเฉลี่ยรายข้อตั้งแต่ 1.8019 ถึง 2.3398 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

สำหรับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ มีค่าเฉลี่ยรายข้อทั้งหมดเท่ากับ 2.0867 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีแบบแผนการปรับตัวในการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย เมื่อจำแนกตามรายด้าน พบว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ ในด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล ด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียน และด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน มีค่าเฉลี่ยรายข้อเท่ากับ

2.3397 1.6731 และ 1.8614 ตามลำดับ แสดงว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีแบบแผนการปรับตัวในการเรียน จากด้านดังกล่าวยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนด้านการรับรู้เป้าหมายของครู และการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยรายข้อเท่ากับ 2.7284 และ 2.5937 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีแบบแผนการปรับตัวในการเรียนจากทั้งสองด้านอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาจากการกระจายของคะแนน ในรูปคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 1.0689 เมื่อจำแนกตามรายด้านมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อตั้งแต่ 1.0170 ถึง 1.1387 แสดงว่ามีการกระจายของคะแนนรวมทั้งฉบับและจำแนกในแต่ละด้านค่อนข้างมากและกระจายใกล้เคียงกันในแต่ละด้าน ส่วนแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ มีคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อของทั้งฉบับเท่ากับ 1.0205 เมื่อจำแนกตามรายด้านมีค่า .9458 ถึง 1.0918 แสดงว่า มีการกระจายของคะแนนรวมทั้งฉบับและจำแนกในแต่ละด้านค่อนข้างมากและมีการกระจายใกล้เคียงกันในแต่ละด้านเช่นเดียวกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบสอบถาม รวมทั้งฉบับและจำแนกเป็นรายด้าน

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ

ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ มาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ได้ผลดังตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบ
สอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ

ลักษณะที่วัด	X	
	b	R ²
X ₁	0.5900	0.4275
X ₂	0.4475	0.2750
X ₃	0.8100	0.5600
X ₄	0.8375	0.6200
X ₅	0.6800	0.4075
GFI	0.9100	
AGFI	0.8700	

จากตาราง 4 ปรากฏว่า รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับตามแนวคิดของมิตเกลย์และคณะนั้น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ การรับรู้เป้าหมายของครู การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน และการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน เท่ากับ 0.5900 0.4475 0.8100 0.8375 และ 0.6800 ตามลำดับ และค่าความแปรปรวนของสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.4275 0.2750 0.5600 0.6200 และ 0.4075 ตามลำดับ แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนทั้งฉบับนี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 และมีความสัมพันธ์กันในแต่ละด้าน แสดงว่าวัดองค์ประกอบใน 5 ด้านดังกล่าว และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่า 0.9100 และ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้วมีค่า 0.8700 ปรากฏว่า มีค่าไม่เกิน 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีโครงสร้างสอดคล้องกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ

2.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำแนกตามรายด้านได้ผลดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ได้ผลดังตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ลักษณะที่วัด	X_1	
	b	R^2
X_{11}	0.6100	0.4520
X_{12}	0.6260	0.4480
X_{13}	0.8130	0.4750
GFI	0.9200	
AGFI	0.8800	

จากตาราง 5 ปรากฏว่ารูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของมิตเกลย์และคณะนั้นมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบด้านการกำหนดเป้าหมายความรู้ การกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติ และ การกำหนดเป้าหมายหลีกเลี่ยงการปฏิบัติเท่ากับ 0.6100 0.6260 และ 0.8130 ตามลำดับ และค่าความแปรปรวนของสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.4520 0.4480 และ 0.4750 ตามลำดับ แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 และมีความสัมพันธ์ในแต่ละด้าน แสดงว่าวัดองค์ประกอบใน 3 ด้านดังกล่าว และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่า 0.9200 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้วมีค่า 0.8800 ปรากฏว่ามีค่าไม่เกิน 1.00 แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีโครงสร้างสอดคล้องกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ

2.2.2 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ได้ผล ดังตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ลักษณะที่วัด	X ₂	
	b	R ²
X ₂₁	0.5800	0.3920
X ₂₂	0.7700	0.5333
X ₂₃	0.6625	0.3850
GFI	0.9400	
AGFI	0.9000	

จากตาราง 6 ปรากฏว่า รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของมิตเกลย์และคณะนั้น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ การรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ และการรับรู้เป้าหมายของครูที่ต้องการให้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ เท่ากับ 0.5800 0.7700 และ 0.6625 ตามลำดับ และค่าความแปรปรวนของสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.3920 0.5333 และ 0.3850 ตามลำดับ แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 และมีความสัมพันธ์ในแต่ละด้าน แสดงว่าวัดองค์ประกอบใน 3 ด้านดังกล่าว และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่า 0.9400 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้วมีค่า 0.9000 ปรากฏว่ามีค่าไม่เกิน 1.00 แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีโครงสร้างสอดคล้องกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ

2.2.3 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ได้ผลดังตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ลักษณะที่วัด	X ₃	
	b	R ²
X ₃₁	0.6067	0.4100
X ₃₂	0.8133	0.5600
X ₃₃	0.8200	0.5080
GFI	0.9300	
AGFI	0.9000	

จากตาราง 7 ปรากฏว่า รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของมิตเกลย์และคณะนั้นมีย่าน้ำหนักองค์ประกอบด้านการรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นความรอบรู้ การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ และ การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ เท่ากับ 0.6067 0.8133 และ 0.8200 ตามลำดับ และค่าความแปรปรวนของสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.4100 0.5600 และ 0.5080 ตามลำดับ แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 และมีความสัมพันธ์กันในแต่ละด้าน แสดงว่าวัดองค์ประกอบใน 3 ด้านดังกล่าว และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่า 0.9300 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้วมีค่า 0.9000 ปรากฏว่ามีค่าไม่เกิน 1.00 แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีโครงสร้างสอดคล้องกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ

2.2.4 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ได้ผลดังตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ลักษณะที่วัด	X ₄	
	b	R ²
X ₄₁	0.5967	0.4733
X ₄₂	0.6450	0.5050
X ₄₃	0.7200	0.4050
X ₄₄	0.7650	0.4950
X ₄₅	0.7150	0.3750
X ₄₆	0.8833	0.6633
X ₄₇	0.7833	0.4933
X ₄₈	0.8300	0.5400
GFI	0.9200	
AGFI	0.8800	

จากตาราง 8 ปรากฏว่า รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของมิตเกลย์และคณะนั้นมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบด้านประสิทธิภาพในการเรียน การเน้นความสำคัญในการเรียน ยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง การหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่ พฤติกรรมการเอาตัวรอด พฤติกรรมการก่อทวน การนำเสนอข้อต่อของของตนเอง และความสงสัยในความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับความสำเร็จในอนาคต เท่ากับ 0.5967 0.6450 0.7200 0.7650 0.7150 0.8833 0.7833 และ 0.8300 ตามลำดับ และค่าความแปรปรวนของสหสัมพันธ์เท่ากับ

0.4733 0.5050 0.4050 0.4950 0.3750 0.6633 0.4933 และ 0.5400 ตามลำดับ แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 และมีความสัมพันธ์กันในแต่ละด้าน แสดงว่าวัดองค์ประกอบใน 8 ด้านดังกล่าว และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่า 0.9200 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้วมีค่า 0.8800 ปรากฏว่ามีค่าไม่เกิน 1.00 แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีโครงสร้างสอดคล้องกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ

2.2.5 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ได้ผลดังตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ลักษณะที่วัด	X ₅	
	b	R ²
X ₅₁	0.7560	0.4600
X ₅₂	0.7800	0.5000
X ₅₃	0.8300	0.4780
X ₅₄	0.6840	0.4000
GFI	0.9000	
AGFI	0.8700	

จากตาราง 9 ปรากฏว่า รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของมิตเกลย์และคณะนั้นมีความน้ำหนักองค์ประกอบด้าน การรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้เกิดความรอบรู้ การรับรู้เป้าหมายของพ่อแม่ที่ต้องการให้ปฏิบัติ ความไม่สอดคล้อง

ระหว่างบ้านกับโรงเรียน และการกำหนดลักษณะเพื่อนบ้าน เท่ากับ 0.7560 0.7800 0.8300 และ 0.6840 ตามลำดับ และค่าความแปรปรวนของสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.4600 0.5000 0.4780 และ 0.4000 ตามลำดับ แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 และมีความสัมพันธ์กันในแต่ละด้าน แสดงว่าวัดองค์ประกอบใน 4 ด้านดังกล่าว และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมีค่า 0.9000 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้วมีค่า 0.8700 ปรากฏว่ามีค่าไม่เกิน 1.00 แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีโครงสร้างสอดคล้องกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและฉบับที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะไปสอบถามนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 556 คน ทำการทดสอบ 2 ครั้ง โดยเว้นช่วงในการทดสอบครั้งที่ 2 ตั้งแต่ 12 วันขึ้นไป แล้วคัดเลือกฉบับที่มีการตอบสมบูรณ์ที่สุดมาจำนวน 513 ฉบับ จากนั้นนำคะแนนจากการตอบแบบสอบถามมาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบธรรมดาของแบบสอบถามทั้งฉบับและจำแนกเป็นรายด้าน

3.1 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ

ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ และคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ มาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธีได้ผลดังตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X ₁	<u>.829**</u>	.491**	.446**	.299**	.294**	<u>.753**</u>	.328**	.371**	.208**	.294**
X ₂		<u>.577**</u>	.489**	.148**	.207**	.449**	<u>.849**</u>	.547**	.173**	.259**
X ₃			<u>.624**</u>	.308**	.236**	.406**	.391**	<u>.630**</u>	.312**	.323**
X ₄				<u>.751**</u>	.463**	.202**	.137**	.209**	<u>.752**</u>	.476**
X ₅					<u>.641**</u>	.248**	.184**	.236**	.412**	<u>.661**</u>
Y ₁						<u>.662**</u>	.458**	.428**	.246**	.364**
Y ₂							<u>.586**</u>	.470**	.159**	.264**
Y ₃								<u>.732**</u>	.254**	.314**
Y ₄									<u>.650**</u>	.497**
Y ₅										<u>.655**</u>

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ตัวเลขที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

จากตาราง 10 ปรากฏว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นการวัดลักษณะเดียวกัน หรือต่างชนิดกันมีค่าอยู่ระหว่าง .577 ถึง .849 (ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้) ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกันด้วยแบบสอบถามชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .137 ถึง .497 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.50 ทุกค่า และมีค่าต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

3.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบ

สอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน เมื่อจำแนกตามรายด้าน

3.2.1 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ มาวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธีได้ผลดังตาราง 11 ดังนี้

ตาราง 11 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล

	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	Y ₁₁	Y ₁₂	Y ₁₃
X ₁₁	<u>.814</u> **	.256*	.168**	<u>.563</u> **	.210**	.167*
X ₁₂		<u>.734</u> **	.105*	.162**	<u>.540</u> *	.170**
X ₁₃			<u>.737</u> **	.119*	.227**	<u>.597</u> **
Y ₁₁				<u>.666</u> **	.321**	.240*
Y ₁₂					<u>.753</u> **	.316**
Y ₁₃						<u>.727</u> **

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ตัวเลขที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

จากตาราง 11 ปรากฏว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นการวัดลักษณะเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .540 ถึง .814 (ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้) ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกัน ด้วยแบบสอบถามชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .105 ถึง .321 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคลมีค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนทุกค่า แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล มีความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธี

3.2.2 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เป้าหมายของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เป้าหมายของครู ที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ มาวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธีได้ผลดังตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้เป้าหมายของครู

	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃	Y ₂₁	Y ₂₂	Y ₂₃
X ₂₁	<u>.572</u> **	.487**	.145**	<u>.532</u> **	.239**	.151**
X ₂₂		<u>.602</u> **	.268**	.137**	<u>.573</u> *	.227**
X ₂₃			<u>.579</u> **	.071*	.156*	<u>.567</u> **
Y ₂₁				<u>.597</u> **	.291*	.213**
Y ₂₂					<u>.573</u> *	.294**
Y ₂₃						<u>.567</u> **

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน
ตัวเลขที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

จากตาราง 12 ปรากฏว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้เป้าหมายของครูมีค่า

สัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นการวัดลักษณะเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .532 ถึง .602 (ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้) ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เป้าหมายของครูมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกัน ด้วยแบบสอบถามชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .071 ถึง .487 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เป้าหมายของครู มีค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนทุกค่า แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เป้าหมายของครู มีความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธี

3.2.3 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ มาวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธีได้ผล ดังตาราง 13 ดังนี้

ตาราง 13 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน

	X ₃₁	X ₃₂	X ₃₃	Y ₃₁	Y ₃₂	Y ₃₃
X ₃₁	<u>.589</u> **	.455**	.249**	<u>.545</u> **	.304**	.153**
X ₃₂		<u>.618</u> **	.449**	.140*	<u>.512</u> **	.226**
X ₃₃			<u>.680</u> **	.095**	.186*	<u>.597</u> **
Y ₃₁				<u>.545</u> **	.339**	.209**
Y ₃₂					<u>.514</u> **	.310*
Y ₃₃						<u>.597</u> **

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน
ตัวเลขที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

จากตาราง 13 ปรากฏว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นการวัดลักษณะเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .512 ถึง .680 (ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้) ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกัน ด้วยแบบสอบถามชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .095 ถึง .455 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนทุกค่า แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน มีความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธี

3.2.4 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ มาวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธีได้ผลดังตาราง 14 ดังนี้

ตาราง 14 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผน
การปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียน

	X ₄₁	X ₄₂	X ₄₃	X ₄₄	X ₄₅	X ₄₆	X ₄₇	X ₄₈	Y ₄₁	Y ₄₂	Y ₄₃	Y ₄₄	Y ₄₅	Y ₄₆	Y ₄₇	Y ₄₈
X ₄₁	<u>.684</u> **	.494**	.133**	.185*	.031*	.045*	.081**	.063**	<u>.604</u> **	.299**	.103**	.159*	.066**	.054*	.065**	.087**
X ₄₂		<u>.564</u> **	.002**	.120**	.042**	.147*	.012*	.072*	.357**	<u>.518</u> **	.032*	.023**	.022*	.139*	.038*	.034**
X ₄₃			<u>.760</u> **	.343**	.375**	.470**	.423**	.455**	.075**	.024**	<u>.726</u> **	.345**	.367**	.374**	.307**	.317**
X ₄₄				<u>.725</u> *	.308**	.351**	.336*	.295*	.152**	.139*	.253**	<u>.680</u> **	.221**	.284**	.268**	.284**
X ₄₅					<u>.651</u> **	.403**	.365**	.209**	.073**	.118**	.313**	.196**	<u>.588</u> **	.331**	.237**	.178**
X ₄₆						<u>.820</u> **	.449**	.468**	.037*	.018*	.385**	.315*	.336**	<u>.763</u> **	.283**	.264**
X ₄₇							<u>.691</u> **	.495**	.106**	.070**	.393**	.303**	.324**	.324*	<u>.643</u> **	.302**
X ₄₈								<u>.637</u> **	.035**	.010**	.438**	.355*	.263**	.380**	.349**	<u>.564</u> **
Y ₄₁									<u>.734</u> **	.479**	.096**	.199*	.032*	.017*	.109**	.096**
Y ₄₂										<u>.549</u> **	.052**	.133**	.009*	.038**	.061**	.043**
Y ₄₃											<u>.881</u> **	.432*	.423**	.440**	.397**	.390**
Y ₄₄												<u>.745</u> **	.337*	.352**	.359**	.345*
Y ₄₅													<u>.684</u> **	.478**	.376**	.294**
Y ₄₆														<u>.767</u> **	.354**	.314**
Y ₄₇															<u>.906</u> **	.431*
Y ₄₈																<u>.841</u> **

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ตัวเลขที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 14 ปรากฏว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นการวัดลักษณะเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .518 ถึง .906 (ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้) ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกัน ด้วยแบบสอบถามชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .002 ถึง .495 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนทุกค่า แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีในการเรียนมีความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธี

3.2.5 ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และคะแนนของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้านที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ มาวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธีได้ผลดังตาราง 15 ดังนี้

ตาราง 15 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน

	X ₅₁	X ₅₂	X ₅₃	X ₅₄	Y ₅₁	Y ₅₂	Y ₅₃	Y ₅₄
X ₅₁	<u>.683</u> **	.142**	.004**	.215**	<u>.623</u> **	.106*	.006**	.135**
X ₅₂		<u>.637</u> **	.355*	.278*	.090**	<u>.583</u> **	.221**	.277**
X ₅₃			<u>.616</u> **	.227**	.016*	.203**	<u>.563</u> *	.194**
X ₅₄				<u>.630</u> **	.146**	.181**	.112*	<u>.546</u> **
Y ₅₁					<u>.772</u> **	.183**	.062**	.209**
Y ₅₂						<u>.713</u> **	.306*	.341**
Y ₅₃							<u>.696</u> **	.355**
Y ₅₄								<u>.694</u> **

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน
ตัวเลขที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 15 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน มีค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นการวัดลักษณะเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .546 ถึง .772 (ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้) ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกัน ด้วยแบบสอบถามชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน มีค่าอยู่ระหว่าง .004 ถึง .355 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.50 ทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ทุกค่า แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนด้านการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน มีความเที่ยงตรงแบบหลายลักษณะหลายวิธี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผล อภิปรายและเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สังเกตความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

สังเกตความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างตามแนวของมิตเกลย์และคณะ ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
2. เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างตามแนวของมิตเกลย์และคณะ ด้วยวิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างขึ้นมีลักษณะสอดคล้องกับลักษณะการปรับตัว ตามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ของมิตเกลย์และคณะ เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
2. แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนสูงกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก เมื่อวิเคราะห์แบบหลายลักษณะหลายวิธี

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยนาท จำนวน 11 โรงเรียน 16 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 556 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two - stage random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามรูปแบบการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของมิตเกลย์และคณะ เป็นมาตราประเมินค่าแบบลิเคอร์ท 5 มาตรา จำนวน 106 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้านคือ

1. การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล จำนวน 14 ข้อ
2. การรับรู้เป้าหมายของครู จำนวน 12 ข้อ
3. การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน จำนวน 14 ข้อ
4. การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน จำนวน 44 ข้อ
5. การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน จำนวน 22 ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการโดยติดต่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนัดหมายวัน เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 22 - 29 ตุลาคม 2545 และทดสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดิมในระหว่างวันที่ 11 - 15 พฤศจิกายน 2545 จากนั้นเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละครั้งวางแผนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง ในการเก็บข้อมูล อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ วิธีการทำแบบสอบถามก่อนลงมือทำ โดยนักเรียนแต่ละคนได้ทำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสลับกับแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ ซึ่งจะเว้นช่วงไว้ประมาณ 5 นาที ตรวจให้คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน หาค่าความเชื่อมั่น และหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

สรุปผลการวิจัย

1. สถิติพื้นฐานของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและฉบับที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิตเกลย์และคณะ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อทั้งฉบับถือว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย เมื่อจำแนกตามรายด้าน ปรากฏว่าแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับมีด้านที่มีค่าเฉลี่ยรายข้อที่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อยสอดคล้องกันคือด้าน การกำหนดเป้าหมาย ความสำเร็จส่วนบุคคล การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน ส่วนด้านการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล การรับรู้ ความเชื่อและยุทธวิธีที่ใช้ในการเรียน และการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้านและเพื่อนบ้าน นั้นแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้าง

ขึ้น อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่แบบสอบแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบ สอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในรูปคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบ สอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวใน การเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ ทั้งฉบับและจำแนกตามราย ด้าน ปรากฏว่าทั้งสองฉบับมีการกระจายของคะแนนมากและใกล้เคียงกัน

2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ของแบบ สอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรูปแบบโครงสร้างสอดคล้องกับ แนวคิดของมิดเกลย์และคณะ ซึ่งเห็นได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนทั้งฉบับและจำแนก ตามรายด้านซึ่งมีค่าไม่เกิน 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีโครงสร้างสอดคล้องกับแนวคิดของมิดเกลย์และคณะ ตามที่กำหนดไว้

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีของแบบสอบถามแบบ แผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเทียบกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวใน การเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ พบว่า แบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนทั้งฉบับและจำแนกเป็นราย ด้านมีค่าสูงกว่า 0.50 ทุกค่า และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าต่ำ กว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนทุกค่า แสดงว่าแบบสอบถามแบบ แผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะ หลายวิธี

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง ยืนยัน ของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับ แนวคิดของมิดเกลย์และคณะ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่า ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) ทั้งฉบับและจำแนกตามรายด้าน ซึ่งค่าที่ได้มี ค่าเข้าใกล้ 1.00 และไม่เกิน 1.00 จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดังกล่าวสอดคล้อง กับสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่สร้างขึ้นมีความ เที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลิโคเนน และเลสกินน (Liukkonen & Leskinen. 1999 : 651 – 664) ได้ศึกษาความเชื่อมั่นและ ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามการรับรู้ความสำเร็จของเด็ก โดยคุณลักษณะที่วัดคือ การ

โน้มน้าวในการทำงานและความเชื่อในตนเอง พบว่า แบบสอบถามการรับรู้ความสำเร็จของเด็ก มีจำนวนองค์ประกอบ 2 คุณลักษณะคือ ความโน้มน้าวในการทำงาน กับ ความเชื่อในตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงใจ บุญญะภาส (2543 : 45) ที่ทำการศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพตามแนวทฤษฎีของไอแซกซ์ พบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีจำนวนองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบสอดคล้องกับแนวคิดของไอแซกซ์และทุกด้านวัดในแนวคิดร่วมกันแสดงว่าแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีโครงสร้างสอดคล้องกับโครงสร้างของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะสร้างขึ้น

2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธี ของแบบสอบถาม

แบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเทียบกับแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่แปลมาจากแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ และจำแนกเป็นรายด้านมีค่าสูงกว่า 0.50 ทุกค่าและมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกต่ำกว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนทุกค่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 แสดงว่า แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธีและสอดคล้องกับการวิจัยของแคมป์เบลล์และฟิสก์(Campbell & Fiske.1959 : 56) ที่กำหนดไว้ว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน คือการวัดลักษณะเดียวกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างกัน จะมีค่าสหสัมพันธ์กันสูงกว่า 0.50 และค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก คือการวัดลักษณะต่างกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างกัน จะมีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำ โดยค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนจะมีค่าสูงกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเสกสิทธิ์ แสนทวีสุข (2539 : 84) ที่ทำการศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดมโนภาพแห่งตนหลายมิติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าแบบทดสอบฉบับที่แปลมาจากแบบทดสอบ SDQ II ของมาร์ช และแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนสูงกว่า 0.50 ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง กับแนวคิดของมิดเกลย์และคณะ ดังนั้นในการนำไปใช้สามารถเลือกแบบสอบถามดังกล่าวไปใช้แทนแบบสอบถาม PALS ของมิดเกลย์และคณะ ได้

1.2 ในการใช้แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้มี

การสร้างข้อคำถามที่เข้ากับสภาพความเป็นอยู่และสังคมของเด็กไทย ดังนั้นในการนำไปใช้ใน
ห้องที่ที่มีความแตกต่างทางด้านภาษา ก็สามารถเปลี่ยนคำในข้อความให้เหมาะสมกับภาษาถิ่น
ได้แต่คงความหมายเดิมไว้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยในแต่ละองค์ประกอบ
ของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนว่ามีความสัมพันธ์ภายในองค์ประกอบหรือไม่
เพื่อนำผลมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนต่อไป

2.2 ควรมีการสร้างแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียนในรูปแบบอื่น
นอกเหนือจากที่ได้วิจัยไปแล้วเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่มีรูปแบบต่างกัน
เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กันยา สุวรรณแสง. (2536). บุคลิกภาพและการปรับตัว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา
- จิราพร ปัทมะสุคนธ์ (2543).การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
ความเป็นทหารของนักเรียนทหาร. ปริญญาโท กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดมศึกษา
- ชวาล แพรัตกุล. (2516). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ชาติชาย หมั่นสมัค. (2542). การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดมศึกษา
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). หลักการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ดร.รัตนะ ผลสวัสดิ์. (2544). การปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับ
บุคคลการประจำการ (กศ.บป) รุ่น 23 หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี
- ดวงใจ บุญยะภาส.(2543) การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
ตามทฤษฎีของไอแซกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดราชบุรี. ปริญญา
โท กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อุดมศึกษา
- ทรรศเนีย กัลยาณมิตร. (2530). เรียนเป็น กลวิธีการเรียนให้ประสบผลสำเร็จ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นางลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสม์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัย
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดบำรุงสาส์น
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2524). การวัดและประเมินผลการศึกษา : ทฤษฎีการประยุกต์.
กรุงเทพฯ : อักษร เจริญทัศน์.

- ประธาน วัฒนวาณิชย์. (2529). *ไม่ยากถ้าอยากเรียนเก่ง*. กรุงเทพฯ : ประกายพริก
- เพียว เนตรประชา.(2538) *การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นนักกีฬา สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง*. ปริญญาโท กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- ปิญโญ สาร. (2531,มิถุนายน - พฤศจิกายน). "เรียนอย่างไรจึงจะเก่ง"สัมมาจารย์วารสารวิชาการ วิทยาลัยครูนครราชสีมา. 12(25) : 5 – 16
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- _____. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก
- _____. (2542). *การวัดด้านจิตพิสัย*. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสุณีย์ ธีรดากร. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว วิทยาลัยครูพระนคร.
- วารุณี แจ่มกระจาย. (2540) *การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ. ม. (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- วิญญา วิศาลากรณ์. (2540). *การวิจัยทางการศึกษาหลักการและแนวทางในการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์พรีนท์
- ส. วาสนา ประวาลพฤกษ์. ม.ป.ป. *เอกสารประกอบการเรียนวิชาวัดผล 522 การวิเคราะห์องค์ประกอบ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อัดสำเนา.
- สนอง ตรงเที่ยง. (2540) *การแสดงผลฐานของการแสดงความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและค่าความเชื่อมั่นแบบคะแนนจริงสัมพันธ์ของแบบทดสอบวัดการประเมินค่าทางสัญลักษณ์และแบบทดสอบวัดการประเมินค่าทางภาษาแบบการแปลงรูปตามโครงสร้างทางสติปัญญา*. ปริญญาโท กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา

สมพร รุ่งเรืองกิจ. (2532). การใช้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยเพื่อนเพื่อลดปัญหาการปรับตัว ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ คม. (จิตวิทยาแนะแนว)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา

สิริชัย ประทีปฉาย. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. จันทบุรี : วิทยาลัยรำไพพรรณี
เสกสิทธิ์ แสนทวีสุข. (2538)การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดมโนภาพ
แห่งตนหลายมิติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการ
ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา

อนันต์ ศรีโสภา (2525) ทฤษฎีการทดสอบ. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช

อภิวัฒน์ วงศ์ข้าหลวง. (2530). ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ คม.
(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ. (2532). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียน
วัยรุ่น. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรอุมา สงวนญาติ.(2544) การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดความ
ภาคภูมิใจในตนเองที่มีรูปแบบการตอบและวิธีวิเคราะห์ต่างกัน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(การวัดผลการศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อัดสำเนา

Achievement. (2002). (Online). Available : <http://trc.ucdavis.edu/Skim/hde.100b/Sept6.htm>

Alders,M.L (2000). The Influence of Goal Orientation on Employee Response to
Performance Feedback : Making Organizational Feedback Systems more
Effective. (Online). Available : <http://home.san.rr.com/jimchris/Dmark.htm>

Ames,C.(1992,March). Classrooms: Goal. structures and student motivation,". *Journal of
educational psychology*, 84(3) : 269 - 271

Ames,C.,& Archer,J. (1988,October). Achievement goal in the classroom : Student learning
stratigies. and motivation process,". *Journal of Educational Psychology*, 80(3) :
260 - 267

- Anastasi, Anne. (1982). ***Psychological testing***. 6th ed. New York: Macmillan
- Andrews, Health A. (1991). *The Roy Adaptation model : The Definition Statement*. 2nd ed.
New Jersey : Printice – Hall, Inc
- Arkoff, A. (1986). ***Adjustment and Mental Health***. New York : McGraw - Hill
- Blumenfeld, P,C (1992,February). "Classroom Learning and Motivation and Expanding Goal Theory". ***Journal of Educational Psychology***, 84(3) : 272 – 281
- Button, S.B., Mathieu, J.E.,and Zajac, D.M. (1996,July). Goal orientation in organizational research: A conceptual and empirical foundation. ***Organizational behavior and human decision processes***,67(1) : 26 - 48
- Cambell, D.T. , & Fiske, D.W. (1959). "Convergent and discriminant validation by the Multitrait-Multimethod" ***Psychological Bulletin***. 56.
- Coleman, James C, and Hammen. (1981). ***Abnormal Psychology and Modern Life***.
New York : Bombay
- Crocker, L. and Algina, J. (1968). ***Introduction of Classical and Modern Test Theory***.
Florida : Brace Jovanovich, Inc
- Davies, Roger, and Houghton Peter. (1995). ***Mastering Psychology***. 2nd ed London :
Macmillan
- Dwaretzky, John P. (1997). ***Psychology***. 6th ed. California ;Brooks /Gole.
- Dweck, C.S.,& Leggett, E.L. (1988,July). "A social-cognitive approach to motivation and personality." ***Psychological Review***, 95(3) : 256-273
- Elliott, E.S.,& Dweck,C.S. (1988,March). "Goal : An approach to motivation and achievement," ***Journal of Personality and Social Psychology***, 54(2) : 5 – 12

- Farr, J.L., Hofmann, D.A., and Ringenbach, K.L. (1993, July). Goal orientation and action control theory : Implications for industrial and organizational psychology. *International review of Industrial and organizational Psychology*, 8(3) :191 – 232.
- Feist Jess. (1990). *Theory of personality*. 2nd ed U.S.A. : Holt, Rinehart and Winston.
- Friedel, J., Marachi, R. and Midgley, C. (2002). "Stop embarrassing me!" Relation Among Student Perceptions of Teachers, Classroom Goal and Maladaptive Behaviors. (Online). Available : http://www.umich.edu/~pals/AERA_2002%20handout.pdf
- Gilmer, B. Von Hall and others. (1971). *Industrial and Organizational Psychology*. New York : McGraw – Hill Book Co
- Grasha, Anthony f. and Daniel S. Kirschenbaum. (1980). *Psychology of Adjustment and Competence*. New York : Winthrop Publishers
- Huitt. (1998). Motivation. (Online). Available : <http://www.valdosta.edu/~whuitt/psy702/motivation/motivate.html>
- Jagacinski, C.M., Duda, J.L. (2001, December). A comparative analysis of contemporary achievement goal orientation measures . *Educational and psychological measurement*, 69(6) :1013 –1039
- Kalliath, T.J., Bluedorn, A.C. and Gillespie, D.F. (1999, Feb). "A Confirmatory Factor Analysis of The Competing Value Instrument." *Educational and Psychological Measurement*, 59(1) : 143 - 158
- Lazarus, Richard S. (1969). *Patterns of Adjustment and Human Effectiveness*. New York : McGraw - Hill
- Liukonen, Jarmo, & Leskinen Esko. (1999, August). The reliability and validity of score from the children' version of the perception of success questionnaire". *Educational and Psychological Measurement*, 59(4) : 651 – 644 New York : Sage Publications

- Lowe, L.A and Reynolds, C.R. (2000, Feb). Exploratory Analysis of The Latent Structure of Anxiety Among Older Adults. *Educational and Psychological Measurement*, 60 (1) : 100 - 116
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York : Haper and Row Publisheres.
- Meece, J.L., Blumonfeld, P.C. and Hoyle, R.H. (1998, December). Studen'Goal Orientations and Cognitive Engagement in Classroom Activities. *Journal of Educational Psychology*, 80(4) : 514 - 523
- Middleton, M.J., & Midgley, C. (1997, November). Avoiding the demonstration of lack of ability: An Underexplored aspect of goal theory. *Journal of educational psychology*, 89(4) : 710-718
- Midgley, et al. (2000). Manual for the Patterns of Adaptive Learning scales.
(Online). Available : [http://www.umich.edu/~pals/PALS%202000_V13 word 97.pdf](http://www.umich.edu/~pals/PALS%202000_V13%20word%2097.pdf).
- Moskowitz, Merle, J. and Arthur R. Orgel. (1969). *General psychology*. Boston : Houghton Mifflin Co.
- Roger, Dorothy. (1972). *The Psychology of Adolescence*. New York : Appleton Century – Crofts
- Shorck, S.A. and Coscarelli, William C.C. (1989). *Criterion referenced Test Development Massachusetts* : Addison - Wesley
- Stanley, Julian C. and Hopkins, Kenneth D. (1972). *Educational and psychological measurement and evaluation*. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice Hall, Inc
- Trant, T.J. (1986, May). "Convergent and Discriminant Validity of The Leadership Skill Inventory," *Dissertation Abstracts International*, 47(11) : 4034
- Vandewalle, D. (1997, December). Development and Validation of 'a Work Domain Goal Orientation Instrument'. *Educational and psychological measurement*, 56(6) : 995 – 1015

Watson, D., Clark, L.A. and Tellegen, A. (1988,June). "Development and Validity of Brief Measures of Positive and Negative affect : The PANAS Scales," ***Journal of Personality and Social Psychological***, 54(6) : 1063 - 1070

Worchel, Stephen and George R. Goethols. (1989). ***Adjustment Path Ways to Personal Growth***. Englewood Clifft : Prentice – Hall

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม
- ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถาม

ตาราง 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อ	การกำหนดเป้า หมายความ สำเร็จส่วนบุคคล	การรับรู้เป้า หมายของครู	การรับรู้โครง สร้างของเป้า หมายในชั้นเรียน	การรับรู้ ความ เชื่อและยุทธวิธี ในการเรียน	การรับรู้เกี่ยวกับ พ่อแม่ ชีวิตที่บ้าน และเพื่อนบ้าน
	IOC	IOC	IOC	IOC	IOC
1	1	.80	.60	.60	.80
2	1	.80	.80	.60	.80
3	1	.80	1	.60	.80
4	.8	.60	1	1	.60
5	1	.60	.80	.80	.60
6	1	1	.60	.80	.60
7	.8	1	.60	.60	.80
8	.6	1	.60	.60	1
9	.8	.80	.80	1	.60
10	.8	1	1	.60	.80
11	1	1	.60	.80	1
12	.60	.80	.80	1	1
13	.60	.80	.60	1	.60
14	.80	.60	.60	.60	.60
15	.80	.60	.60	1	.60
16	.60	.60	.60	1	.80
17	.80	.60	.80	1	.80
18	.80	.60	.60	1	.80
19	.60	.60	.80	1	.80
20	.60	.80	.80	1	1
21	.80	1	1	1	.60
22	1	.60	1	1	1
23	1	.80	.60	.60	1
24	1	.60	1	1	1
25	.60	.60	.60	1	.80
26	1	.80	1	1	.80
27	.60		.80	1	.60
28	.60		.60	1	.80
29	.80		1	1	.80
30	1		.80	.60	1

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	การกำหนดเป้า หมายความ สำเร็จส่วนบุคคล	การรับรู้เป้า หมายของครู	การรับรู้โครง สร้างของเป้า หมายในชั้นเรียน	การรับรู้ ความ เชื่อและยุทธวิธี ในการเรียน	การรับรู้เกี่ยวกับ พ่อแม่ ชีวิตที่บ้าน และเพื่อนบ้าน
	IOC	IOC	IOC	IOC	IOC
31				.60	.80
32				1	1
33				1	1
34				.80	1
35				1	.60
36				1	
37				1	
38				1	
39				1	
40				1	
41				1	
42				1	
43				1	
44				1	
45				.80	
46				.80	
47				.60	
48				.60	
49				1	
50				1	
51				.80	
52				.60	
53				1	
54				1	
55				.60	

หมายเหตุ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้มีค่าตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ผู้วิจัยคัดเลือกข้อความไว้ทุกข้อ

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน จำแนกตาม
รายด้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ด้าน	ข้อ	(t)	การ พิจารณา	ด้าน	ข้อ	(t)	การ พิจารณา
1. การกำหนด เป้าหมายความรอบรู้	1	2.069*	คัดออก	4. การรับรู้เป้าหมาย ของครูที่ต้องการให้ เกิดความรอบรู้	31	5.018**	คัดเลือก
	2	3.335**	คัดออก		32	5.402**	คัดเลือก
	3	2.805**	คัดออก		33	4.192**	คัดออก
	4	2.850**	คัดออก		34	3.157**	คัดออก
	5	3.924**	คัดเลือก		35	2.601**	คัดออก
	6	5.699**	คัดเลือก		36	5.997**	คัดเลือก
	7	3.676**	คัดเลือก		37	5.519**	คัดเลือก
	8	2.649**	คัดออก		38	4.373**	คัดออก
	9	4.470**	คัดเลือก		39	4.843**	คัดออก
	10	3.549**	คัดเลือก		40	5.730**	คัดเลือก
2. การกำหนด เป้าหมายการปฏิบัติ	11	4.108**	คัดเลือก	5. การรับรู้เป้าหมาย ของครูที่ต้องการให้ ปฏิบัติ	41	5.445**	คัดเลือก
	12	2.558**	คัดออก		42	3.288**	คัดออก
	13	2.322**	คัดออก		43	4.277**	คัดเลือก
	14	5.977**	คัดเลือก		44	3.229**	คัดออก
	15	5.545**	คัดเลือก		45	4.238**	คัดเลือก
	16	1.765*	คัดออก		46	3.736**	คัดออก
	17	3.269**	คัดเลือก	6. การรับรู้เป้าหมาย ของครูที่ต้องการให้ หลีกเลี่ยงการปฏิบัติ	47	4.259**	คัดเลือก
	18	3.596**	คัดเลือก		48	3.656**	คัดออก
	19	2.942**	คัดออก		49	2.850**	คัดออก
	20	2.026*	คัดออก		50	3.115**	คัดออก
3. การกำหนด เป้าหมายหลีกเลี่ยง การปฏิบัติ	21	3.572**	คัดออก		51	5.433**	คัดเลือก
	22	4.724**	คัดออก		52	2.662**	คัดออก
	23	4.726**	คัดเลือก		53	4.697**	คัดเลือก
	24	6.129**	คัดเลือก		54	3.672**	คัดเลือก
	25	3.827**	คัดออก		55	2.785**	คัดออก
	26	4.016**	คัดออก		56	3.192**	คัดออก
	27	2.661**	คัดออก	7. การรับรู้เป้าหมาย ในชั้นเรียนเป็นความ รอบรู้	57	3.115**	คัดออก
	28	3.109**	คัดออก		58	4.240**	คัดออก
	29	4.393**	คัดเลือก		59	5.292**	คัดเลือก
	30	5.864**	คัดเลือก		60	5.826**	คัดเลือก

ตาราง 17 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	(t)	การพิจารณา	ด้าน	ข้อ	(t)	การพิจารณา
	61	6.950**	คัดเลือก		93	3.906**	คัดเลือก
	62	4.407**	คัดเลือก	11. การเน้นความสำคัญในการเรียน	94	3.437**	คัดเลือก
	63	4.390**	คัดออก		95	14.062**	คัดเลือก
	64	3.837**	คัดออก		96	2.097*	คัดเลือก
	65	4.781**	คัดเลือก		97	4.070**	คัดเลือก
	66	5.238**	คัดเลือก		98	17.816**	คัดเลือก
8. การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติ	67	3.898**	คัดเลือก		99	22.415**	คัดเลือก
	68	4.536**	คัดเลือก	12. ยุทธวิธีข้อเสียเปรียบในการเรียนของตนเอง	100	2.045*	คัดออก
	69	2.430**	คัดออก		101	8.576**	คัดเลือก
	70	2.310**	คัดออก		102	17.507**	คัดเลือก
	71	2.465**	คัดออก		103	14.356**	คัดเลือก
	72	2.966**	คัดออก		104	34.948**	คัดเลือก
	73	4.674**	คัดเลือก		105	24.186**	คัดเลือก
	74	2.143*	คัดออก		106	28.551**	คัดเลือก
	75	3.521**	คัดออก		107	14.393**	คัดเลือก
	76	3.462**	คัดออก		108	14.251**	คัดออก
9. การรับรู้เป้าหมายในชั้นเรียนเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ	77	4.354**	คัดออก	13. การหลีกเลี่ยงสิ่งใหม่	109	2.475**	คัดออก
	78	5.537**	คัดเลือก		110	15.811**	คัดเลือก
	79	2.058*	คัดออก		111	13.162**	คัดออก
	80	5.633**	คัดเลือก		112	15.525**	คัดเลือก
	81	1.113	คัดออก		113	15.037**	คัดเลือก
	82	5.608**	คัดเลือก		114	20.664**	คัดเลือก
	83	4.121**	คัดออก		115	14.606**	คัดเลือก
	84	3.297**	คัดออก	14. พฤติกรรมการเอาตัวรอด	116	1.748	คัดออก
	85	5.327**	คัดเลือก		117	3.437**	คัดเลือก
10. ประสิทธิภาพในการเรียน	86	5.369**	คัดเลือก		118	22.415**	คัดเลือก
	87	1.323	คัดออก		119	14.062**	คัดเลือก
	88	1.732	คัดออก	15. พฤติกรรมการก่อกวน	120	4.070**	คัดออก
	89	3.750**	คัดเลือก		121	17.816**	คัดเลือก
	90	9.471**	คัดเลือก		122	22.415**	คัดเลือก
	91	3.906**	คัดเลือก		123	14.062**	คัดเลือก
	92	4.719**	คัดเลือก		124	14.745**	คัดเลือก

ตาราง 17 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	(t)	การ พิจารณา	ด้าน	ข้อ	(t)	การ พิจารณา
	125	18.626**	คัดเลือก		155	1.510	คัดออก
	126	10.125**	คัดออก		156	1.026	คัดออก
16. การนำเสนอ ข้อดีของตนเอง	127	10.872**	คัดเลือก		157	4.352**	คัดออก
	128	14.349**	คัดเลือก		158	7.726**	คัดเลือก
	129	7.764**	คัดเลือก		159	8.086**	คัดเลือก
	130	5.964**	คัดเลือก		160	8.909**	คัดเลือก
	131	2.593*	คัดเลือก		161	6.496**	คัดออก
	132	1.381	คัดออก	20. ความไม่ สอดคล้องระหว่าง บ้านกับโรงเรียน	162	10.234**	คัดเลือก
	133	11.065**	คัดเลือก		163	2.942**	คัดออก
17. ความสงสัยใน ความสัมพันธ์ของ โรงเรียนกับความ สำเร็จในอนาคต	134	15.048**	คัดเลือก		164	3.910**	คัดออก
	135	6.990**	คัดเลือก		165	4.126**	คัดเลือก
	136	3.007**	คัดเลือก		166	13.898**	คัดเลือก
	137	12.560**	คัดเลือก		167	4.107**	คัดออก
	138	24.326**	คัดเลือก		168	7.303**	คัดเลือก
	139	2.323**	คัดออก		169	10.122**	คัดเลือก
	140	8.576**	คัดเลือก	21. การกำหนด ลักษณะเพื่อนบ้าน	170	7.498**	คัดออก
18. การรับรู้ เป้าหมายของพ่อแม่ ที่ต้องการให้เกิด ความรอบรู้	141	9.967**	คัดเลือก		171	9.910**	คัดเลือก
	142	6.988**	คัดเลือก		172	9.407**	คัดเลือก
	143	7.724**	คัดเลือก		173	11.205**	คัดเลือก
	144	6.956**	คัดเลือก		174	10.082**	คัดเลือก
	145	5.294**	คัดออก		175	11.972**	คัดเลือก
	146	8.588**	คัดเลือก		176	9.980**	คัดเลือก
	147	6.789**	คัดเลือก				
	148	5.195**	คัดออก				
	149	6.159**	คัดออก				
	150	12.458**	คัดเลือก				
19. การรับรู้ เป้าหมายของพ่อแม่ ที่ต้องการให้ปฏิบัติ	151	.890	คัดออก				
	152	6.004**	คัดออก				
	153	8.905**	คัดเลือก				
	154	7.283**	คัดเลือก				

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน

แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีข้อความเกี่ยวกับแบบแผนการปรับตัวในการเรียนซึ่งวัดจากสภาพแวดล้อมในการเรียน 5 ด้าน คือ 1) การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล 2) การรับรู้เป้าหมายของครู 3) การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน 4) การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน และ 5) การรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้าน และเพื่อนบ้าน จำนวน 106 ข้อ

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความในแต่ละข้อว่าตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนในระดับใด แล้วเลือกคำตอบตามระดับความเป็นจริงในแต่ละมาตรา โดยเลือกตอบเพียงมาตราเดียว จากทั้ง 5 มาตราดังนี้

ปฏิบัติมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด
ปฏิบัติมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรปฏิบัติของนักเรียนมาก
ปฏิบัติปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรปฏิบัติของนักเรียนปานกลาง
ปฏิบัติน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรปฏิบัติของนักเรียนน้อย
ไม่ปฏิบัติ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรไม่การปฏิบัติของนักเรียน

ตัวอย่างข้อความ

ข้อความ	ปฏิบัติมากที่สุด	ปฏิบัติมาก	ปฏิบัติปานกลาง	ปฏิบัติน้อย	ไม่ปฏิบัติ
0. เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนจะอ่านหนังสือ					
00. นักเรียนทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนมา					

**** ขอรับรองว่าในการตอบของนักเรียนไม่มีผลในด้านใด ๆ ทั้งสิ้น และคำตอบที่ได้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ เพราะฉะนั้นขอให้นักเรียนตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ****

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ไม่ ปฏิบัติ
1	เมื่อรู้ว่าจะเรียนเรื่องใดบ้างนักเรียนอ่านทำความเข้าใจ เนื้อหาที่นั้นไว้ล่วงหน้า					
2	นักเรียนมักจะอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง					
3	นักเรียนทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนมา					
4	นักเรียนทำความเข้าใจโจทย์ให้ดีก่อนลงมือทำแบบฝึกหัด					
5	เมื่อเริ่มบทเรียนใหม่ นักเรียนจะตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ					
6	นักเรียนตอบคำถามครูได้ถูกต้อง					
7	นักเรียนมักจะให้เพื่อนลอกการบ้าน					
8	นักเรียนทำแบบฝึกหัดให้เสร็จก่อนเพื่อน					
9	นักเรียนสอบได้อันดับต้นๆของห้อง					
10	นักเรียนทำการบ้านที่ได้ให้เสร็จก่อนกลับบ้าน					
11	นักเรียนไม่บอกเพื่อนว่าไม่รู้เรื่องในสิ่งที่ครูสอน					
12	นักเรียนไม่บอกเพื่อนว่าทำงานที่ครูสั่งไม่ได้					
13	นักเรียนไม่หยอกล้อกับเพื่อนในเวลาเรียน					
14	นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนเพื่อน					
15	เมื่อครูให้อ่านบทเรียนมาแล้วล่วงหน้า นักเรียนพยายามทำ ความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านให้มากที่สุด					
16	เมื่อครูให้ถามนักเรียนสอบถามในเรื่องที่เข้าใจไม่ชัดเจน					
17	เมื่อครูให้ศึกษาเนื้อหาที่เรียนเพิ่มเติมนักเรียนค้นคว้า เต็มที่					
18	เมื่อตอบผิด นักเรียนขอคำตอบที่ถูกต้องจากครู					
19	นักเรียนร่วมกิจกรรมที่ครูจัดด้วยความสนใจ					
20	นักเรียนทำแบบฝึกหัดให้ครูได้ตรวจก่อนคนอื่น					
21	เมื่อครูถามนักเรียนยกมือตอบให้เร็วกว่าเพื่อน					
22	เมื่อครูต้องการความช่วยเหลือนักเรียนรับอาสาก่อนเพื่อน					
23	นักเรียนไม่พูดแทรกในขณะที่ครูกำลังสอน					
24	เมื่อไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน นักเรียนไปค้นคว้าเองที่ ห้องสมุด					
25	เมื่อทำงานไม่ทันเวลา นักเรียนให้คนอื่นช่วย					
26	นักเรียนไม่พูดหยาบคายให้ครูได้ยิน					

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ไม่ ปฏิบัติ
27	นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงให้ได้ตามเพื่อนในชั้น					
28	เมื่อในชั้นพูดถึงเรื่องที่เป็นความรู้ใหม่ นักเรียนศึกษาเรื่องนั้น					
29	เมื่อในชั้นกล่าวถึงวิธีการต่างๆในการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด นักเรียนลองผิทดลองปฏิบัติตามวิธีการเหล่านั้น					
30	เมื่อฟังเพื่อนรายงานหน้าชั้นเรียนไม่เข้าใจ นักเรียนศึกษาและสอบถามเรื่องนั้นอีกครั้ง					
31	ก่อนรายงานหน้าชั้นนักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างละเอียด					
32	นักเรียนทำงานในชั้นเรียนด้วยความรอบคอบ					
33	นักเรียนอาสาทำงานที่เพื่อนในชั้นมองว่ายาก					
34	นักเรียนเป็นตัวแทนของชั้นเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ					
35	นักเรียนเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมของชั้นเรียน					
36	นักเรียนไม่บอกเพื่อนในชั้นว่าทำข้อสอบไม่ได้					
37	นักเรียนจะปกปิดเพื่อนในชั้นถ้าลอกคำตอบรุ่นพี่ส่งครู					
38	นักเรียนไม่ส่งเสียงดังเป็นที่รำคาญของชั้นเรียน					
39	เมื่อเพื่อนขอความช่วยเหลือซึ่งนักเรียนทำไม่ได้นักเรียนให้เหตุผลว่าไม่มีเวลา					
40	นักเรียนอ้างว่าต้องการคำตอบให้คนอื่นเมื่ออยากรู้บางเรื่องจากเพื่อนในชั้น					
41	เมื่อนักเรียนเข้าใจโครงสร้างของประโยคแล้วจึงฝึกเขียนเป็นเรื่องราว					
42	เมื่อนักเรียนเข้าใจเนื้อหาเรื่องที่เรียนดีแล้วจึงศึกษาบทต่อไป					
43	เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนได้แล้วจึงทำแบบฝึกหัดเสริมบทเรียน					
44	เมื่อนักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาได้แล้วจึงให้คำแนะนำเพื่อน ๆ					
45	เมื่อยังไม่เข้าใจเรื่องที่เรียนอยู่นักเรียนไม่สนใจศึกษาเรื่องอื่น					

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ไม่ ปฏิบัติ
46	นักเรียนส่งงานให้ทันตามเวลาที่ครูกำหนด					
47	ในการรายงานหน้าชั้นนักเรียนรายงานตัวต่อครูก่อน					
48	นักเรียนพยายามทำคะแนนสอบให้ได้มากๆ ทุกวิชา					
49	นักเรียนพยายามตอบคำถามให้ตรงประเด็นที่ครูถาม					
50	เมื่อครูให้อ่านออกเสียงนักเรียนออกเสียงอักขระต่างๆ ให้ชัดเจน					
51	ในการทำแบบฝึกหัดส่งครูนักเรียนแสดงวิธีการที่ได้คำตอบด้วย					
52	เมื่อตอบคำถามครูนักเรียนแสดงเหตุผลด้วย					
53	เมื่อได้คะแนนต่ำ นักเรียนให้เหตุผลว่าไม่ได้เตรียมตัวดี					
54	เมื่อทำแบบฝึกหัดส่งไม่ทันนักเรียนให้เหตุผลว่าต้องช่วยงานที่บ้าน					
55	เมื่อทำคะแนนบางวิชาได้ไม่ดี นักเรียนให้เหตุผลว่าไม่ชอบวิชานั้น					
56	เมื่อได้เกรดไม่ดี นักเรียนให้เหตุผลว่าเพราะไม่ตั้งใจเรียน					
57	เมื่อนักเรียนส่งงานไม่ทันนักเรียนให้เหตุผลว่าเพราะต้องไปกับเพื่อนๆ					
58	เมื่อทำข้อสอบไม่ได้นักเรียนจะอ้างว่าไม่ได้อ่านหนังสือ					
59	นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยเลือกข้อที่ง่ายๆ ก่อน					
60	นักเรียนไม่อ่านหนังสือที่ไม่ใช่หนังสือเรียน					
61	เมื่อครูสั่งงานหลายวิชานักเรียนเลือกทำวิชาที่ชอบก่อน					
62	เมื่อเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่นักเรียนแสดงความลำบากใจ					
63	นักเรียนแสดงความไม่พอใจเมื่อครูให้ครูคนอื่นมาสอนแทน					
64	เมื่อทำข้อสอบไม่ได้นักเรียนลอกเพื่อน					
65	เมื่อได้เลือกที่นั่งเรียนนักเรียนเลือกนั่งใกล้เพื่อนที่เรียนเก่ง					
66	เมื่อตอบคำถามครูไม่ได้นักเรียนถามเพื่อน					
67	ขณะที่นั่งเรียนนักเรียนไม่สนใจการสอนของครู					
68	นักเรียนหยอกล้อกับเพื่อนเวลาเรียน					
69	นักเรียนส่งเสียงดังเวลาทำงานอยู่ในชั้น					
70	นักเรียนแกล้งเพื่อนที่กำลังตั้งใจฟังครูสอน					

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ไม่ ปฏิบัติ
71	เมื่อรู้สึกเบื่อนักเรียนพูดแทรกขณะที่ครูสอน					
72	แม้ว่าเข้าใจบทเรียนเป็นอย่างดี แต่นักเรียนก็ไม่ตอบคำถามครู					
73	เมื่อทำคะแนนสอบได้มากนักเรียนบอกกับเพื่อนๆ ว่าเจตนาถูก					
74	นักเรียนให้คำแนะนำเพื่อนได้ แต่พูดว่าทำไม่ได้					
75	เมื่อไม่ต้องการให้คนอื่นเห็นวิธีคิดนักเรียนทำแบบฝึกหัดคนเดียว					
76	นักเรียนนั่งคิดหาคำตอบเพียงคนเดียว					
77	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็นเมื่อมีการอภิปรายกลุ่ม					
78	นักเรียนเป็นผู้ตามที่ดีในการทำกิจกรรมต่างๆ					
79	เมื่อได้ขึ้นนักเรียนอยากทำอาชีพอิสระ จึงไม่ตั้งใจเรียนมากนัก					
80	นักเรียนไม่เข้าเรียนเมื่อไม่ชอบวิชานั้น					
81	ในอนาคตนักเรียนอยากทำงานบริการจึงไม่สนใจเรียนในชั้น					
82	นักเรียนมีอาชีพที่สืบทอดจากพ่อแม่อยู่แล้วจึงเรียนเพื่อจบอย่างเดียว					
83	เมื่ออยู่นอกโรงเรียนนักเรียนไม่แต่งกายตามระเบียบโดยคิดว่าไม่จำเป็น					
84	นักเรียนอยากทำอาชีพที่ตนเองสนใจจึงไม่สนใจเรียนบางวิชา					
85	นักเรียนสอบถามพ่อแม่เกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ในชุมชน					
86	เมื่อได้ฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ นักเรียนขยันอ่านหนังสือมากขึ้น					
87	นักเรียนให้ความสนใจประสบการณ์เดิมที่พ่อแม่เล่าให้ฟัง					
88	นักเรียนนำสิ่งประดิษฐ์ที่ครูสอนมาใช้งานที่บ้าน					
89	เมื่อไม่เข้าใจเรื่องที่เรียนนักเรียนสอบถามพ่อแม่					
90	นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาเผยแพร่ที่บ้าน					
91	นักเรียนปกปิดพ่อแม่เวลาถูกทำโทษ					
92	นักเรียนไม่ให้พ่อแม่เห็นแบบฝึกหัดที่ทำผิด					
93	นักเรียนจะเล่าให้พ่อแม่ฟัง เมื่อทำคะแนนสอบได้มากๆ					
94	นักเรียนไม่ให้พ่อแม่รู้ว่าสอบได้คะแนนน้อย					
95	นักเรียนบอกให้พ่อแม่รู้ถ้าได้เป็นตัวแทนของโรงเรียน					
96	นักเรียนแสดงความไม่พอใจที่ครูพูดถึงพ่อแม่ของตน					

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ไม่ ปฏิบัติ
97	นักเรียนแสดงความไม่พอใจเมื่อมีคนกล่าวถึงครอบครัวของตน					
98	นักเรียนไม่เล่าให้ใครฟังว่าที่บ้านเป็นอย่างไร					
99	นักเรียนไม่ร่วมสนทนาเมื่อเพื่อนๆพูดถึงเรื่องราวที่บ้าน					
100	เมื่ออยู่ที่โรงเรียนนักเรียนไม่ค่อยเรื่องที่บ้าน					
101	เมื่อมีงานกลุ่ม นักเรียนมักจะนัดเพื่อนมาทำงานใน ละแวกบ้านของตน					
102	นักเรียนใช้สถานที่ใกล้บ้านสำหรับพักผ่อนในวันหยุด					
103	หลังเลิกเรียนนักเรียนทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจในละแวกบ้าน					
104	นักเรียนใช้บริเวณใกล้บ้านเป็นที่นัดพบเพื่อนๆ					
105	เมื่อมีการสังสรรค์กับเพื่อนๆนักเรียนจะใช้บริเวณใกล้ บ้านเป็นที่จัดงาน					
106	นักเรียนใช้บริเวณใกล้ๆ บ้านเป็นที่ทำการบ้าน					

**แบบสอบถามแบบแผนการปรับตัวในการเรียน
(ฉบับแปลมาจากแบบสอบถาม PALS)**

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีข้อความเกี่ยวกับแบบแผนการปรับตัวในการเรียนซึ่งวัดจากสภาพแวดล้อมในการเรียน 5 ด้าน คือการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จส่วนบุคคล การรับรู้เป้าหมายของครู การรับรู้โครงสร้างของเป้าหมายในชั้นเรียน การรับรู้ ความเชื่อ และยุทธวิธีในการเรียน และการรับรู้เกี่ยวกับพ่อแม่ ชีวิตที่บ้าน และเพื่อนบ้าน จำนวน 106 ข้อ โดยให้ผู้ตอบพิจารณาข้อความในแต่ละข้อว่าตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบในระดับใด แล้วเลือกคำตอบตามระดับความเป็นจริงในแต่ละมาตรา โดยเลือกตอบเพียงมาตราเดียว จากทั้ง 5 มาตรา ดังนี้

- 5 คือ จริงทั้งหมด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนทั้งหมด
- 4 คือ จริงเป็นส่วนมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนเป็นส่วนมาก
- 3 คือ จริงบางส่วน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบางส่วน
- 2 คือ จริงเป็นส่วนน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนเป็นส่วนน้อย
- 1 คือ ไม่จริงทั้งหมด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถาม

0. สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือเรียนเรื่องใหม่ๆ ให้ได้จำนวนมาก

1	2	3	④	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

แบบสอบถามการปรับตัวในการเรียน

1. สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือเรียนเรื่องใหม่ๆ ให้ได้จำนวนมาก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
2. เป้าหมายอันหนึ่งของข้าพเจ้าคือการเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเรียนได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
3. เป้าหมายอันหนึ่งของข้าพเจ้าคือมีความรอบรู้ในทักษะใหม่ๆ จำนวนมาก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
4. สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือ ต้องเข้าใจงานที่เรียนในชั้นเรียนอย่างละเอียด

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
5. สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือได้ปรับปรุงตนเองให้มีทักษะดีขึ้น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
6. สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือการทำที่เพื่อนๆ คิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนทำงานในชั้นเรียนได้ดี

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
7. เป้าหมายหนึ่งของข้าพเจ้าคือแสดงให้เห็นว่าทำงานในชั้นเรียนได้ดี

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
8. เป้าหมายอันหนึ่งของข้าพเจ้าคือแสดงให้คนอื่นเห็นว่างานที่เรียนในชั้นเป็นเรื่องง่ายสำหรับข้าพเจ้า

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
9. เป้าหมายอันหนึ่งของข้าพเจ้าคือทำตัวให้เป็นคนเก่ง เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นๆ ในห้อง

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
10. สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือต้องดูเก่งกว่าคนอื่นๆ ในชั้น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

11. สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือเมื่ออยู่ในชั้นไม่ถูกมองว่าเป็นคนโง่
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
12. เป้าหมายอันหนึ่งของข้าพเจ้าคือไม่ทำตัวให้เพื่อนๆ ไม่ที่พอใจ
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
13. สิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือไม่ถูกครมมองว่าด้อยกว่าคนอื่น
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
14. เป้าหมายอันหนึ่งของข้าพเจ้าคือ หลีกเลียงการถูกมองว่าเป็นคนมี ปัญหาในการเรียน
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
15. ครูของข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อมีการเรียนรู่ย่อมเกิดความผิดพลาดในการเรียนได้
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
16. ครูของพวกเราต้องการให้ทำงานด้วยความเข้าใจไม่ใช่แค่จำได้เท่านั้น
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
17. ครูของพวกเราอยากให้สนุกกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
18. ครูจะให้ความสำคัญเมื่อพวกเราใช้ความพยายามอย่างมาก
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
19. ครูใช้เวลาพวกเราในการค้นคว้าอย่างจริงจังและทำความเข้าใจเนื้อหาใหม่ ๆ
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
20. ครูจะยกตัวอย่างนักเรียนที่ได้เกรดดีที่สุดในห้อง
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด
21. ครูแนะนำให้พวกเราทำคะแนนให้ได้มากที่สุด
1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

22. ครูแนะนำให้พวกเราเรียนโดยเปรียบเทียบกับคนอื่น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

23. ครูบอกว่าเมื่ออยู่ในห้องสิ่งสำคัญคือไม่ถูกมองว่าเป็นคนโง่

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

24. ครูพูดว่าเป้าหมายของเราคือไม่แสดงสิ่งที่ไม่ดีออกมา

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

25. ครูบอกว่า การอภิปรายและตอบคำถาม จะทำให้เราไม่ถูกมองว่าเป็นคนไร้ความสามารถ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

26. ครูบอกว่าสิ่งสำคัญคือตอบคำถามในห้องให้ถูก จึงจะไม่ถูกมองว่าเป็นคนไร้ความสามารถ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

27. ในชั้นของเราถือว่า การใช้ความพยายามให้มากเป็นเรื่องที่สำคัญ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

28. ในชั้นของเราถือว่าการปรับปรุงการเรียนได้มากเท่าใดนั้นเป็นสิ่งสำคัญ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

29. ในชั้นของเรา ถือว่าการมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริงคือเป้าหมายหลัก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

30. ในชั้นของเราถือว่าสิ่งสำคัญคือต้องทำงานด้วยความเข้าใจไม่เพียงแค่จำเท่านั้น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

31. ในชั้นของเรานั้นการได้เรียนแนวคิดและเนื้อหาใหม่เป็นเรื่องที่สำคัญ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

32. ในชั้นของเรานั้น ถือว่าการเรียนรู้อย่อมเกิดความผิดพลาดได้

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

33. ในชั้นของเราเป้าหมายหลักคือก็การได้รับเกรดดี

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

34. ในชั้นของเราถือว่า การตอบคำถามให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญมาก

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

35. ในชั้นของเราสิ่งสำคัญคือทำคะแนนสอบให้ได้มากๆ

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

36. ในชั้นของเราถือว่าเรื่องสำคัญคือต้องไม่แสดงให้เพื่อนๆ เห็นว่า เราไม่ใส่ใจ การเรียน

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

37. ในชั้นของเรา สิ่งสำคัญคือต้องไม่แสดงความผิดพลาดต่อหน้าผู้คน

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

38. ในชั้นของเราสิ่งสำคัญคือไม่ทำผิดมากกว่านักเรียนคนอื่นๆ

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

39. ในชั้นของเรานั้นสิ่งสำคัญคือ ไม่ถูกมองว่าเป็นคนโง่ ..ทึม

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

40. ในชั้นของเราเป้าหมายหลักคือ หลีกเลี่ยงการถูกมองว่าไร้ความสามารถ

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

41. ข้าพเจ้ามั่นใจว่า สามารถเข้าใจบทเรียนได้เป็นอย่างดีในทุกทักษะวิชา

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

42. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าสามารถค้นหาวิธีการแก้ปัญหาได้ ไม่ว่างานนั้นจะยากเท่าใด

1

2

3

4

5

ไม่จริงทั้งหมด

จริงบางส่วน

จริงทั้งหมด

43. ข้าพเจ้าสามารถทำงานที่เรียนในชั้นได้ทั้งหมด ถ้าไม่ท้อถอย

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

44. แม้ว่างานนั้นจะยากเพียงใดก็ตามข้าพเจ้าก็สามารถเรียนรู้ได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

45. ข้าพเจ้าสามารถทำงานที่ยากที่สุดได้ ถ้าพยายามที่จะทำ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

46. เมื่อข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาได้ ครูก็จะให้โจทย์ที่ยากขึ้นเพื่อให้ได้ใช้ความคิดมากขึ้น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

47. ครูของข้าพเจ้าผลักดันให้ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ในการทำงาน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

48. ครูจะถามให้ข้าพเจ้าอธิบายถึงวิธีการได้คำตอบ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

49. ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังคิดแก้ปัญหา ครูจะให้คิดต่อไปจนเกิดความเข้าใจ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

50. ครูของข้าพเจ้าให้ทำงานที่ต้องใช้ความคิดมากกว่าให้ทำงานที่ง่าย ๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

51. ครูทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจว่างานที่ได้ทำนั้นทำให้ได้ใช้ความคิดจริงๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

52. ครูยอมรับว่าไม่มีอะไรที่เกินความพยายามของข้าพเจ้า

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

53. นักเรียนบางคนอ่านหนังสือก่อนวันสอบตลอดคืน เมื่อทำคะแนนได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

54. นักเรียนบางคนใส่ใจกับกิจกรรมเป็นอย่างมากถ้าเขาเรียนได้ไม่ดีก็จะอ้างว่าเป็นเพราะสนใจเรื่องอื่น นักเรียนเป็นอย่างนี้หรือไม่?

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

55. นักเรียนบางคนหาเหตุผลเพื่อปกป้องตนเอง เช่น รู้สึกไม่สบาย, ต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน, ต้องดูแลน้อง เป็นต้น ดังนั้นถ้าพวกเขาเรียนได้ไม่ดีก็จะนำเหตุผลนี้มาเป็นข้ออ้าง นักเรียนเป็นอย่างนี้หรือไม่?

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

56. นักเรียนบางคนเป็นคนไม่สนใจที่เรียน เมื่อเรียนได้ไม่ดีจะอ้างว่าเป็นเพราะเพื่อนๆ ที่ทำให้เป็นเช่นนั้น นักเรียนเป็นอย่างนี้หรือไม่?

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

57. นักเรียนบางคนไม่พยายามที่จะเรียนหนังสือ ถ้าเขาเรียนได้ไม่ดี เขาก็จะอ้างว่าเป็นเพราะเขาไม่พยายามนั่นเอง นักเรียนเป็นอย่างนี้หรือไม่?

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

58. นักเรียนบางคนเลื่อนเวลาทำงานจนนาทีสุดท้าย ดังนั้นถ้าเขาได้ผลงานที่ไม่ดี เขาก็จะนำสิ่งนี้มาเป็นข้ออ้าง นักเรียนเป็นอย่างนี้หรือไม่?

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

59. ข้าพเจ้าชอบทำงานขั้นที่เคยทำจนชินมากกว่าที่จะเรียนรู้วิธีการทำงาน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

60. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่จะเรียนรู้เนื้อหาใหม่ๆ ในชั้น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

61. ข้าพเจ้าชอบงานที่ทำอยู่เป็นประจำมากกว่าที่จะพยายามทำสิ่งใหม่ๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

62. ข้าพเจ้าชอบเรียนเนื้อหาที่เคยเรียนมากกว่าเรียนสิ่งที่ไม่เคยพบมาก่อน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

63. ข้าพเจ้าเลือกทำงานที่เคยทำและสามารถทำได้ มากกว่างานที่ไม่เคยทำมาก่อน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

64. เวลาสอบบางครั้งข้าพเจ้าลอกคำตอบจากเพื่อน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

65. บางครั้งข้าพเจ้าโกงการทำงานในชั้น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

66. เวลาทำงานในชั้นเรียนบางครั้งข้าพเจ้าก็ลอกคำตอบจากเพื่อนๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

67. บางครั้งข้าพเจ้าก็รบกวนครูเวลาเรียน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

68. เวลาเรียนบางครั้งข้าพเจ้าก็สร้างความยุ่งยากให้แก่ครูผู้สอน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

69. บางครั้งข้าพเจ้าก็ก่อกวนจนครูไม่พอใจในเวลาเรียน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

70. ในเวลาเรียนนั้น บางครั้งข้าพเจ้าก็ไม่ทำตามที่คุณบอก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

71. บางครั้งข้าพเจ้าก็ก่อกวนจนครูไม่สามารถสอนต่อไปได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

72. ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงการมีส่วนร่วมในการเรียน เพราะกลัวว่าเพื่อนๆ จะคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนรู้มาก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

73. ถ้ามีคนรู้ว่าข้าพเจ้าทำคะแนนสอบได้ดี ข้าพเจ้าจะบอกว่าเป็นเพราะโชคช่วย แม้ว่าจะไม่ใช่ก็ตาม

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

74. ข้าพเจ้าจะไม่ตอบคำถามเวลาเรียนในชั้น เพราะกลัวว่านักเรียนคนอื่นๆ จะคิดว่าเรียนเก่ง

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

75. ถ้าข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจะไม่ให้นักเรียน คนอื่นเห็นคะแนนที่ได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

76. เรื่องสำคัญสำหรับข้าพเจ้าคือไม่ถูกมองดูเด่นกว่าคนอื่นๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

77. ถ้าข้าพเจ้าทำงานที่เรียนได้ดี ข้าพเจ้าจะไม่พยายามแสดงตน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

78. เป้าหมายหนึ่งของข้าพเจ้าคือหลีกเลี่ยงการมองดูเก่งกว่านักเรียนคนอื่น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

79. แม้ว่าข้าพเจ้าจะทำตัวดีในเวลาเรียน แต่ก็ไม่ช่วยให้มีชีวิตในแบบที่ต้องการเมื่อโตขึ้นได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

80. โอกาสที่ข้าพเจ้าจะประสบผลสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับการทำตัวดีในโรงเรียน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

81. การทำตัวดีในโรงเรียนไม่ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสที่ดีในชีวิตเมื่อเติบโตขึ้น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

82. การได้เกรดดีในเวลาเรียนรับรองไม่ได้ว่าข้าพเจ้าจะได้ทำงานดีๆ เมื่อโตขึ้น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

83. แม้ว่าจะประสบผลสำเร็จในการเรียน แต่ก็ไม่ทำให้ข้าพเจ้าสมหวังได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

84. การทำตัวดีในโรงเรียนไม่ทำให้ข้าพเจ้ามีอาชีพที่ชอบและพอใจได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

85. พ่อแม่ต้องการให้ข้าพเจ้าใช้เวลาคิดในเนื้อหาต่างๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

86. พ่อแม่ต้องการงานที่ท้าทายความสามารถของข้าพเจ้า

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

87. พ่อแม่ชอบให้ข้าพเจ้าทำงานที่ท้าทายแม้ว่าจะผิดพลาดก็ตาม

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

88. พ่อแม่ต้องการให้ข้าพเจ้าทำความเข้าใจงาน ไม่ใช่จำอย่างเดียว

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

89. พ่อแม่ต้องการให้ข้าพเจ้าแสดงให้เห็นว่าการเรียนในชั้นเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตภายนอก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

90. พ่อแม่ต้องการให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหา ไม่ใช่สักระยะทำอย่างเดียว

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

91. พ่อแม่ไม่ชอบให้ข้าพเจ้าทำงานผิดพลาด

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

92. พ่อแม่ชอบให้ข้าพเจ้าแสดงให้เห็นว่าทำงานได้ดีกว่านักเรียนคนอื่น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

93. พ่อแม่ชอบที่ข้าพเจ้าแสดงให้เห็นว่าเป็นคนทำงานเก่ง

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

94. พ่อแม่ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่สำคัญมากคือตอบคำถามให้ถูกต้อง

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

95. พ่อแม่พอใจถ้าข้าพเจ้าแสดงให้เห็นว่างานที่ทำการเรียนนั้นง่ายมาก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

96. ข้าพเจ้าไม่ชอบให้พ่อแม่มาที่โรงเรียนเพราะมีแนวคิดแตกต่างกับครู

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

97. ข้าพเจ้าไม่สบายใจเมื่อพ่อแม่มาที่โรงเรียนเพราะพวกเขาไม่เหมือนกับพ่อแม่คนอื่น

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

98. ข้าพเจ้ารู้สึกยุ่งยาก เพราะว่าการใช้ชีวิต ที่บ้านกับที่โรงเรียนต่างกัน

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

99. ข้าพเจ้าไม่สบายใจที่จะคุยเรื่องที่บ้านกับเพื่อนๆ เพราะบ้านข้าพเจ้าแตกต่างกับบ้านของพวกเขา

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

100. ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน เพราะพ่อแม่คิดไม่เหมือนกับครู

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

101. ข้าพเจ้ายุ่งยากในการหาสถานที่ละแวกบ้านเพื่อพบปะกับเพื่อนๆ

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

102. หลังเลิกเรียน ข้าพเจ้าพบว่าทำอะไรทำเพื่อให้คุ้มกับเวลานั้นเป็นการยาก

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

103. ในวันหยุดสุดสัปดาห์ ข้าพเจ้าจะหาสถานที่ดีๆ ที่เป็นประโยชน์ในการทำงานในละแวกบ้านได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

104. หลังเลิกเรียน ข้าพเจ้าสามารถหาสิ่งที่จะทำในละแวกบ้านซึ่งเป็นที่สนใจและพอใจมากได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

105. ในละแวกบ้านของข้าพเจ้า มีสถานที่ใช้เล่นให้เพลิดเพลินได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

106. ในละแวกบ้านของข้าพเจ้า ไม่มีที่ดึงดูดใจและสะอาดพอที่นำไปได้

1	2	3	4	5
ไม่จริงทั้งหมด		จริงบางส่วน		จริงทั้งหมด

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิคม ดังคะพิภพ	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ	ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาทางการ ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์	ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาทางการ ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ เพ็ญจิต ถือสมบัติ	ภาควิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ
อาจารย์ มุสดี เจริญนำ	ภาควิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ
อาจารย์ คมสันต์ โพธิษา	ภาควิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวรุ่งลาวรรณ จอกสติดย์
วันเดือนปีเกิด	20 มกราคม 2518
สถานที่เกิด	อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 186 หมู่ที่ 9 ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ 36140
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านศิลาทอง อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ 36230
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคอนสวรรค์
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคอนสวรรค์
พ.ศ. 2541	ค.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 2) วิชาเอกการประถมศึกษา (ในโครงการคุรุทายาท) สถาบันราชภัฏนครราชสีมา
พ.ศ. 2546	กศ.ม. วิชาเอกการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ